

EPISTOLAE

APOLLONII TYANEI,
ANACHARSIDIS,
EURIPIDIS,
THEANVS,

Aliorumque ad eosdem.

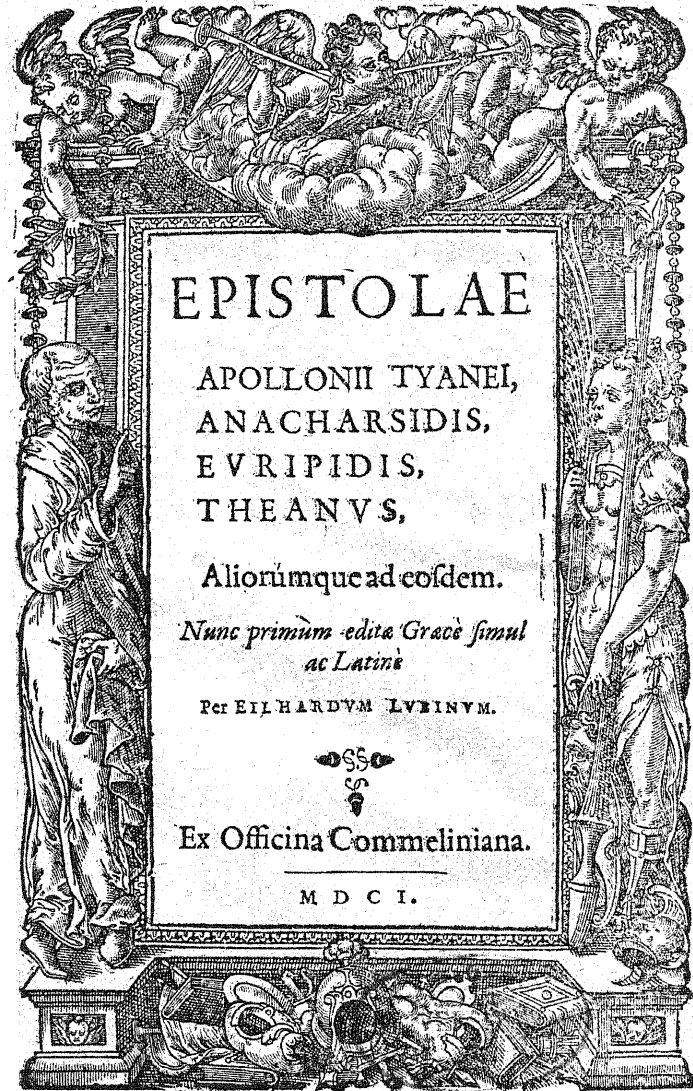
*Nunc primum edita Graecè simul
ac Latine*

Per H. L. HARDVM LVBINVM.

Ex Officina Commeliniana.

M D C I.

EPISTOLAE

APOLLONII TYANEI,
ANACHARSIDIS,
EVRIPIDIS,
THEANVS,

Aliorumque ad eosdem.

*Nunc primum edita Graecè simul
ac Latine*

Per EILHARDVM LVBINVM.

Ex Officina Commeliniana.

M D C I.

ILLVSTRISSIMO
ET GENEROSISSIMO PRIN-
CIPi AC DOMINO,

DN. BVGISLAO, DVCI
STETINENSIVM, POMERANO-
RVM, CASSVBIORVM, ET ANTIQVAE HE-
netorum gentis, Principi Rugiæ, & Comiti
in Gutzkow, Principi ac Mæcenati
studiorum augustissimo, domino
meo clementissimo
S.

*N*unquam ego satis demirari potui,
Illustrissime Princeps illorum, si-
ue invidiam, siue temeritatem,
qui vel quæ præclara possunt no-
lunt, vel quæ volunt non possunt. Quæ ipsa res
quantam labem Reip. literariæ adsperserit, illis
obscurum esse non potest, qui vel non ita pridem
illius ciues adscripti. Absq; hac enim foret, mul-
tis auctoribus potiremur saluis ac integris, qui
nunc aut perpetuis tenebris obruti, aut saltem
malè omnino habiti in lucem prodierunt, non

PRÆFATIO.

sine ingenti Reip. litterarum damno, ac detrimento. Documento esse poterant præsentis Epistole, quas Græca Sapientia uberrimum penu, & locupletissimum thesaurum nemo non verissime dixerit. Quæ quanto tempore in occulto delinuerint, & quam lacera veste, quamque fædis maculis adpersa facie demum prodierint, quis non litterarum & litteratorum nomine merito doleat? Interea illorum, invidiam an seculi dixerim, quis æquo animo tulerit, qui in quorum vitam & salutem nati videntur, illos non sine litterarum fato interituri & perire permittunt? Contra, illorum studium saltem, quis paullo humanior improbauerit, qui auctores deterius paullo habitos, quam planè emortuos aut sepultos, & incultiores extare malunt, quam nullos? Inter hos nomen meum audacter quoque profitebor: Nimirum cui nihil unquam antiquius, nihil in voto magis, quam ut vetustissimi & eruditissimi auctores præteritorum sæculorum barbarie conclamati ac sepulchri vitæ ac luci restituantur. Cuius ipsius voluntatis ac studii pridem edidissimè specimina ac documenta illustria, si voluntati meæ tam prompta promta quoque facultas respondisset. Sed nimirum volo ego ista quæ a. n. possunt.

Qui

PRÆFATIO.

Qui & ipse tamen in his etiam forte paullo plus potuissimè, si & plus ocis, & plurimum meliorumque exemplarium copia suppeteret. Illud saltem operam dedissem, ut hisce præstantissimorum auctorum ingenii, Sapientia, & Eloquentia plenissimis Epistolis oratio mea rectius respondisset, nec modo non multitudinis, sed ne doctorum quidem purgatissimarum aurium iudicium reformidasset. Sed hæc iam tantum optari possunt. Sententias tamen me adsecutum spero. Nam Græcum dicendi characterem pari elegantia Latine exprimere, ne illis quidem, qui me infinito interuallo doctiores, concessum: qui nimirum norunt, ut cum Martiale loquar, sibi tam disertis esse non licere. De auctoribus autem harum Epistolarum sanè gravissimis ut etiam pauca moneam: De Apollonio Tyrano, Sapientum sui sæculi longè maximo, narrat Suidas, quod mater Politis in eius partu Demona viderit, qui & se esse quem pareret, & quidem Protea Aegyptium dixerit. Vixit autem tempore Claudii, Cæii, Neronis, &c. usque ad Neruam, sub quo mortuus. Iunior ex Pythagoreorum statuto integras quinque annis silentium præstitit. Inde incredibile discendi desiderio Aegyptum, & Babylo-

a 3 nem, &

PRÆFATIO.

sonem, & Arabas petiit, & illorum, qui ibi Sapientes & Magi ductu & auspicio, eo doctrina & Sapientia prouectus est, ut temperantia & continentia ipsum Sophoclem, vitæ sanctimonia & Sapientia ipsum Pythagorā superauerit. Et de quo tamen, ut ferè fit, variorū varia censura, & diuersa iudicia. Quidam enim quod cum Babyloniorum Magis, & Indorum Brachmanibus, & Aegyptiorum Gymnosophistis familiarissimè vixisset, & quæ fuit admirabilis viri perspicacitas & sagacitas, quadam futura prædixisset, illum Magum non Sapientem rati calumniati sunt; Idque malè & peruersè. Ita enim Empedocles, Pythagoras, Democritus, & ipse Plato, qui in Italiam, in Aegyptum, ad viros Sapientes, Magos, Sacerdotes, & Prophetas profecti sunt: & Socrates. Anaxagoras, Thales, & multi alii, qui admirabili ingenii acumine multa futura prædixerunt, hanc inuidia & calumniarum ansam meritiò subirent. Illud sanè de Apollonio referunt, quod cum Ephesi ageret, & in frequenti multitudine disputaret, ea ipsa hora qua Domitianus Imperator Romæ interficiebatur, defixus aliquantū, & e linguis steterit, atque ubi primum loqui potuit, exclamauerit: Euge Stephane, pulcre Stephane: percutite sceleratum: pulsasti, vulnerasti, interfecisti.

PRÆFATIO.

fecisti. Incredibili etiam si quisquam alius memoria fuit præditus: qui quidem vocem silentio cobiberet, & continuè plurima legeret, & lecta memoria fidelissimè contineret. Porro Anacharsis Philosophus Scythæ, Sapientia admiranda; qui studio cognoscendi ritus, mores, & Sapientiam Græcorum in Græciam se contulit eo ipso tempore, quo septem Sapientes florebant. Huius imagini inscriptum erat, Lingua, ventre, pudendis abstinentium. Ibat autem nudis pedibus, & dormiebat in terra, & famem pro pulmento habebat. Hic leges aranearum telis similes esse dicebat, quod muscas & culices irriterent, à fortioribus autem perrumperentur. Interrogatus quo pacto abstemius fieret, ebriosorum mores intuens respondit. Mortuū tradunt Suidas & Laertius in profunda senectute, iamque 100. annos natum, & quidem à proprio fratre Caduia Scytharum rege, quod in patriam rediens Græcorum ritu sacrificasset interemtū. De Euripide autè quid sentiendū sit, nemo qui humaniores litteras vel de limine salutauit merito ignorauerit. Natū illū ferūt eo ipso die quo numerosus ille Xerxis exercitus ab Atheniensibus fusus est. Floruit tēpore Archelai regis Macedonum, à quo in quanto honore habitus fuerit.

PRÆFATIO.

præsentes Epistola indicio . Scripsit fabulas septuaginta quinque , ex quibus nouendecim tantum ad nos peruenerunt . Cuius Sapientia & Doctrina quantum tribuendum sit , satis indicat Cicero cum ait : Ego certe singulos eius versus singula testimonia puto : & Plutarchus in vitâ Nicia, ubi refert multos captiuos propter Euripidem Poetam vitâ & salute donatos; cuius nimirum carmina præ ceteris Græcorum Poetis Siculi demirabantur , & si qua à captiuis ullis audire poterant, libentissimè ediscebant . Nec tantum propter Euripidem multos captiuos liberarunt , sed etiam victu liberalissimè instruxerunt , & incolumes ad suos remisserunt . Castitate vitæ tantâ fuit, ut *μυρόνους*, id est mulierum esor dictus fuerit . Periisse eum ferunt notu ab Archelai canibus descriptum, incredibili regis luctu & mærore . Ossa eius regis iussu Pellam translata, & honorificentissimè sepulta, spreis Atheniensium precibus, qui sæpe per legatos tentauerant , ut cuius sui reliquias in patriam referre sibi liceret . Ad Theanus Epistolas quod attinet siue illa Pythonactis filia Pythagoræ uxoris, siue illius Thuria Leophronis filia Brotini uxoris (vtraque enim fuit doctissima pariter & sapientissima:) siue iterum germana illa, & genuina, siue à docto quodâ viro efficta,

PRÆFATIO.

efficta, ipsique attributa, non indigna illa profecto tanti ingenii & prudentiæ femina, in quibus vera matris, honesta matrona, prudentis matrisfamilias idea ad amussim effingitur & depingitur . Hasce ergo Epistolas sub tutela ac Patrocinio Illustris tua Cels. in lucem mihi dare visum . Cuius rei cum infinitas rationes habeam, vna illa mihi sufficiet, quod Cels. V. Macenatem litterarum & litteratorum iam olim mihi constet esse augustissimum . Nempe qui in doctorum vitam & salutem nata, non nisi illorum fato non exiguo moritura . Salue ergo, & viue ac vale diuissimè princeps optime & sapientissime; cuius vitam in tardâ vsq; seramq; senectam pretrahat, & tandem immarcescibili vitæ aeternæ corona donet, ille DEVS Deorum optimus summus & maximus: Cui Ill. Tuam C. eiusq; omnia reuerenter commendo . Rostochio, Anno 1595.

ILL. TVAM C.

Reuerenter colens

EILHARDVS LVBINVS.

a 5 EPI-

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

ἈΠΟ ΔΑΩΝΙΟΥ ΤΟΥ

Τυανέως.

ΕΨΦΡΑΤΗ.

Μοὶ πρὸς φιλοσόφους ἐστὶ φιλία· πρὸς μὲντι σοφιστὰς, ἢ γραμματιστὰς, ἢ τοιοῦτο γένος ἕτερον ἀνθρώπων κακοδαμόνων, ἕτε νῦν ἐστὶ φιλία, μήτε ὑπερόν ποτε γήριτο. Τὰ δὲ μὲν ἐν ἑσὶ πρὸς σέ, πλὴν εἰ μὴ καὶ σὺ τέττων εἶς. Ἐκείνα δὲ καὶ πάλιν πρὸς σέ· θεράπευτέ σε ἐπιπένη, καὶ πειρῶν φιλόσοφος εἶναι, καὶ μὴ φθονεῖν τοῖς ὄντως φιλοσοφῶσιν, ἐπεὶ σοὶ καὶ γῆρας ἤδη πλῆσιον, καὶ θάνατος.

Τῶ αὐτῶ.

Ἡ ἀρετὴ φύσει, μαθήσει, κτήσει, χερήσει. Δι' ἢν ἑκάστων ἀν. εἴη τῶν προειρημένων ἀποδοχῆς ἀξίον. Σκεπτικόν εἶμι σοὶ τέττων εἶναι, ἢ σοφιστίας παυσσον λοιπὸν, ἢ προικὰ γε χερήσειν αὐτῇ πρὸς τὰς ἐντυχάνοντας. Ἐπεὶ περὶ ἤδη σοὶ καὶ πρὸς Μεγαβύζα.

Δὼ αὐ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΕ

ΑΠΟΛΛΟΝΙΟΥ ΤΥΑΝΕΙ.

ΕΨΦΡΑΤΑΕ.

MIHI cum Philosophis amicitia est, cū Sophistis vero, & Grammatistis, aut si quod consimile aliud hominum malorū genus, ne nunc quidem amicitia colitur, nec impostertum colatur. Hæc igitur non tibi dicta, nisi forte tu quoque horum quispiā. Illa verò omnino tibi dicta: Cura adfectus tuos, & stude Philosophus esse. nec aliis qui verè philosophantur invidere, cū tibi & fenectus iam vicina, & mors.

E I D E M

Virtus natura, institutione, possessione, vñu acquiritur. Per quam vñumquodque prædictorum fuerit, dignū est, quod recipiatur. Considerandum igitur, nunquid tibi quoque horum quidquam adsit: aut à Sophistica desistendum, aut gratis illa contra quoscunque vtendum. Quandoquidē etiam tibi, quæ Megabyzi erāt, adquisiisti.

E I.

Τῷ αὐτῷ.

Ἐπὶ ληθες ἔθνη τὰ μεταξὺ τῆς ἰταλίας ἀπὸ Συρίας ἀρχόμενος, ὅτι περικινῶς σεαυτὸν ἐν ταῖς Ἰσθμοσιλέως λεγόμεναις διαπλαῖς. Τελύζων δ' ἦν σοι τότε, καὶ πάγων λευκὰς, καὶ μέγας. Πλέον δὲ ἔδεν. Εἶτα πῶς διὰ θηλαίτης νῦν ἰσποσρέφεις, ἄγων φοτίδα, μεσὴν ἀργυρεῖα, χρυσία, σκευῶν παντάδαπῶν, ἐσθήτων ποικίλων, κόσμητῶ λαιπῶ, ἴψα, καὶ ἀλαζονείας, καὶ κακοδαιμονίας; Τίς ὁ φόβτος καὶ ὁ πρόπος ἴης καινῆς ἐμπορίας; Ζήνων τεραχημαίων ἦν ἔμπορος.

Τῷ αὐτῷ.

Ὀλίγων δὲ σὲ τοῖς πασι, ἐφίλοσοφον καὶ ἄδελφον εἶησαν. Ἐδεῖ μὲν ἐν μηδὲ φροντίσει παλαιοῦ σιγῆς ἰσθμῶν ἰκανῶν, ἄλλως τε καὶ μετὰ ἀδοξίας πινός. Ἐπεὶ δὲ ἀπαξ ἐγένετο, δεύτερον ἀνείημεν ἀλλήλων ἀνείμαί σε πρὸς ἐνιαυτῶν ὀλίγων ἔχρεις δὲ καὶ πατριδα, καὶ φίλους.

Τῷ αὐτῷ.

τῶν Ἰπικῶν λόγων ὁ περὶ ἡδονῆς ἔδενος ἐτι πενηγῶς δεῖται ἰσθμῶν ἐκ τῆς κήρας, καὶ τῆς ἐκείνης διὰ τριβῆς.

E I D E M

ACcessisti ad populos vitra Italiam positos, à Syria incipiens ostentans te in duplicibus, quæ regis appellantur, vestibus. Baculus autem tibi tunc erat, & barba alba, & magna: præterea nihil. At quomodo iam mari inde postliminio reuerteris, adducens nauem onerariam plenâ argento, auro, variis vasibus, pictis vestibus, & reliquo ornatu, fastu, & superbia, & malitia, & infelicitate? Nam quodnam illud onus, & quinam modus nouæ mercaturæ? Nempe Zeno bellatorum erat mercator.

E I D E M

PAucis liberis tuis opus erat, si Philosophi liberi essent. Acquum ergo erat ne de pluribus, quàm necessariis tibi adquirendis sollicitus esses, præsertim non sine ignominia. Quæ si semel contigerunt, consequens erat, ut magno studio quædam ex illis quibusdam elargireris. Habes autem patriam, & amicos.

E I D E M

INter Epicuri sermones, ille, quem de voluptatibus scripsit, nullo amplius patrone indiget, ex horto Epicuri, eiusque Schola

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

Διατριβῆς . Πέφηνε γδ' ὦν καὶ κατὰ τὴν εὐάν ἀ-
ληθεύει . Εἰ δὲ ἀνιλέγων προσημιῖς τῶς
Χρυσίππε γλοῦας καὶ δόγματα , γέγραπ-
τά η καὶ ἐν τοῖς βασιλικῶς γράμμασι . Εὐ-
φράτης ἔλαβε , καὶ πάλιν ἔλαβεν . Εἴπι-
κκρος δὲ οὐκ ἔλαβεν .

τῶ αὐτῶ.

Ηρόμην πωλεσίης πιναις , ἐι περαίνοντα . Τί
δ' ἐ μέλλομεν ; ἔφασαν . Ηρόμην οὐν , καὶ
τὴν αἰλίαν τῆς ἀνάγκης . Ηἰνεῖτο πωλεῖτον . Σὺ
δ' ὦ τῶ λαι , νεώτα λαιτος .

τῶ αὐτῶ.

Εὰν ὄν τῶχος εἰς Ἀιγῶς ἀφίκη , καὶ κενώ-
σης οἴσει τὴν ναῦν , ἰτέον ἐστὶ σὺ πάλιν ὄν τῶ-
χος εἰς τὴν Ἰταλίαν . καὶ κατακευτεον ὁμοίως νο-
σῶντας , γέροντας , γεαῦς , ὀρφανῶς , πλεσίης ,
θρυπτομένους , Μίδας , Γέτας . Πάντα φασὶ δεῖν
τὰ ἔμπορον κάλων σείειν . Εἰ μὲν δὲ εἴη τὴν ἀλίαν
τρυπῶν ἐν ὀέμιδ' οἴκω .

τῶ αὐτῶ.

Αρά η καὶ σὺ γράψαις ἂν ; Εἰ γδ' ἔτω γρόιο
θρυπῶς , καὶ ἔχουσι δ' ἂν εἰπῶν τῶ σωηθῆ
ταῦτα

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

schola: Nam etiam secundum Stoam verif-
simus esse apparet . Quod si his cōtradicen-
do Chrylippi scholas , & dogmata attuleris :
scriptum aliquid extat in regiis litteris : Eu-
phrates accepit , & rursus accepit : Epicurus
autem non accepit it .

E I D E M

ATtollebam diuites quosdam , si metā
haberent . At quid nos non volumus ?
illi dixerunt : attollebam ergo etiam neces-
sitatis causā , illi verō diuitias appetebant :
Tu verō ô miser , nuper diues euasisti .

E I D E M

VBi quā celerrimè ad Aegas peruenē-
ris , ibi nauim exoneraueris , statim
quā celerrimè tibi in Italiam redeundum
est ibiq; similitèr adfentandū ægrotis , seni-
bus , vetulis , orbis , diuitibus . in delitiis viuē-
tibus , Midis , Getis . Omnia aiunt funium
mercatozem mouere oportere . At mihi cō-
tingat salinum cerebrare in Themidos do-
mo .

E I D E M

Nonne etiā tu aliqd scribes ? Quod si tā
generosuse euaderes , haberes q̄ diceres
hæc

Ἰαῦτα καὶ παρόχερα . λυτὸν ἅπαν Ἀπλώ-
 νιος παραιτεῖται, καὶ ἴης οἰκίας ἐδέσποτε πρέσει, καὶ
 σωζομένους ἔχει ἴδης πόδας . οὐδὲν ἐράτω τῶν
 τῆ σώματος κινῶν, δι' ὅλα γὰρ τὴν ψυχὴν κινεῖ
 κεφαλήν κεφαλὴν . καὶ γὰρ ὁ ἔλλην, ὅπ' ἔλλην,
 καὶ ἐ βαρβαρῶν . Ἐδῆτα φορεῖ λινὴν, καὶ
 τῶν ἱερῶν ἰὰ καθαρώτατα . μανλικὴ χεῖρη,
 πλεῖω γὰρ ταῖς ἀθλήται, καὶ ἄλλως ἀμύχανον προ-
 αἰσθεταῖς ἢ τῶν ἐσομένων . Ἄλλ' ἐ πρέπον φι-
 λοσόφῳ τὸ φεῖν, ὁ πρέπει καὶ θεῶν . Καὶ
 σωματῶν δὲ ἀδύνας ἀφαιρεῖ, καὶ πάθη παύει,
 τῆτο πικρὸν καὶ πρὸς τὸν Ἀσκληπίον κεινὸν τὸ ἐγ-
 κλημα . Σιτεῖται μόνος * οἷδ' ἄλοιποι ἐσθίσι.
 βραχέα ἴλεγει, καὶ ὅπ' βραχὺ, σιγήσῃ γὰρ
 ἐστὶν ἀδύναται . Σαρκῶν ἀπέχεσθαι πασιῶν,
 καὶ θηρίων πάντων, διὰ τῆτο ἀνθρώπος ἐστὶ.
 εἰ ταῦτα ἐρεῖς εὐφράτα γεγραφῆται, ἴσως ἐκείνο
 προήσεις, εἰλήν ἔλαβον ἀν ἀργυρον, ὡς ἐγὼ
 δαρεῖς πολιταίους . εἴπ' ἦν ὄσκα ἂν ἔλαβεν, ἄλ-
 λα τῆ πατρίδι μὲν, ἔλαβεν ἂν * ἐ πατρίδι δὲ, ἢ
 μὴ οἶδον ἂν ἔχει.

ΔΙΩΝΙ.

* Αὐλοῖς καὶ λύρα κρείττον ἐστὶ τέρας, ἢ λό-
 γω . Τα μὲν γὰρ ἡδονῆς ὄργανα, καὶ Μυσικὴ
 ὄργανο τῆ τέχνη * λόγος δὲ τάληθές εὐερίσκει .

Τεῖο

hæc vſitata mihi, & prompta. Omne balneū
 Apollonius deuſitat. nec vnquam extra do-
 mum prodit, ſed pedes ſuos in tuto retinet.
 Nunquā aliquid corporis membrum mo-
 uere conſpicitur, nam per omnia animam
 mouet. Nutrit in capite comam: nam Græ-
 cus id facit, quia Græcus, non Barbarus. Ve-
 ſtem geſtat lineam, & quæcunq; ſacerdotū
 puriſſima. Diuinatione vtitur: plurima e-
 nim incognita, & alias impoſſibile futura
 præſcire. Sed non decet tale quid Philoſo-
 phum, quod etiā DEVM decet. Nam & cor-
 poris ægritudines tollit, & adfectus ſedat,
 quod crimen cum Aefculapio commune
 habet. Comedit ſolus, reliqui verò vorant.
 Pauca loquitur, & de paucis, nam tacere om-
 nino nō poteſt. Carnibus omnibus abſti-
 net & feris, ppter ea homo eſt. Vbi te ſcri-
 piſſe dixeris, illud etiā forte addes: Si quæ eſſet
 ſumeret argētū, vt ego Reip. mūnera. Si quid
 eſſet nō ſumeret, ſed patriæ illa acciperet, nō
 autē patriā, quæ quid habeat, ignorat.

ΔΙΟΧΙ.

Tibiis & lyrâ fatius eſt delectari, quàm
 ratione. Illa enim voluptatis in-
 ſtrumenta ſunt, illique arti Muſica no-
 men. Ratio verò veritatem inuenit.

b

Hoc

Τὰ πρῶτον περὶ τὸν ἴσον ἀποφασίζον, ἵνα ἴσως ἢν καὶ
 περὶ ἴσως φιλοσοφῆς.

Τῷ αὐτῷ.

Ζητῶσι ἄλλοι τὴν αἰτίαν δι' ἣν πέπαιμθα δια-
 λεγομενος ἐν πολλοῖς. Εἰδέτωσαν οὖν οἱ ἄν-
 θρώποι μελετῆσαι πῶς ἂν ἀδύνατος ἂν φελησθαι λόγος
 ἄπαιος, ὅς ἂν εἴς ἂν μηδὲ πρὸς ἓνα λέγηται. Οἱ
 πάντων ἄλλως καὶ λεγόμενος, δόξης ἢ ἡτίων ἂν δια-
 λέξω, οἱ ἄν.

Καισαρέων προβάλοις.

Πρῶτον εἰς πάντας θεῶν ἀνθρώποι δέονται καὶ
 περὶ πάντας, ἕπειτα πόλεων. Τιμητέον γὰρ
 δεύτερον πόλεις μετὰ θεῶν, καὶ τὰ πόλεις προ-
 κριτέον παντὶ νῦν ἔχοντι. Εἰ δὲ μὴ πόλις μό-
 νον εἴη, ἀλλὰ καὶ μεγίστη τῆς Παλαιστίνης, ἀ-
 εἰρήνη τε τῶν αὐτόθι μεγέθει, καὶ νόμοις, καὶ ἐ-
 πιτηδεύμασι, καὶ προσόνων κατὰ πόλεμον ἀρε-
 ταῖς, ἐπὶ τε ἡρεσὶ καὶ εἰρήνῃ, καὶ γὰρ περὶ ἡ ὑμετέ-
 ρα πόλις, μάλιστα πασῶν τῶν ἄλλων ἐμοὶ γε ταυ-
 μασια ἡμητέα τε, καὶ ἄλλω δὲ ὁμοίως παντὶ νῦν
 ἔχοντι. Τῶτο μὲν ἔν ἐν λόγῳ κρινεῖ τὸ προ-
 κριτικόν, ἂν ἢ τὸ κατὰ σύγκρισιν τῶν πολλῶν.
 Ὅταν

Hoc tibi faciendum, hoc scribendum, hoc
 dicendum, siquidem circa illud Philoso-
 pharis.

E I D E M

QUærent quidam causas quare de mul-
 tis differere cessauerim. Sciunt igitur,
 quibuscunq; hoc ipsum scire curæ est: Im-
 possibile est ut omne verbum proferat, quod
 unum cum sit, ad unum tamen non dicitur.
 Quicumque ergo temerè differat, ab opi-
 nione superatus sanè differat.

Cæsarensium magistratui.

Pincipio in omnibus, & de omnibus
 homines Diis indigent, deinde urbibus.
 Nam post DEOS vrbes colendæ sunt, & quæ
 ad ciuitatem spectant omnibus qui ratio-
 nem habent, præponuntur. Quod si non
 ciuitas solum sit, sed etiam Palestinæ maxi-
 ma, & omnium quotquot ibi sunt optima
 sit, magnitudine, legibus, institutis, & maio-
 rum in bello virtutibus, & inde etiam mo-
 ribus secundum pacem, velut vestra ciuitas:
 illa omnium aliarum maximè mihi admi-
 randa, & colenda est, & unicuique qui ra-
 tione præditus est. Hoc igitur ex com-
 muni ratione præferendum est, si ex
 multorum comparatione ita appareat.

b 2 Quod

ἔπειτα δὲ καὶ ἀρχὴ πόλις ποτὲ τῆς πρὸς ἑναπιμῆς ἀνδρῶν, πόλις ἔσται, καὶ τῆτον ἑαυτῆς ζήνον, καὶ ἀπογεν, πῆ ἢ τέτρα τῆ ἀνδρὸς ποτὸς ἀμοιβῆν, ἢ ἡμῖν ἀλλήλοις ἴσιν ἄξιον εἶη; Τῆτον μόνον ἴσως, εἰ θεοφιλῆς τις ὢν τόχοι Διὸς Ἰννα φύσεως ἔστῃ, τηδεϊότητα τῆ ἔυχασθαι τῆ πόλει πᾶ ἀραθῆ, τυγαχάνειν τε τῆς εὐχῆς. Ὅπερ ἂν Διὸς ἐλέσασαιμι καὶ γὰρ πρᾶτῶν ὑπερ ὑμῶν, ἐπεὶ περ ἠσθην ἠθῆσιν ἐλληνηκοῖς, φαίνεσι τῆ ἴδιον ἀραθῆν. καὶ Διὸς γραμματῶν κενῶν. Ἀπολλωνίδην δὲ τον Ἀφροδίσις νεανίαν ἐρῶμενος ἀτῆς φύσεως, ἀξιάς τε τῆ ὑμετέρης ὀνόματος, παρῆσθαι χρῆσιμον ὑμῖν πᾶρα σκευάσειν εἰς ἑκάστα μετὰ τῆς τύχης ἴνὸς ἀραθῆς.

Σελευκέων τοῖς παρῆσθαι.

Πόλις ἡ τις, ἂν ἔτω πρὸς τῆ θεῶς ἔχει, καὶ ἀνθρώπων ποτὸς τῆς ἀξίας ἀποδοχῆς, αὐτῆ τε εὐδαίμων, καὶ εἰς ἀρετὴν ὠφέλησε τῆς μαρτυρηθέντας. Ἀρῆσθαι μὲν εἰν χαρίτος εἰ εὐσχερῆς, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν ἀνθρώποις τὸ κάλλισον. Ἀμοιβῆν δὲ εἰ μόνον βῆσθαι, ἀλλὰ καὶ παντελῶς ἴμοιαν εὐρεῖν ἀδύνατον. Τὸ γὰρ πᾶς

Quod si ciuitas vnum hominem, ciuitas cū sit, honore adficere incipiat, idq; sūum hospitem, & procul à se remotum: Quid aut ille vir dignum retribuere, aut vobis quibusdam inuicem dignum prestari queat? Illud vnum fortassis, si Deo amicus cum sit, ali-quâ naturæ, aptitudine omnia fausta ciuitati comprecetur, sui que voti compos fiat. Id quod vobiscum etiam perficere studebo: cū maximopere gaudeam, quod Græcorum moribus proprium bonum ostenderitis, & per litteras communes. Apollonidem verò Aphrodisii filium iuuenem robustissimæ naturæ, & vestro nomine dignæ, vtilem vobis præparare studebo ad omnia bona, fortuna adiuuante.

Selencensium Magistrati.

Ciuitas, quæ ita aduersus DEVM, & homines, qui recipiantur dignos, adfecta est, illa & beata est, & illis de quibus testatū est, in studio virtutis prodest. Incipere igitur gratiam referre non difficile est, quin etiā in hominibus optimum. Retributionem autem non solum facilem, sed etiam omnino æqualem inuenire impossibile. Nam

θάρος περὶ τῆς ἰσχύος δεύτερον, ἐδέσθη τῆς φύσεως
 πρῶτον. Ὡς θεὸν ἀνάγκη παρακαλεῖν ὑπερ-
 ὑμῶν, ἀμείψασθαι τὰς ἐκ τῆς δυνάμεως μόνον, ἀλ-
 λά καὶ τοῖς ἔργοις κρείττους ἡγομένους. Ἀνθρώ-
 πων γὰρ ἐδίδετο ἴσως τηλικαῦται δυνατός, καὶ τὸ
 ἐξελέσθαι ὃ ἂν με παρ' ὑμῶν ἡμέδα, τῆς ὑμῶν
 ἀνείη χάριτος, καὶ αὐτὸ εἰς ἡμᾶς, ὡς ἐγὼ γ'
 ἀνευξαίμην παρ' ὑμῶν καὶ γενεῆσθαι. Οἱ πρέσ-
 βεις ὑμῶν πριωτέρου, διότι καὶ φίλοι, ἱεράωνμος,
 καὶ Ζήνων.

Τοῖς αὐτοῖς.

Στρατῶν μὲν ἐξ ἀνθρώπων οἴχεται, πᾶν
 ὅσον ἦν αὐτῷ θυητὸν ὄπι' ἡγῆς κατὰ λιπῶν.
 Χρὴ δὲ τῶν ἐπι κελαζομένων ἡμᾶς ἐνθάδε, ζῆν
 ἄλλως λεγομένους, ἔχειν ἰνά τῶν ἐκείνων πραγ-
 μάτων ὄπι' μέλειαι. Ἄλλοις μὲν ἐν ἄλλο πῆρ-
 ρον δικαίως ἡγοῖτο ἡν, ἢ καὶ ὑπερον, οἷς μὲν
 ὡς οἰκείους, οἷς δὲ ὡς αὐτὸ μόνον ἀνδράσι φίλοις,
 ὅσα ἐν ἐτέρω γνωσθησόμενοι χρόνω. Τῶν
 ἐπερ ἦν τῶν ἀνομάτων ἀληθῆς ἢ καὶ πρόσθεν. Ἐ-
 γὼ μὲντοι καὶ ταύτῃ βεβλόμενος ἐξαίρετως ὑμέτε-
 ρος εἶναι τὸν, ὅτι Σελευκίδος υἱὸν αὐτῷ ἡγομένον
 Ἀλέξανδρον.

quod ordine secundum est, nunquam na-
 turâ primum fit. Quare necesse est, vt Deus
 propter vos inuocetur, vt retribuatur illis qui
 non potentia solum, sed etiam actu nos su-
 perârunt. Hominum enim talia præstare
 nullus potest. Quod verò cupitis vobiscum
 vt sim, vtinam vobis gratificari possem, &
 tam in nostrâ potestate esset, vt ego etiam
 vobiscum esse exoptarem. Legati vestri ho-
 norandi sunt, quare & amici Hieronymus
 & Zeno.

I I S D E M

Straton quidem ex mortalibus discessit,
 mortale quidquid habuit in terra reli-
 quit. Decet ergo nos qui adhuc punimur,
 aliâs hic viuere dicimur, aliquam rerum
 eius curam habere. Et alii quidem aliud o-
 pus meritò suscipiant aut nunc, aut poste-
 rius, alii vt familiares, alii vt amici, qui in
 illo solū necessitatis, nō alio tēpore cogniti
 sunt: Si quidē etiâ antea ita reuera appellati
 sunt. Ego sanè hic etiâ eximie vester esse stu-
 dens, filiū eius, qui ipsi ex Seleudice natus,

b 4

Alex-

Ἀλέξανδρον, καὶ μεταδώσω παιδείας τῆς ἐμῆς. πάντως δ' ἂν μετέδωκα καὶ χρημάτων ὅσα μείζονα δὲς, εἴπερ ἔχειν ἦν ἄξιον.

Εὐφράτη.

Πυνθάνονται μὲ πολλοὶ πολλὰίς, τίνος ἕνεκεν ἐμετεπέμφθην εἰς ἰταλίαν, ἢ ἐ μεταπεμφθεὶς ἀφικέμην, ὡπερ σὺ, καὶ εἰ τις ἕτερος. Ἐγὼ δὲ πρὸς τῶν παρτέρων μὲν οὐκ ἀποκρινέμεθα, μὴ καὶ δοξῶ τισὶν εἶδέναι τὴν αἰτίαν, ἐδ' εἶδέναι μοι μέλον. Περὶ δὲ τῶν δευτέρων, ἴσ' ἂν καὶ δεοίμην ἕτερον λέγειν, ἢ ὅτι ἂν μᾶλλον μετεπέμφθην, ἢ ἀφικέμην;

Τῷ αὐτῷ.

Τὴν ἀρετὴν ἀδέσποτον εἶναι Πλάτων ἐφησεν. εἰ δὲ μὴ τιμᾶ τῆτο τις, καὶ γένηθην ἐκ' αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ ὄνιος γίνεταί χρημάτων, πολλὰς δεσπότας ἑαυτῷ ποιεῖ.

Τῷ αὐτῷ.

Μαγους οἷα δεῖν ὀνομάζειν, τὰς δὲ Πυθαγόρου φιλοσόφους, ἃ δὲ πρὸς καὶ τὰς δὲ Διὸς οἶμα δεῖν ὀνομάζεσθαι μάγους, ἃ μέλλουσιν εἶναι θεοὶ τε καὶ δ' ἄκατοι.

Τῷ αὐ-

Alexandrum, meæ doctrinæ participem faciam. Pecuniam etiam ipsi concederem, nisi plura dedissem, quàm ipsum habere dignum est.

EUPHRATAE.

Sæpè multi ex me quærunt, quare in Italiam non accersitus fuerim, aut non accersitus inde redierim, quemadmodum tu, & si quisquam alius. Ego verò de priori non respondebo, ne quibusdam causam scire videar, quàm nec scire curo. De posteriori autem quid aliud dicere deberem, quod potius accersitus sim, quam redierim.

E I D E M

Virtutem nullius dominio subiectam Plato dicit. Nisi vero hanc quis amat, eaque delectatur, sed pecuniis etiam venalis fit, multos sibi dominos facit.

E I D E M

Magos dicendos esse censet Philosophus à Pythagora, vel etiam ab Orpheo oriundos. Ego verò etiam à Ioue Magos dicendos existimo, si diuini & iusti perhiberi volent.

b s

E I.

Τῷ αὐτῷ.

Μἄγχοι ὀνομάζουσι τὰς θεὰς οἱ Πέρσαι . Μάγχοι δὲ τὸν ἱεραποευτήν τῶν θεῶν , ἢ ὅ τινι φύσιν θεῶν . Σὺ δ' ἔμ μάγχοι , ἀλλ' ἄθεοι .

Τῷ αὐτῷ.

Ηράκλειτος ὁ Φυσικὸς ἄλογοι εἶναι κατὰ φύσιν ἔφησε τὸν ἀνθρώπου . εἰ δὲ τῶτο ἀληθὲς , ὡσπερ ἐστὶν ἀληθὲς , ἐγκαλυπτεὸς ἕκαστος ὁ μεταίως ἐν δόξῃ γινόμενος .

Σκοπελιανῷ σοφιστῇ.

Πέντε εἰσὶ σύμπαυτες οἱ τῷ λόγῳ χαρακτῆρες , ἢ φιλόσοφος , ἢ ἰσορικός , ἢ δικανικός , ἢ ἑπικολικός , ἢ ὑπομνηματικός . Ἐγκειμένων δὲ τῶν γενικῶν χαρακτῆρων τῇ τάξει , πάλιν γίνεται πρῶτος μὲν ὁ κατὰ τὴν ἑκάστη δύναμιν ἢ φύσιν ἴδιος ὢν . Δεύτερος δὲ ὁ ἐν μιμησει τῶν ἀρίστων ἐκ φύσεως , ἢ ἢν τις ἐπιθεῖς εἴη . Τὸ δὲ ἀρίστην δυσέρετόν τε , καὶ δυσεπίκριτον , ὡσεὶ οικειότερος ἑκάστῳ χαρακτῆρ ὁ ἴδιος , ἐπειπερ καὶ βεβαιότερος .

Τῷ αὐ-

E I D E M

Perfæ Deos Magos appellant . Magus ergo Deorum minister , aut naturâ diivnus . Tu verò non Magus , sed impius .

E I D E M

Heracletus Physicus hominem naturâ irrationalem esse dixit . Si verò illud verum est , ut verum est , merito vnusquisq; erubescat , qui vanâ opinione ducitur .

Scopeliano Sophista.

Vniuersi sermonis Characteres quinque numero sunt : Philosophus , Historicus , Iuridicus , Epistolicus , & commentatorius . Hi generales Characteres cum ordini incumbant : rursus primus euadit , qui secundum vnus cuiusque facultatem , & naturam , proprius est : Secundus , qui in imitatione optimi ex natura , si quis illo indigeat . Illud verò optimum , & inuentu & diiudicatu difficile est . Adeo , ut proprius Character vnique familiarior sit , quemadmodum & validior .

E I

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ σοὶ δύνειμις ἔστιν, ὡσπερ ἔστιν, καὶ Φρόνησιν ἂν εἴη σοι κλητέον. Καὶ γὰρ εἰ Φρόνησις ἦν, δύναμις δὲ ἀπῆν, ὁμοίως ἔδει σοι δυνάμειως. Δεῖται γὰρ αἰετὶ ἕτερον τῆ ἐτέρῃ, ὡσπερ ὄψις Φωτὸς, καὶ Φῶς ὄψεως.

Τῷ αὐτῷ.

Βαρβάρων ἀφεκτέον, καὶ οὐκ ἀρκεῖον αὐτῶν. Οὐ γὰρ θέμις Βαρβάρους αὐτὰς εὐπίσχειν.

ΛΕΣΒΟΝΑΚΤΙ.

Δεῖ πένεαδου μὲν ὡς ἀνδρα, παλαστῆν δὲ ὡς ἀνδρωπον.

Κέρτωνι.

Τὸ θεϊότατον Πυθαγόρας ἰατρικὴν ἔφασκεν. Εἰ δὲ ἰατρικὴ τὸ θεϊότατον, καὶ ψυχῆς ὀπιμολητέον μετὰ σώματος· ἢ τὸ ζῶον οὐκ ἂν ὑγιαίνοι τῷ κρείττονι νοσῆν.

Ἐλλανοδίκαις, καὶ Ἡλείοις.

Αεῖτέ με ἴῳ ἀγῶνι τῶν Ὀλυμπείων τῶν θεογυμνάδων, καὶ δεῖ τῆτο ἐπιμύσατε πρέσβεις.
 Εἰ γὰρ

E I D E M

SI tibi facultas esset, quemadmodum est, Prudentia etiam tibi opus esset. Etenim si Prudentia tibi esset, & facultas abesset, similiter facultate indigeres. Semper enim alterum alterius indiget, ut visus lumine, & lumen visu.

E I D E M

A Barbaris abstinentum, nec elargiendum ipsis. Nefas enim Barbaros ipsos beneficium accipere.

LESBONACTI.

DEcet pauperem esse, ut virum, ditescere verò ut hominem.

CRITONI.

ARtem medicam Pythagoras rem diuinissimam esse dixit. Quod si ars medica res diuinissima, etiam post corpus animæ cura habenda est, aut animal non sanum erit, quod quidem potiore sui parte ægrotet.

Præfctis in Olympico certamine, & Eleensibus.

AD Olympicū certamē me accedere dignati estis, & propterea misistis legatos.

Ego

ἐγὼ δὲ παρεγνόμην ἂν ἴππ' σαμῶταιν θέαν, καὶ
ἀμιλλαν, εἰ μὴ τὸν μείζονα τῆς ἀρετῆς ἀγῶνα
καταλείψειν ἔμελλον.

Πελοποννησίοις.

Ολύμπια τὸ δεύτερον. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον
ἐγένεσθε πολέμιοι, τὸ δεύτερον δὲ ἔσθε φίλοι.

Τοῖς ἐν Ὀλυμπίᾳ θεηκόροις.

Θεοὶ θεῶν ἔδεονται. Τί ἔν' ἀντις παράτλων
χαρίζεσθε αὐτοῖς; Φρόνησιν ὡς ἐμοὶ δοκεῖ
κλιόμενος, ἀνθρώπων τὲ τὰς ἀξίας εἰς διώταμιν
εὐποιῶν. Ταῦτα φίλα θεοῖς. Ἐκείνα δὲ ἀ-
θέων.

Τοῖς ἐν Δελφοῖς ἱερεῦσιν.

Αἵματι βωμὸς μιαινέσθιν ἱερεῖς, εἴτε θυμιά-
ζεσίνεσθε πόλιν αἱ πόλεις ἀτυχέσθιν, ὅταν
μεγάλα δυστυχήσωσιν. Ὡς τῆς ἀμαθίας. Ἡ-
ρακλῆες δ' ἦν σοφός· ἀλλ' ἐδὲ ἐκείνος ἐφείσας
ἔπεισε μὴ πηλῶ πηλὸν καθάρεσθαι.

Βασιλεῖ Σκυθῶν.

Ζαμολξίς ἀνὴρ ἀγαθός ἦν καὶ φιλόσοφος, εἰ-
πε μαθητῆς Πυθαγόρα ἐγένετο. καὶ εἰ
κατ'

Ego verò sanè ad corporum spectaculum,
& certamen accederem, si maius virtutis
certamen vellem relinquere.

PELOPONNESIIS.

Olympicum certamen posterius est. Et
prius quidem hostes facti estis, poste-
rius verò non amici.

IN OLYMPIA

Sacerdotibus.

Divictimis non indigent. Quid ergo
faciendo gratus aliquis illis fuerit? Si
prudentiam, ut mihi videtur, possideat, &
hominibus dignis beneficiis, quantum
potest beneficiat. Hæc Diis cara sunt: illa
verò impiorum.

IN DELPHIS SACER-
dotibus.

Sanguine aras sædant sacerdotes, postea
demirantur quidam, quare ciuitates ca-
lamitosæ sint, cum in maximis calamitati-
bus versantur. O ruditatem! Heracletus e-
rat sapiens. Sed ne ille quidem Ephesiis per-
suasit, ut luto lutum purgarent.

Regi Scytharum.

ZAmolxis vir bonus & Philosophus es-
set, si Pythagoræ fuisset discipulus: Et si
illo

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

τὸν χρόνον τοῦτον ἦν ὁ Ῥωμαῖος, ἐκὼν αὖ ἐγγύετο φίλος. Εἰ δὲ ὑπὲρ ἐλευθερίας οἶε δὲν ἀγῶνα καὶ ἰπὸν ἔχειν, ἄκκε φιλόσοφος, τρέψιν ἐλεύθερος.

Νομοθέτη:

Αἰεορτῶ νόσων αἴτια. Τὰς μὲν γὰρ πόνους ἀνιῶσι, τὸ ἐμπύπλωσθαι δὲ αὐξήσει.

Ταμίαις Ῥωμαίων

Ἀρχὴν ἀρχετέ πρώτην. Εἰ μὲν ἔν ἀρχεῖν ἴππιασθε, Δίξι τὸ παρ' ὑμῶς χεῖρον ἐαυτῶν αἰ πόλεις ἔχουσι; εἰ δὲ σὺκ ἴππιασθε, μαθεῖν ἔδει πρώτον, εἶτα ἀρχεῖν.

Διοικηταῖς Ἀσίας.

Τὸ ὄφελος ἀγρίων δένδρων φυομένων ἴππ' Ἐλαβη, ἴξ κλάδους κόπτειν, εἰ δὲ τὰς ῥίζας;

Ἐφεισίων γραμματεῦσι.

Ἀίδων ἐν πόλει, καὶ γραφῶν ποιικίλων, καὶ περὶ πᾶτων, καὶ θεάτρων ἔδεν ὄφελος, ἐς μὴ νῆς ἐνεῖη καὶ νόμος. Νῆς δὲ καὶ νόμος πᾶσι τῶν ἐπὶν, ἔλαυται.

Μιλησί.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

12

illo tempore Romanus talis fuisset, sua sponte eius amicus euasisset. Quod si pro libertate bellum & labores subeundos censes, philosophus audi, id est liber.

LEGISLATORI.

Feria morborum causa. Labores enim laedunt: & humorum plenitudinem adaugent.

QUESTORIBVS

Romanorum.

Primum imperium exercete, quod si imperare nouistis, quare uestrae ciuitates ob vos male habent? Quod si non nouistis, prius discere debebatis, inde imperare.

PROCURATORIBVS

Asia.

Quorsum prodest ex agrestibus arboribus, quae in noxam hominum nascuntur, ramos amputare, & radices in columnes relinquere?

EPHESIORVM

scribis.

Lapidum, & variarum scripturarum, & deambulationum, ac theatrorum nullus in ciuitate usus, nisi pariter illi mens & lex insit. Mens enim & lex sine his sunt, non haec sine illis.

ε

MILE.

Μιλησίοις.

Οἱ παῖδες ὑμῶν πατέρων δέοντα, οἱ νέοι γὰρ
 ρόντων, αἱ γυναῖκες αἰδρωῖν, οἱ ἄνδρες ἀρ-
 χόντων, οἱ ἄρχοντες νόμων, οἱ νόμοι Φιλοσό-
 Φων, οἱ Φιλόσοφοι θεῶν, οἱ θεοὶ πίστεως. Προ-
 γόνων ἀγαθῶν ἐστὲ, τὰ πύροντα μισεῖτε.

Ταῖς ἐμμεσοῖσιν σοφοῖς.

Εὐχρόμην ἐν Ἀργεῖ, καὶ Φωκίδι, καὶ Λοκρί-
 δι, καὶ ἐν Σικυῶνι, καὶ ἐν Μεγαρίσιν, καὶ
 Μεγαλήμεν[⊕] πῖς ἐμπροσθεν χρόνοις ἐπωσά-
 μην οὐκ εἶ. Τί ἔν ἐξίς ἐροῖτο τὸ ἀλίον, ἐγὼ
 φράσσω ἐν ὑμῖν τε, καὶ Μέσσις. Ἐβαρ-
 βαρωθῆν ἐ χρόνις ὡν ἀφ' ἑλλάδ[⊕], ἀλλὰ χρό-
 νι[⊕] ὡν ἐν ἑλλάδι.

Ἐσιαίω.

Ἀρετὴ καὶ χρεῖματα παρ' ἡμῖν ἀλλήλοισιν ἐναν-
 τία[⊕]. Μειόμενον γὰρ ἔπερον αὐξεῖ τὸ
 ἔπερον, αὐξανόμενον δὲ μοῖοι. Πῶς ἔν δυνα-
 τὸν ἀμφοτέρον περὶ τὴν αὐτὴν γνώσασθαι; πολλὴν ἐ-
 μη γῶτων ἀνοήτων λόγῳ, παρ' οἷς καὶ ὁ πολλῶ[⊕]
 ἀρετῆ, μὴ δὲ τ' σέτ' ἡμῶν ἀναιδήθειν, ἐπέερε-
 πε τοῖς αὐτίσι, μὴ δὲ ἕα πολλοῖς ἡμᾶς ὑπολαμ-
 βανειν μάλλον, ἢ Φιλοσόφους. Καὶ γὰρ αἰχι-
 στον λαοδημεῖν ὑμᾶς διὰ χρεῖματα[⊕] δοκεῖν ἐπίων,
 ἵνα μνήμην ἑαυτῶν καὶ ἑλίπασσι, μὴ δὲ ἀρετὴν, ἀ-
 σασσι μένων.

Κορην.

M I L E S I I S.

Veri vestri patribus opus habent, iunio-
 res senioribus, femina viris, viri princi-
 pibus, principes legibus, leges Philosophis,
 Philosophi Diis, Dii fide. Bonis maioribus
 prognati estis, & praesentia fastiditis.

ILLIS, QUI IN MUSEO

Sapientes.

Veni in Argiuorum terram, & Phocidē,
 & Locridem, & Sicyonem, & Megarā,
 & cum prioribus temporibus differuissē,
 ibi quieui: Quod si quis ex me causam re-
 quirat, ego vobis, & Musis dicam: Barba-
 rus factus sum, non quod diu à Græciâ ab-
 fuerim, sed quod diu in Græciâ fuerim.

H E S T I A E O.

Virtus & opes apud nos cōtraria inuicē
 censentur. Nam altero deficiente cre-
 scit alterum & q̄ creuit alterum imminuit.
 Quî ergo ut vtrumq; vni adsit, possibile, nisi
 stultorū opinione, quibus etiā opes virtutes
 videntur? Tu verò non adeo stupidus esse
 nos illis qui ibi degunt, persuadē nec pmit-
 te, ut diuites potius, quàm Philosophi vide-
 amur. Turpissimū n. quosdā vestrum ppter
 opes pegrinari, ut sui memoria post se re-
 linquant, q̄ virtutem tamē nō amplexi sunt.

Κορινθίω Βάσσω.

Ην πρᾶξι τέλης Χαλκιδεύς μαυρόμενος ἀν-
θρωπος. ἔτος ἤλθε ποτε Ζιφίρης ὄπιθ' Ἰού-
ρας ἔως ἐμὰς ὑπὸ σὲ σελείβῃ Φιλοσόφῃ καὶ
ἀγωνοθέτῃ τῶν ἰσθμίων. τῆ Φόνης δὲ ἦν μι-
αδὸς δεδομένη, ἡ τῆς γυναικὸς σε κεινωγία,
καὶ μιὰρὲ Βάσσω ἐπολλάκις εὐεργέτης ἐγυύμην σε.

τῶ αὐτῶ.

Εἰ πτωχάνοιο Κορινθίων τις, πῶς ὁ Βάσσω
πατὴρ ἀπέθανεν; ἐρᾷσιν ἅπαντες ἀσικεῖ,
καὶ οἱ μέτοικε, Φαρμάκῳ. Τίνος δόντες; ἐ-
ρᾷσι καὶ οἱ ὁμοελεῖς Φιλοσόφῃ, καὶ ὁ μιὰρὸς τῶ
ἐπιώματι τῆ πατρὸς ἐπέμμενος ἐκλαγεν.

τοῖς ἐν Σάρδεσιν.

Αρετῆς μὲν ὑμῖν πρωτεῖον ὅσα ἔστι, πάλαι
καὶ ἀρετῆς; εἰ δὲ κακίας φέρουσιν καὶ πρῶ-
τα πάντες ὑφ' ἐν Φέρεοις. ἴτε φήσασσι περὶ τῶν
Σάρδεσιν οἱ ἐν Σάρδεσιν. Τίνες οὐδαὶς καὶ ἐδενίτων
ἐπιόθη; Φίλῳ, ὡς ἀρνεῖσθαι πῶν ἀπ' ἑαυτῶν δὲ
εὐνογίαν.

τοῖς αὐτοῖς.

Αἰσχρὰ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ταγματῶν ὑμῶν
Κόδδαροι, Ξυρισταυροι. ταῦτα τοῖς τέκνοις
ἡμετέροις πρῶτα, καὶ εὐτυχεῖτε γίνεσθαι ἰστέων ἀξιοί.
τοῖς αὐ-

PRaxiteles Chalcidensis insanus vir erat.
Ille gladio accinctus ad aedes meas per-
uenit à te missus Philosopho, & ludorum
Isthmicorū praefecto. Cedis merces illi cō-
cessa erat vxoris tuę conſuetudo. Scelerate
Basse, sæpius te beneficio adfeci.

E I D E M.

SI quis Corinthiorum querat, quomodo
Bassī pater mortuus sit? respondebunt o-
mnes ciues, & vicini, veneno. Sin querat,
quis dederit? etiam vicini respondebunt,
quod Philosophus. Et tamen sceleratus ille
parentis funus secutus fleuit.

S A R D I B V S.

Virtutis apud vos princeps locus nō est.
Qualis enim virtutis? Quod si malitiæ
principatū defertis, omnes ad vnū agimini.
Quinā hoc dicūt? De Sardibus, quicūq; sunt
in Sardibus. Nemo n. ibi alteri amicus, vt
ipfi mali aliquid ex beniuolentiā deneget.

I I S D E M

TVrpia ordinum vestrorum nomina
sunt: Coddari, Xyrifitauri. Hac
prima liberis vestris adponitis, & felices
iudicatis, si his similes euadant.

Τοῖς αὐτοῖς.

Κόδδαροι, καὶ Ξυρισταυροι. Τὰς δὲ θυγατέρας ὑμῶν, καὶ τὰς γυναικὰς πῶς ἀποθρασυνοῦσι; Τῶν γὰρ αὐτῶν ταγματῶν ἐστὶ καὶ αὐτῶν, καὶ θρασυτεράων.

Τοῖς αὐτοῖς.

Οὐδὲ τὰς οἰκέτας ὑμῶν εὐνοεῖν εἰσὶ, πρῶτον μὲν ὅτι οἰκέται· εἰδὲ ὅτι τῶν ἐναντιῶν ταγματῶν οἱ πλείους. Καὶ κείνοι γὰρ ὑμῶν ὡς ὑμῶν ἀπὸ γένεως.

Πλατωνικοῖς.

Εάν τις Ἀπολλωνίῳ χρήματα δίδῃ, καὶ ὀδύδης ἀξιόνομίζηται, λήψεται δεόμενος. φιλοσοφίας δὲ μισθὸν ἔλξηται, καὶ ἀνδρείου.

Ἐφοροῖς.

Ανδρῶν μὲν τὸ μὴ ἀμαρτάνειν· γυναικῶν τὸ ἀμαρτάνοντας ἀσθεάζειν· λακεδαίμονίῳ δὲ καὶ τὸ διορθάζειν.

Μουσωνίῳ.

Βούλομαι πρὸς σὲ ἀφικέμενος κεινωῆσαι σοὶ λόγῳ καὶ συζητῆσαι, ὥστε ὀνησάμείσε, εἴ γε μὴ ἀπιστεῖς, ὡς Ἡρακλῆς πρὸς θεοῦ ἐξ ἁδὸς ἔλυσε. Γραφεῖ βέλει. Ἐβρωσο.

Μουσωνίῳ Ἀπολλωνίῳ.

Ων μὲν διανοήθης ἀποκείσθαι σοὶ ἔπαυον· Ἀνὴρ δὲ ὑπομείνας ἀπολογία, καὶ ὡς

I I S D E M

Coddari, & Xyriftauri. At filias. & uxorē vestras quomodo appellabitis? nam & hęc ex his ordinibus. & audaciores adhuc.

I I S D E M

NEquē famulos vestros vobis bene uelle uerisimile est: Primo quidem quod famuli; deinde quod plerique contrariorum ordinum. Nam & ipsi generatione uobis similes sunt.

P L A T O N I C I S.

Si quis Apollonio pecunias dederit, & qui dat, dignus iudicatus fuerit, si illis opus habebit accipiet. Philosophiæ uerò mercedem ne si indigeat, quidem accipiet.

P R A E F E C T I S.

Virorum est non peccare, generosorum uerò etiam corrigere.

M V S O N I O.

Volo ad te accedere, tuique sermonis & tecti particeps fieri, ut tibi in aliquo profim, nisi parū credis, quod Hercules Theseū ex inferis liberarit. Scribe quid uelis. Vale.

M V S O N I O S A P O L L O N I O.

Pro iis, quae pro me meditatus, laus tibi reponetur. Vir autē quae Apologiam uti sustinuit,

καὶ ὡς ἀδὲν ἀδικεῖν δεῖξαι, ἑαυτὸν λύει.

Μεσσηνίω.

Σοκράτης ὁ Ἀθηναῖος ὑπὸ ἰῶν ἑαυτῆ φίλων
λυθῆναι μὴ βεβληθεὶς, παρήλθε μὲν εἰς τὸ
δικαστήριον, ἀπέθανε δ' ἐ.

Μεσσηνίῳ Ἀπολλωνίῳ.

Σοκράτης ἀπέθανεν, ἐπεὶ μὴ παρεσκευασθεὶς
ἑαυτὸν εἰς ἀπολογία. Ἐγὼ δὲ ἀπολο-
γήσομαι.

Οὐεσπασιανῶ.

Ἐδωλώσω τὴν ἐλλάδα ὡς Φαισ. Καὶ καλέ-
σον μὲν οἷα ἔχειν Ἑρξυ· λέληθαι δὲ ἑλατ-
τον ἔχων Νέρωνος. Νέρων γὰρ ἔχων αὐτὸ πα-
ρησιάζο.

τῶ αὐτῶ.

Διαβεβλημένῳ ἔτω πρὸς Ἕλληνας ὡς δω-
λευθῆναι αὐτῶς ἐλευθέρως ὄντας, πῆ ἐμῆ ζε-
νόντος δεῖ;

τῶ αὐτῶ.

Νέρων ἴδρις Ἕλληνας παίζων ἐλευθέρωσε· σπ
δὲ αὐτῶς παιδάζων ἐδωλώσας.

τοῖς οἰασφοῖς.

Ἐὶ λέγει τις εἶναι γνώριμος ἐμὸς, λεγέτω
καὶ μὲν ἔνδοξον, ἀπέχεσθαι λατρεῖς παυτοῖς,
ζῶσα

& quod nihil iniuste egit, demonstravit, se-
metipsum liberat.

MYSONIO.

Socrates Atheniensis ab amicis suis libe-
rari nolens, in iudicium quidem venit;
verum mortuus est.

MYSONIVS APOLLONIO.

Socrates mortuus est, quod se ad Apolo-
giam & defensionem & excusationem
non præparauerat, ego verò me excusabo.

VESPASIANO.

Græciam in seruitutem redegisti, & plus
ipso Xerxete habere censēs. Latet au-
tem te, quod minus Nerone habeas. Nero
enim cum haberet illud, abdicavit.

E I D E M

Cum ita vitupereris à Græcis, quod illos
liberos in seruitutem redigas; quid me
hospite indeges?

E I D E M

Nero Græcos ludens in libertatem ad-
sciuit. Tu verò illos seria agens in serui-
tutem redegisti.

ILLIS, QUI SVA OPINIONE

Sapientes.

SI quis se meū familiarē dicitat, id ē etiā
intus domi manere dicatur, ab omni

ε δ balne

ζῶα μὴ κτείνειν, μηδὲ ἔδειν σαύρας, ἀπαθῆς εἶναι, φθόνος, κακηθείας, μίσους, διαβολῆς, ἔχθρας, ἢ τῶν ἐλευθέρων ὀνομάζεσθαι θύρας, ἢ φυλακῆς ἢ παλάσματα φέρων τροφῆς ἢ ἔθους, καὶ λόγων ψευδῶν, ἀλλοτριῶν βίβης πίσι.

Ἐπαίω Ἰῶ ἀδελφῶν,

Τὶ θυμαστὸν, εἰ μὲ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἰσθῆον ἡγεμένων, πινῶν δὲ καὶ θεῶν, μόνῃ μέχλει νῦν ἡ πατρίς ἀγνοεῖ, δι' ἣν ἔξαιρέτως ἐσπῆδασαι λαμπρὸς εἶναι; Τί γὰρ ἔδ' ὑμῖν τοῖς ἀδελφοῖς, ὡς ἄρ' ὠθέρονε φανερόν, ὡς εἶην πολλῶν ἀμείνων λόγους ἢ, καὶ ἡθους. Ἐπεὶ πᾶσι εἰ μὲ καλεγε γινώσκεις; Καλεπὴν καὶ ἀγνώσιν ὑπεμνήσεως τὴν δευτέραν δεομένων. περὶ ὧν μόνων ἔδ' ἡ τῶν ἀμαρτυρῶν ἀντιπεριμένειε διδασκῆσαι. λέγω δὲ πατριδος ἢ, καὶ ἀδελφῶν. Καίτοι ἔλεληθεν ἡμῶς ὡς καλῶς ἔχον ἐστὶ πᾶσι τε γῆν πατρίδα νομίζειν, καὶ πάντας ἀνθρώπους ἀδελφούς, καὶ φίλους, ὡς ἀνθρώπων μὲν ὄντας θεῶν, μίᾳ δὲ φύσεως. κοινανίας δὲ ἔσης λόγῳ τε πατριδος, καὶ

balneo abstinere, animalia non occidere, nec carnes comedere, sine adfectibus esse, sine invidia, malignitate, odio, calumniâ inimicitia, & ex liberorū genere nominari. Aut cauendus est, ut qui simulationes honeste vitæ & morum adferat, & mendacibus verbis alterius vitæ fidem faciat.

HESTIAEO FRATRI.

Quid mirum, si cum alii homines me diuinum, quidam etiam DEVM esse centeant, sola adhuc patria ignoret, propter quam potissimum illustis esse studui. Idipsum enim, ne vobis quidem fratribus, quantum video, innotuit, quod multos antecellam sermone, & moribus. Cum me quodam modo tristi aliquâ condemnatione condemnaueritis, dum principatus occupandi mentionem fecistis, illorum, quorum causa ne maximè quidem indoctorum quispiam doctus esse cupiat: Patriæ dico & amicorum. Non enim latet me quam pulcrum sit, omnem terram patriam censere, omnes homines fratres & amicos, ut qui DEI genus sint, vniusque nature cumque vna communitas omnibus sit sermonis,

καὶ πᾶσι παθῶν τῆς αὐτῆς, ὅπηγε, καὶ ἔπαυε
 αἰὲς τύχη γρόμενος, εἴη δὲ Βάρβαρος, εἴη καὶ
 Ἑλλην, ἄλλως γέ καὶ ἄνθρωπος. Ἄλλ' ἔστι
 θάρσως τ' συγγενὲς ἀκατασφίσιον, καὶ πᾶν ἀ-
 νακλήλικόν αὐτῆ τ' οἰκείον, οὕτως ὁ Ὀμηρι-
 κὸς Ὀδυσσεὺς ὡς φασιν, ἔτε ἄθανασίαν ἕπα
 θεῶς διδομένην ἰθάκης παρετήμησεν. ὁρῶ δ' ἔγω-
 γε τὸν νόμον τόνδε, καὶ Διὸς ἰῶν ἀλόγων ζώων
 πεφειτηκότα· οὐ γὰρ ὅποσον πτηνὸν καλιῶν ἔσπ-
 κοντον ἰδίω. πᾶν τε βύθιον ὄρεστέται μὲν
 ἕπα τὰ φέροντ'· ἐπα μὲν δὲ μὴ νικηθέν. Θη-
 ρία μὲν γὰρ ἔτε κέρ' ἐπεισεν ἔξω φωλεῶν μεί-
 ναί τινα ἰστών. Ἡ φύσις ἠνεγκεν ἄνθρωπον,
 καὶ ταῦτα σφόν λεγόμενον, ἔκ' ἂν πάντω
 τὰ λοιπὰ γῆ πᾶσι παρέχη, μνήμαίε μὲν ἔα
 ἔχει δεῖξαι τῶν πατέρων.

τῶ ἀυτῶ.

Εἰ ἰῶν ἄντων ἡμιώτατον φιλοσοφία, πεπ-
 τεύμεθα δ' ἡμεῖς φιλοσοφεῖν, σὺκ' ἂν ὀρθῶς
 ἕπα λαμβανόμεθα μισοῦμεθα, ἔ ταῦτα δὲ
 αἰτίαν ἀγνοῖ τε ἅμα καὶ ἀνελεύθερον. Χρη-
 μάτων γὰρ δὴ πᾶς χάραξ ἡ σπουδία, ἰστών δὲ καὶ
 πρῆν ἢ φιλοσοφῆν ἐπαερωμεθα καταφρονεῖν.
 ὡς

sermonis, & adfectum, ubi, & quomodo a-
 liquis sit, siue Barbarus, siue Græcus, aut a-
 lias homo. Sed quidquid cognatum est,
 cludi non potest, & ubicumque resistit ipsi
 domesticum est. Sic Homericus Ulysses,
 ut aiunt, ne immortalitatem quidem à Deâ
 oblatam Ithacæ prætulit. Ego verò hanc
 legem etiam à brutis animalibus frequen-
 tari video. Nam quidquid volatile est, seor-
 sim extra suos nidos non cubat. Et quidquid
 in profundo degit, ab illo qui diripit ab-
 strahitur quidem; nisi verò superetur ad
 profundum suum redit. Feras verò ne fa-
 mes quidem compellit, ut extra iustra sua
 mancant. Natura hominem produxit, &
 hæc, qui sapiens dicitur. Cui si terra vel ma-
 ximè omnia reliqua attribuat: monumen-
 ta tamen parentum suorum ostendere non
 potest.

E I D E M

Si omniū, quæ sunt Philosophia præstan-
 tissimum (credimur autem nos philo-
 sopheri) non rectè fratrum osiores existima-
 mur, idque ob causam parum laudabilem,
 & illiberalem. Nam opum gratiâ isthæc
 suspicio: quas etiam antequam philoso-
 phari inceperim contemnere studui. Adeo
 ut, quod

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

ἄσε γὰρ μὴ γράφειν εὐλογώτερον ἂν εἴη πρὸς Φαί-
 σιν ἐπείρω ὑπονοεῖν . Ἐφυλαττόμενη γὰρ ἀ-
 ληθῆ μὲν γράφων ἀλαζών, δοκῶν, ψευδῆ δὲ
 ταπεινός, ὧν ἐκάτερον ἐπίσης ἀγαθὸν ἀδελφοῖς
 τε καὶ φίλοις πάντι . Νυνὶ μὲν γοι καὶ τῆτο δη-
 λῶ . Συγχωροίη γὰρ ἂν ἴσως τι δαιμόνιον, ὅτι συμ-
 βαλὼν τοῖς ἐν Ρόδῳ φίλοις μετ' ὀλίγον ἐκέλευεν
 ἐπα εἰμι πρὸς ὑμᾶς λήγοντος ἔαρος .

Γορδίῳ .

Η δικηδομη φασὶν ἐστῆσαν ὑπὸ σῆ, καὶ ταῦ-
 τῶ φίλα γεγονότῳ . εἴγε σὺ τινὸς φί-
 λῳ . Ὅρα δὴ Γόρδιε μὴ πείρασ λάβης ἀν-
 δρὸς ἐ δοκῶντῳ, ἀλλὰ ὄντῳ . Ἀπασσῶ
 Ἰὸν υἱὸν Ἀριστοκλείδην, ἀνεύχομαι μὴ πρὸς
 πηλείων σοι γνέσθῃ . Καὶ σὺ δ' ἤσνετῳ ἀμεμε-
 σῆτῳ .

Τυανέων ἤ βελλῆ, καὶ τῶ δήμῳ .

Προσῆλθισιν ὑμῖν ἐπακίεναί πείθουμαι . Τῆτο
 γὰρ δὴ πρὸς ἑα πόλει πρεπωδέστερον εἴη, ἐ
 εἰε κῆραμῆς μεταπέμπωτο πολίτην ἑαυτῆς . Καὶ
 ὄνα πδημῶτα δὲ χρόνον ἴσοτο δεδήμηκεα πειπιῶν
 ὑμν εἰ καὶ παχρῆς εἰπεῖν εὐκλειᾶν τε ἑ ὄνομα, καὶ
 Φιλείων πόλεων ὀπιφαιῶν . Ὀμοίως δὲ ἑ ἀνδρῶν .

Εἰδῆ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

19

ut, quod non scripserim, verisimilius aliam
 causam suspiceris. Cauebam enim ne ve-
 ritatem scribens superbus viderer, & ne
 falsa humilis. Quorum vnumquodque æ-
 que molestum est fratri, & amico omni,
 iam verò & hoc significo. Deus forte con-
 cesserit, ut vbi amicos in Rhodo conueni,
 non multo post inde ad vos veniam finito
 vere.

GORDIO.

I Niuriâ à te adfici dicunt fratrem Hestiar, idq; qui eius amicus factus sis. Si modo tu cuiusdam amicus. Caue ergo ô Gordi ne periculum facias viri, qui non videtur, sed est. Saluta filiū Aristoclidem, quem exopto ut tibi similis non euadat. Nam & tu iuuenis eras omni reprehensione carens.

TYANENSIVM MAGISTRATVI,

ex populo.

V Obis, qui me reuerti iubetis, pareo. Illud enim ad vnum toti ciuitati decen-
 tius est, si honoris gratiâ ciuem suum accer-
 fat. Sanè ego quo tempore peregrinatus
 sum, peregrinatus sum, ut cõciliarem vobis
 (si quid etiam grauius dicere vellem) glo-
 riam, & nomen, & amicitiam illustrium
 ciuitatum, quemadmodum & virorum.

Quod

αὐτὸ δὲ καὶ μείζονα ἔπι καὶ κρείττενος ὑμεῖς ἰσχυροῦς ἀξιοί, τί γὰρ ἐμὸν, καὶ ἴσοσθε τῆς ἐμοῦ φύσεως ἵππ' ἴσχυρον ἐξήκει μόνον θυνόμεως τε, καὶ ἀσθενῆς.

Διοτίμω.

Επιλαλήτης οἰηθεὶς δεῖσθαι μέτερον, ἢ παρ' αὐτῶν, πρὸς ὃν ἐδὲν ἦν μοι ποτὲ κινόν τι γονός, ἢ παρ' ἄλλων τινός, ὁμοίως τε καὶ ὁμοίως. ἦν δὲ ἐδὲ τὸ ἀναλωθὲν εἰς τί ὧν σοῖσων πηρών, πολυτελέων δὴ μοι παθῶν, ἐδὲ ἄναλωμα. Τηρήσει γὰρ με τὸ εἶδος μόνως ἕτως. Ὅτι δὲ τῆτον ἔχω τὸν τρόπον, καὶ ταύτην τὴν διαίτησιν πρὸς πάντας μετὰ τὴν πολιτείαν. Ἐὼ γὰρ λέγειν ὡς καὶ πρὸς πάντας ἀνθρώπους. ἔξεσι μαθῆναι πρὸς τῶν ἄλλων πολιτῶν ἐπιτηδόντων μὲν ὁσάκις ἐδεήθησάν τινος, ἀμοιβὴν δὲ αἰτηθέντων μηδεμίαν. Μὴ δὲ δυαχεράνης, ἐδὲ δέοντως ἴππιμαθῆς ὁ ἐμὸς ἰσχυροῦς πρὸς ἐμὸν ἢ τὴν δέχην. ἀπέδωκεν ἐμὸς ἐλαβε λυσία τῶ φίλω σε, φίλω δὲ καὶ ἐμῶ. ἐπεὶ μηδὲνα ἠπίεωτο καὶ ἀλαλεμένον σὲ παίδων. Εἰ δὲ δύο λόγοι περὶ ἐμῶ λέγονται, λεχθήσονται δὲ ἐξ ἐσίστηρον, ἢ γευμασίον; ἀνάγκη γὰρ περὶ πάντας ἀκρῶ δοκῆντος καὶ ἴσχυρον ἐναντίας λέγεσθαι λόγους. Ὅπως περὶ Πυθαγόρα, περὶ Ὀρφείας, περὶ

Quod si vos maiori adhuc, & meliori existimatione digni, hoc meū fuit, & quod à naturā meā proficisci potuit, in hoc solum facultate & studio sese extendit.

ΔΙΟΤΙΜΩ.

Falfus es, dum me aliquā rem desiderasse existimasti, aut à te ipso, apud quē nihil unquā cōmune habui, aut ab simili aliquo, & similiter. Nec illud quod expendisti adeo tibi salutare fuit, quodq; multū meā causa sustinuisti, idq; nō sine sumtu. Nāq; ita solū mores meos obseruabis. Quod autē huiusmodi mores & dispositionem, aduersus omnes ciues habeā, (nō n. iā dico aduersus omnes homines) omnib' ciuib' cognoscere licet, q̄ beneficio à me adfecti sunt quoties indiguerūt aliqua, retributionē autē petierūt nullā. Nec tamē indigneris, q̄ meus cū sis iure reprehensus sis, q̄ principatus aliqd attulerit. Statim reddidi, quidq; accēpi, Lysiae amico tuo, amico etiā meo cū neminē liberorū à te relictorū sciret. Quod si duplices de me sermones proferuntur, p̄feratur sanè etiā imposterū: Quod enim mirū? Necessariū enim vt de quolibet excellenti, quale quodcunque sit diuersi sermones p̄feratur. Sic de Pythagora etiā, de Orpheo,

d de Plato.

καὶ Πλάτωνος καὶ Σωκράτους, ὅσων ἐλέχθη
μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐργάφη καὶ ἐναντία, ὅπως γε
πρὸ ὁμοία, καὶ καὶ αὐτῶν ἴσθ' ἑαῖ. Ἀλλ' οἱ μὲν
ἀγαθοὶ δέχονται τὴν ἀληθῆ λόγον ὡς ἂν ἔχοντες ἰ-
σχυρῆς. οἱ δὲ φαῦλοι πὴν ἐναντίον. καὶ ἐπὶ
ἴσθ' αὐτῶν γήρας καταγαλῶν. λέγω δὲ ἴσθ' χεί-
ρονος, τοσῶτο μόνον δίκαιον ἵσθ' ἀπομνήσκει καὶ ἐ-
μαυτῶ. πρὸ νῦν, ὅτι καὶ ἐμῶ καὶ θεοῖς εἰρηται ὡς
καὶ θεῖς αἰδρός, ἔ μόνον ἰδίᾳ ἰσθ' πολλὰ κίς, ἀλ-
λά καὶ δημοσία. Ἐπαχθῆς λέγειν πρὸ καὶ
αὐτῶ πλεῖον, ἢ μείζον. ὑγαίειν σε ἔυχουσι.

Φερικιαυῶ.

Πάνυ τῆς πεμφθεισῆς ἵσθ' ἰσθ' ἀμμοσῆ-
σθην. πολλὴν γὰρ οἰκειότητα, καὶ γένεας
ἀνάμνησιν εἶχε, καὶ πρὸ πεισμου δι' ἰσθ' ἰσθ' μίας
εἶναι σοὶ θεάσασθαι με, καὶ ἵσθ' ἐμῶ θεάσθηναι.
Αὐτῆς ἐν ἀφιξομῶ καὶ ὑμᾶς ὅτι ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'. ὅ-
θεν ἔχῃ τῶν αὐτῶ. Συμμίξῃς δὲ μοι πλε-
σίον ἰσθ' ἰσθ' τῶν ἄλλων οἰκειῶν τε καὶ φί-
λων. Ἐπὶ καὶ πρὸ σήκει σοὶ τῶ πρὸ ἴσθ'.

Ευφράτη.

Ἐν γῆρας δαιμόνων ὁ σοφώτατος Πυθαγόρας
ἦν· σὸ δὲ ἐμῶ μοὶ δοκεῖς, πρὸ ἰσθ' ἴσθ' τῶ φιλοσοφίας εἶναι
καὶ

de Platone, de Socrate contraria non solum
dicebantur, sed etiam scribebantur, vbi ta-
men similia erant, etiam de ipso Deo. Sed
boni verum sermonem recipiunt, utpote cum
quo cognatum quid habent: Multi vero
contrarium. Et huius generis hominum
est, bonos deridere: de peiore hominum
genere dico. Tantum solum de me memi-
nisse iam mihi æquum est, quod de me etiã
apud Deos dicitur, tanquam diuino viro.
Graue autem de se plus minusue dicere. O-
pto ut valeas.

PHERICIANO.

Letteris à te missis maximopere delecta-
tus sum. Multam enim familiaritatem,
& generis recordationem continebant: &
credo te desiderare ut me videas, & à me vi-
dearis. Ipse ergo ad vos veniam, idque celer-
rimè. Quare domi maneat. Conuersaberis
verò mecum, vbi propius ad te accessero,
præ reliquis familiaribus & amicis. Nã &
hoc tibi conuenit.

EUPHRATAE.

IN Dæmonū genere Sapientissimus Py-
thagoras erat. Tu vero à vera Philosophiã,

d z & sa

καὶ ἀληθινῆς Ὀπισθήμης, ἢ ὅσα ἂν ἔτε ἐκεῖνον
κακῶς ἔλεγε, ἔτε τινος τῶν ζηλούντων αὐτὸν
μισῶν διέτελες. Ἄλλο ἴσιν νῦν προκατεῖν ἂν
εἴη· Φιλοσοφίας γὰρ ἡμιβροίης, ἐδ' ἔτυχε μάλ-
λον, ἢ Μενελάου Πάνδαρος ἐν τῇ τῶν ὄρκων συγ-
χύσει.

Τῷ αὐτῷ.

Επιμῶσί σοι τινες ὡς εἰληφότι χρηματῶν ἐξ
τῆ βασιλείας. ὅπερ ὅσα ἄτοπον, εἰ μὴ Φαι-
νοιο Φιλοσοφίας εἰληφέναι μισθόν, καὶ ταπει-
νάκις, καὶ ὅτι ῥοῦτον, καὶ ὅσα τῆ πεπι-
τευκότῃ εἶναί σε Φιλόσοφον.

Τῷ αὐτῷ.

Εἄν τις ἀνδρὶ Πυθαγορείῳ συγχύηται, πῶς
παρ' αὐτῆ λήψεται, καὶ ὅπου; Φάην ἂν
ἔγωγε· Νομοθετικὴν, Γεωμετρικὴν, Ἀστρονο-
μικὴν, Ἀριθμητικὴν, Ἀρμονικὴν, Μυσικὴν,
Ἰατρικὴν, πᾶσαν θείαν μαθητικὴν. Τὰ δὲ
καλλίω μεγαλοφροσύνην, μεγαλοψυχίαν, με-
γαλοπρέπειαν, εὐσάθειαν, εὐφημίαν, γνῶσιν
θεῶν, ἐδόξασεν, εἶδησιν δαμόνων, ἐχὶ πίσιν, Φι-
λίαν ἐκατέραν, αὐτάρκειαν, ὀκτένειαν, λιτότητα,
βραχύ-

& scientia mihi alienissimus videris, aut sa-
nè neque ipsi maledixisses, neque quosdam
imitatorum eius odio prosequi pergeres.
Aliud ergo iam tibi faciendum erit. Nam
à Philosophia aberrasti, nec eius magis par-
ticeps factus es, quàm Pandarus Menelai,
cum iuramenta confunderet.

E I D E M

Reprehendunt te quidam, quod pecu-
niam à rege acceperis: quod absurdum
non est, nisi videaris Philosophiæ mercedē
accepisse, & toties, & tantam, & ab illo qui
te Philosophum esse credidit.

E I D E M

SI quis ad virum Pythagoreum accedat,
quænam ab ipso, & quanta accipiet? Di-
cam ego. Artem condendi leges, Geome-
triam, Astronomiam, Arithmeticam, Har-
monicam, Musicam, Medicinam, vniuer-
sam diuinam diuinationem. Et quæ pul-
ciora adhuc: animi magnitudinem, ma-
gnanimitatem, magnificentiam, cōstantiã,
bonam famam, cognitionem Deorum, nō
opinionem, scientiam Dæmonum non fi-
dem, amicitiam vtrorumq;, suis cōtentum
esse, assiduitatem, frugalitatem, facilitatem
d 3 rerum

Βραχύτητα, τῶν ἀναγκαίων, δαιδαλώσει, εὐνο-
κισίαν, εὐπνοίαν, εὐχροίαν, ὑγείαν, εὐψυχίαν,
αἰθνησίαν. Παρά σ' ἔχει δὲ ἡ λαβόντες ἔχουσιν οἱ
ἰδόντες; ἢ δὴ λονόπτην δρετὴν, ἣν ἔχεις.

Κλαύδιος τῶν αἰώνων ἡ βελλή.

Α'Πολλώνιον τὸν ὑμέτερον πολίτην Πυθαγό-
ρειον Φιλόσοφον καλῶς ἐπιδημήσαντα τῆ
ἐλλάδι, ἔτις νέος ἡμῶν ἀφελήσεται, πμη-
σαντες ἀξίαις ἡμαῖς, αἷς πρέπει τὸς ἀγαθὸς
ἀνδρας, καὶ ἀληθῶς περιεταμένους Φιλοσοφί-
ας, τὴν εὐνοίαν ἠελησάμεν ὑμῖν δὲ ἐπισηλῆς φαν-
ερὰν γινέσθαι.

Ἀπολλώνιος δὲ δικαίως ῥωμάων.

Αἰμένων, καὶ οἰκοδομημάτων, καὶ περιβό-
λων, καὶ περιπάτων ἐνόις ὑμῶν πρόνοιαι
πυθίων δὲ τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν, ἠνέων, ἠγυμνα-
σίων, ἔσ' ὑμῖν, ἔτε τίς νόμοις φρονίς. ἢ κα-
λὸν ἀνὴρ τὸ ἀρχεῖσθαι;

Τῶ ἀδελφῶ ἀπολλωνίῳ.

Φύσιν ἔχει τῶν ἡλειωθέντων ἕκαστον ἀπεῖναι, ἔ-
τις παλιὴ γῆρας ἐστὶ, μετ' ὃ μηκέτι μένει.
Μή

rerū necessariarum, vim exactè sentiendi,
superandi facilitatem, benè spirare, bonū
colorem corporis, fanitatem, bonum ani-
mum, immortalitatem. A teverò quid cō-
sequuntur qui te vident? Nempe virtutem
illam, quam habes.

CLAVDIVS PYTHAGORENSIS
Senatui.

ΑPollonium ciuem vestrum Pythago-
reum Philosophum qui pulchrè è Græ-
ciâ peregrinatus est, & iuuenibus nostris
plurimum profuit, condignis honoribus
adficiētes, quibus viros bonos, & qui reue-
ra Philosophiæ præfunt æquum est, beniuo-
lentiam nostram per litteras vobis notam
facere volui.

APOLLONIVS ROMANORVM
Iudicibus.

Ρortuum, & edificiorum, & circuituū,
& deambulationum plerisq; vestrū cu-
ra est. Puerorū verò in vrbibus, & iuuenū,
& mulierū neq; vobis, neq; legibus cura est.
An eiusmodi imperiū bonum erat?

FRATRI APOLLONIO.

Νaturale est, vt vbi quodq; ad perfectio-
nem peruenit, transeat. Idq; omniū fe-
nectus est, post quod amplius non manet.

d 4 Ne

μή δὲ σε λυπεῖται τῆς γοναικῆς ἢ ἐν ἀκμῇ τῆς
 ἡλικίας ἀποβολή· μή δὲ ἐπεὶ θάνατος· ὅτι λέγεται
 κρείττον αὐτῷ τὸ ζῆν ὑπολάμβανε, χείρον ἂν τῷ
 παύειν, τοῖς γὰρ ἔχουσι. Γενεῖ δὲ ἀδελφός, τὸ
 μὲν κοινὸν φιλοσόφου, τὸ δ' ἐξαιρέτον Πυθα-
 γορείου, καὶ Ἀπολλωνίου. Καὶ σε τὴν οἰκίαν
 τὴν αὐτὴν ποιήσων. Εἰ μὲν γὰρ ἐνεκαλεσμένῃ
 τῇ περὶ τῆς, καὶν ἐκώτως ἐδοκίμουν ἀποδεικνύν.
 Εἰ δ' ἡμῖν σεμνήτε διετέλεσεν ἔσσει, καὶ Φίλιπ-
 πος, καὶ Δία τῆς Ἰππικῆς ἀξία, τί καὶ
 ἀφανηθέντες, ὅσα ἂν ὅμοια καὶ παρὶ τῆς μελ-
 λούσης προσδοκῆμεν; Ἦν ἐκός ἂν ἐθελήσῃ
 καὶ ἀμείνονα γυνεῶν, μηδαμῶς τῆς περὶ τῆς
 ἀμελείας κακωθείσης. Δυσωπεῖται δὲ σε καὶ
 τῶν ἀδελφῶν ἔτω μέχρη ἔχοντα, τῷ πρῶ-
 τυτῶ μὲν γὰρ ἐδὲ γάμῳ ἐδέπω. Τῶν νε-
 οτέρῳ δὲ ἐλπίς μὲν ἐστὶν ποιοποιίας. Ἐν προ-
 κωπῇ δὲ γε ἴσχυόντες, καὶ ἡμεῖς μὲν ἐνὶ γέροντα-
 ναμεν. Τρεῖς δ' ἡμῖν ἐδὲ εἰς. Ἰσθὺ δὲ καὶ
 ὁ κίνδυνος τῇ πατρίδι, καὶ τῷ βίῳ τῷ μετ'
 ἡμῶν. Εἰ γὰρ ἡμεῖς ἀμείνους τῶν πατρῶν, ἄλ-
 λως δὲ κατ' ὁ πατὴρ χείρους, πῶς ὅσα ἂν βελ-
 λούσης ἐξ ἡμῶν ἐκός ἂν ὑπάρξαι; Γενεῶσων ἔν
 ἡνέε

Ne autem te offendat vxoris quæ in vigore
 iuuentutis fuit iactura, nec postquam mors
 aliquqd dicitur; tu eius vitam potiozem fu-
 isse iudica, quæ reuera peior censetur ab o-
 mnibus quibus mens est. Tu verò frater
 fias, generaliter loquendo Philosophi, po-
 tissimum verò Pythagorci, & Apollonii. Et
 tuam ipsius domum Philosophi facias. Si
 enim in priori aliquid reprehendamus,
 quamuis verisimiliter formidare videbi-
 mur. Sin verò illa nobis prudens, & viri a-
 mans vitam transegit, ac proinde inquisi-
 tione digna, quid ni etiam consimilia de
 futura cōsiderantes nobis persuadeamus?
 Quam verisimile est etiam meliorem fieri
 velle, sanè quæ prioris negligentia nequa-
 quam infecta est. Flectat te etiam fratrum
 tuorum vt hucusq; est cōditio. Maior enim
 natu vxorem nunquam duxit. De iuniore
 adhuc procreandæ sobolis spes est. Sanè p-
 gressu temporis nos quoque tres vni nati
 sumus: nobis verò tribus ne vnus quidem.
 Aequale sanè periculum & patriæ, & vitæ
 post nos, imminet. Si enim nos patre no-
 stro meliores sumus, quatenus pater, infe-
 riores, quomodo non verisimile est ex no-
 bis meliores prodituros? Nascantur ergo

d ; quidam,

τινές οἱ παλαιότεροι γὰρ ὀνόμαζαν, ὡς ἡμῶν οἱ πατέρες παύφηναν. Ἰπὸ δακρύων ἔχαιός τε ἐγκύβητον παλαιόνα γραψάμ, καὶ ἔδὲ εἶχον ἀναγκασιότερα τέτων.

Σαρδιανοῖς.

Κροῖστος ἀπέβαλε τὴν Λυδῶν ἀρχὴν Ἀλυαβάνος. ἐλήφθη ζῶν, ἐδέθη πέδαις, ἐπὶ πυρὶ ἀνεβιβάθη, πρὸ πυρὸς εἶδεν ἡμμέμον, αἰρόμενον εἰς ὑψῆσιν, ἔζησεν. Ἐδοκεῖ γὰρ τῷ θεῷ πετιμημένῳ. Τί ἐν ὑπερον ἔτρεπε παρὰ τῶν ὑμῶν ἄμα καὶ βασιλεὺς; ὁ ταῦτα παθὼν παρὰ τὴν ἀξίαν, τραπέζης ἐκοινώνησε τῷ πολέμῳ. Σύμβελλεν ἦν εὐνας, πιστὸς φίλος ὑμῖν δὲ ἄσπονδος, καὶ ἀκήρυκτος, καὶ ἀμειλικτος, ἔτιτε ἀνέρος, καὶ ἄστρα, τὰ πρὸς γονεῖς, πρὸς τέκνα, πρὸς φίλους, συγγενεῖς, φυλέτας. ἐχθροὶ γαρόνατε, μήτε τὸν Ἀλυαβάντες, μήτε δεξάμενοί τινα ἀνθρώπων ἔξωθεν. καὶ ἡ γῆ φέρει καρπὸν ὑμῖν, ἀδικῆ γῆ.

Συγγραφεῦσι λογίοις.

Φῶς παρὰ πύρρον, ἢ οὐκ ἐν ἄλλῳ γένει. Πῦρ μὲν ἐν αὐτῷ τῷ πάθῳ, καὶ

quidnam, quibus nostra quoque nomina præponamus, ut & patres nostri ordinem illum contexuerunt. Propter lacrimas autem plura scribere non potui, magis autem necessaria his non habui.

SARDIANIS.

Croesus Lydorum principatum perdidit Halyn transfrens. Captus est viuis, ligatus compedibus. in rogam impositus, ignem vidit emissum, & in altum sublatus. Vixit tamē. Nam a Deo honore adfici visus est. Quid autem posterius egit hic vester progenitor simul & rex? Qui nullo suo merito eiusmodi passus erat, ad mensam hostis sui adhibitus est, consiliarius ei fuit beniuolus, & amicus fidus. Vobis contra omnia infida, infidiosa, implacabilia, quin etiam profana, & impia, contra parentes, contra liberos, contra amicos, cognatos, tribules. Hostes facti estis, neque Halyn transfrentes, nec exterius hominem aliquem captantes. Et terra vobis fructum fert, iniusta terra.

HISTORICIS

Doctis.

Lumen ignis præsentia; nisi alio modo adsit. Ignis ergo ille ipse adfectus, &

καὶ ὡς γίνεσθαι . Καίεται γὰρ . Φῶς δὲ ταῖς ὄψεσι μόνον αὐτὴν ἐαυτῆς παρέχεται μὴ βιαζόμενον αὐτῆς , ἀλλὰ πείθον . Τοῖνον καὶ λόγος , ὁ μὲν ὡς περ πῦρ , καὶ πάθος . ὁ δὲ ὡς περ αὐτὴ καὶ Φῶς ἐστίν , ὁ κρείττον ὂν , ἐν μὴ μείζον εὐχῆς τὸ ῥηθισμένον εἴη μοι .

Οὐαλερίω .

⊖ Ἄνατ ⊕ ἐδεῖς ἐθενός , ἢ μόνον ἐμφάσει , καὶ ὡς περ ἐδὲ γένεσις ἐθενός , ἢ μόνον ἐμφάσει . Τὸ μὲν γὰρ ἐξ ἐστίας τραπὲν εἰς φύσιν , ἐδοξε γένεσις . Τὸ δὲ ἐκ φύσεως εἰς ἐστίαν καὶ ταῦτα θάνατος . ἔτε γιγνομένων καθ' ἀλήθειαν ἰνός , ἔτε φθειρομένων ποτέ . Μόνον δὲ ἐμφανῆς ὄντος ἀσράτης ἢ ὑπερον , τὸ μὲν διὰ πυκνότητά τῆς ὑλης , τὸ δὲ διὰ λεπτότητα τῆς ἐστίας , ἔσης μὲν αἰεὶ τῆς αὐτῆς , κινήσει δὲ διὰ φερέσεως καὶ εἰσάσει . Ἰᾶτο γὰρ πρὸ ἰδίων ἀνάγκη , τῆς μετὰ βολῆς σὺν ἔξωθεν γινομένης ποθέν . Ἀλλὰ τὰ μὲν ὅλα μεταβάλλονται εἰς ἴα μέρη . Τῶν μερῶν δὲ εἰς τὸ ὅλον τροπομένων , ἐνόησε ἰᾶ παντός . Εἰ δὲ ἐρήσεται ἴς ἰᾶ τῆς ἐστὶ ποτέ μὲν ὄρατον , ποτὲ δὲ ἀόρατον , ἢ τοῖς

& ex quo nascitur. Ardet autem. Lumē verò oculis tantum sui splendorem exhibet, ipse non lædens, sed inferuiens. Sic etiam sermo, alter tanquā ignis, & adfectus: alter vt splendor, & lumen. Quod melius est, nisi id quod dixi, voto maius mihi adforet.

VALERIO .

NVllus vllius est interitus, nisi apparitione tantum, vt nec vllius ortus, nisi apparitione. Quidquid enim ex substantiā ad naturam vertitur, ortus videtur: cōtra quod ex natura ad substantiam, mors. Cum interea verè nihil quidquam generetur, aut corrumpatur. Solummodo quod conspicuum sit, & inuisibili posterius, illud propter materiæ crassitiem, hoc verò propter substantiæ tenuitatem, quæ semper eadem est, solummodo motu & ordine differt. Illud enim vt proprium sit necessè est, cuius mutatiō nusquam alicunde ad exteriora progreditur, sed totum tantum in partes transfuratur: partes autem in totum reuertuntur concordia vniuersi. Quod si aliquis dicat: Quidnam illud est, quod interdum visibile, interdum inuisibile est? An iisdem

ἢ τῆς αὐτῆς γινόμενον, ἢ ἀλλοίς; Φαίη ἢ ἂν ὡς ἕτος ἐκάστου ἐστὶ τῶν ἐνθάδε γῆων, ὁ παλαιώτερον μὲν ἐφαίη διὰ τὴν τῆς παχύτητος ἀντιτυπίαν. Ἄρα τὸν δὲ ἐστίν, εἰ κενωθὲν διὰ λεπτότητα τῆς ὑλης βία περιχυθείσης, ἐκρυείσης τε τῆ περιχονίᾳ αὐτὴν αἰωνίως μέτρησεν. Γεννητῆ δὲ ἔδαμῶς, ἔδὲ φθαρῆ. Τί δὲ καὶ τῆς πλάνης ὅτι τσῆτον ἀνελεγχίτων; οἰόνται γὰρ πνεύς, ὁ πεπίνθησιν αὐτοῖ, ἴετο πεποιηκέναι. μη εἰδοτες, ὡς ὁ γῆνηθῆς διὰ γονέων γεννητῆ, ἔχ' ὑπὸ γονέων, κατὰ πῆρ: τῆ διὰ γῆς φύεν, ὅτι ἐκ γῆς φύεται. Πάθῃ τε ἔδὲν τῶν φαινομένων περὶ ἐκάστου, ἀλλὰ μάλλον περὶ ἐνός ἐκάστου. Τῆτο δὲ ἢ ἀν' ἀλλοίς ἐπιπῶν, ἢ τὴν πρώτῃν ἔσιαν, ἔρθῶς ἀν' ὀνομάσειεν; ἢ ὅτι μόνῃ πιεῖται, καὶ πῆσχει πᾶσα γινόμενη πᾶντων θεός αἰδίῃ, ὀνόμασι δὲ καὶ προσωπίς ἀφανυμένη τῶ ἴδιον, ἀδικεμένη τε. καὶ τῆτο μὲν ἔλαττον. τότε δὲ κλαίεται τις, ὅταν θεός ἐξ ἀνθρώπου γῆηται τῆπε μετὰβάσει, καὶ ἔχι φύσεως. Ὡς δὲ ἔχει τῆ ἀληθῆς ἐπενθητέον σὺ ἴαντων, ἀλλὰ πμητέον, καὶ σεβαστέον. Τιμὴ δὲ ἢ ἀρῆση τῆ, καὶ πρέπασσι, εἰ ἀφῆς θεῶ τῆν ὅκει γινόμενον, ἀνθρά-

isidem semper accidit, an aliis dicat, aliquis, ut hic vnicuique generi vsitatum est, quod plenum vbi est; apparet propter crassitie renitentiam. Inuisibile autem est si vacuum propter materiae vi circumfusae, & defluentis, tenuitatem fuerit, quem aeterna mensura circumdat nunquam nata, nunquam interitura? Nunquid hic error nunquam redarguetur? Arbitratur enim quidam quidquid passus sunt, illud se produxisse: ignari quod quidquid nascitur per parentes (tanquam mediū) non a parentibus nascitur: velut quidquid e terra crescit, non a terra producitur. Illorumque quae videntur nullus adfectus ex vnoquoque, sed potius de vnoquoque. Illud verò quidnam aliquis aliud adpellarit quam essentiam primam illam recte nominauerit, quae sanè sola agit, & patitur, & omnibus fit omnia: per omnia Dea aeterna: nomine, & facie propria priuata, & iniurià adfecta. Et hoc quidem minus adhuc. Tum verò plorat aliquis, quando DEVS ex homine fit loci transitu, non autem naturae. Ut autem reuera est, mors tibi non dolenda, sed colenda, & reuerenda est. Cultus verò optimus & te decens, si illo qui eo migravit relicto

ἐνθ' ῥώπων τῶν πεπυσμενῶν καὶ νῦν ἄρχοις,
ἢ πρῶτον ἤρχες. Ἀίχρον εἰ χρόνον μὴ λο-
γισμῶν ἕραιο βελτίων. Εἰ χρόνον καὶ τὰς
κακὰς λύπης ἔπαυσεν. Μέγιστον ἀρχὴ ἰκανή,
καὶ περὶ μεγίστων ἀρχῶν ἀρχὴ, ὅς ἐάν
αὐτὰ πρῶτον ἀρχῇ. Πᾶ δὲ καὶ ὅσον ἀπέ-
χεσθαι πρὸ βελησεί θεῶν ἡρόμενον, εἰ τὰς ἐστὶ
τῶν ὄντων· ἐστὶ δὲ, καὶ θεὸς ὁπίσθε ἰαύτης,
ὁ δὲ καὶ εἰ βελησεί καὶ ἀρχαί; πλεονεκτη-
κὸν γὰρ καὶ πρῶτον τῶν τοῦτον. Ἡγήσε-
ται δὲ τὰ γινόμενα συμφέρειν. Πρόελθε, καὶ
θεράπευσαι· δικάσον, καὶ παρηγόρησον τὰς
αἰτίας. τῶν δὲ δακρύων ἕτως ἀποτρέψεις εἰς, πρὸ
ἑαυτῶν κοινῶν· ἀλλὰ τὰ κοινὰ τῶν ἰδίων ποστικη-
τόν. οἷον δὲ σοὶ καὶ τῆς πρῶτου μυσίας εἰδὲ; πᾶ
ὅλων τῶν υἱὸν θνεὶ πεπένθηκας. Ἀμείψαι τὰς
μεῖα σε λελυπημένους. Ἀμείψη δὲ, ἐὰν λυπη-
μεν πᾶσι τὰ χιόν· ἐάν μὴ πρῶτον. Φί-
λος σοὶ ἔχεις, υἱὸν δὲ ἔχεις καὶ νῦν τὴν τεθνη-
κότα, φήσιν ἵς τῶν νῦν ἔχόντων. τὸ γὰρ
ὄν σοὶ ἀπόλλυται, ἀλλὰ τῆτο ὄν ὅτι ἔσαι
θὶ ἅπαντ', εἰ καὶ τὸ μὴ ὄν γίνεται.

Πῶς

relictis, hominibus ut iam creduntur, im-
peres, ut ante imperasti. Turpe enim si tem-
poris diuturnitate, non ratione melior eva-
das, cum tempus etiam malis hominibus
dolorem leniat. Maximum sane quid legi-
timū imperiū, & de maximis: Et imperator
optimus qui sibi prius imperauerit. Quis au-
tem sancte illud deprecabimur, & consilio
DEI factum est? Quod si ordo quidam in
rebus est (est autem, & DEVS ipsi praesidet,
nonne qui iustus est optima vult? Tyran-
nicum enim illud, & praeter ordinē: qua-
cunque autem fiunt, vtilia existimabit. Pro-
di, teque curari permittite, diudica doloris
causas, easque mitiga, & sic lacrumis va-
ledices. Non priuata publicis, sed publica
priuatis praeposenda sunt. Quale autem
consolationis genus habes? Cum vniuerso
populo filium tuum luxisti. Relinque il-
los qui tecum lugent; Relinques autem
si ipse lugere desieris, si non prodieris. A-
micos non habes, filium autem habes etiā
iam mortuum, dixerit sapientum aliquis.
Nam quod est, non perit, & ideo est, quod erit
perpetuo, quamuis etiam non ens euadat.

c

Quo-

Πῶς δ' ἂν γήραι' μὴ δοπολυμένε τῆ ὄντ' ; εἶ-
 πεν ἂν ἐπὶ ρ' πρὸς . ὡς ἀσεβεῖς πε καὶ ἀδικεῖς .
 Ἀσεβεῖς μὲν τὸν θεόν , ἀδικεῖς δὲ τὸν υἱόν . μᾶλ-
 λον δὲ κακῆνον ἀσεβεῖς . Βέλει δὲ μαθεῖν
 οἶον ἐστὶ θανάτ' ; ἀνελέ με πέψας μετὰ ταύ-
 τη τὴν Φωνήν . Ἦν ἐσὼ μὴ μετὰ μφίεση , ἢ πα-
 ραχρημα κρείττονός με σεαυτῆ πεποίηκας . ἔ-
 χεις χρόνον , ἔχεις γυναῖκα , ἔμφροναι , Φί-
 λαιδρον , ὁλοκληρὸς εἶ , ἔσθ' σεαυτῆ λαβέ-
 τ' λείπον . Ρωμαῖός πε τῶν πάλαι γενηνόντων ,
 ἵνα σώσῃ τὸν τῆς δόξης νόμον τε ἔκτισμον , υἱοὶ ἴδι-
 ον ἀπέκλεινε , καὶ σεφαινώσας ἀπέκλεινε . Πά-
 λεων ἀρχεῖς πεντακοσίων Ρωμαίων διγινέστα-
 τ' . ταῦτα σου τὸν Διαιτήης , ἐξ ὧν ἐδ'
 οἰκίας ἵε εὐσεθῶς ἀρξεί . μήλιγα πύλεωντε
 ἐθνῶν . Ἀπολλώνι' ἢ εἰ παρῆν , φαβέλλ-
 λαν ἂν μὴ πενθεῖν ἐπέσειε .

ΒΑΣΙΛΕΥ' Σ ΒΑΒΥΛΩΝΙΩΝ

Γάρμ' Νεογυνδῶν

Βασιλεῖ.

Εἰ μὴ πεῖεργ' ἦς , εὐα ἂν ἦς ἐν
 τοῖς ἀλλοτριῶις ἐξόφμασι δίκαι' .
 οὐδὲ ἂν ἀρχων ἐν ἰνδοῖς ἐδίκαιε
 βαβυ-

Quomodo autem quid nascatur nisi id
 quod est intereat dixerit alius quispiam ?
 Quam impius & iniquus es ! Impius in
 Deum , iniquus in filium : Attamen im-
 pius magis in DEVM . Visné autem discere
 quale mors sit . Mittens me è medio tolle
 post hanc vocem : quam nisi immutaueris ,
 extemplo me teipso meliorem reddidisti .
 Habes tempus , habes vxorem prudentem ,
 viri amantem . Integer es , reliqua de te sū-
 me . Romanorum quispiam priscis tem-
 poribus vt imperii legem custodiret ,
 & decorem , proprium filium inter-
 emit , & coronatus interemit . Quingen-
 tis vrbibus imperas Romanorum genero-
 sissimus . Eiusmodi autem teipsum reddis ,
 qui ne familiae quidem constanter praesse
 posset nedum vrbibus , & gentibus . Apollo-
 nius sanè si adesset , Phabulle ne lugeret
 persuasisset .

REX BABYLONIORVM GAR-

mus Neogynda Indorum

Regi.

NI si curiosus esses in alienis negotiis iu-
 stitiam nō exerceres , nec Rex Indorū

Βαβυλωνίους . . . Πόθεν γάρ σοι γνώριμ^ο ἦν
ὁ ἡμέτερο^ς δῆμι^ο ; Νῦν δὲ ἐπίερασας δό-
χην τὴν ἐμὴν ὑποκελιζόμεν^ο ὀπισθολαΐς, καὶ
τῶν αὐτῶν δόχων καθεύεις, καὶ ἀσχρημα ποιέ-
μεν^ο τῆς πλοονεξίας τὴν Φιλανθρωπίαν. Πε-
ρανεῖς δὲ εἶδεν· ἐγὼ λαθεῖν δύναμαι.

Εὐφράτη.

ἮΝ Πραξιτέλης Χαλκιδεὺς μακρόμεν^ο
ἄνθρωπο^ς. οὐτ^ο ὠφθη ὡς τῶν
θύραις ταῖς ἐμαῖς, εἰς^ο ἔχων ἐν κορυφῇ με-
τὰ σὲ γνώριμα. Τίς ἐν ἡ τῆς ὀπισθελαΐας ἀ-
γία ; οὐ γὰρ πάποτε σὺς βῆς ἤλασα.

Ἐπειδὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ,
οὐρα τε σκίβει^{τα} θαλάσσης ἀτελήσεσσι,
τῆς τε ἐμῆς Φιλοσοφίας, καὶ σῆς.

Λεσβώνοικτι.

Ἀνάχαρσις ὁ Σκύθης ἦν σοφός. εἰ δὲ Σκύθης,
εἴη καὶ Σκύθης.

Λακεδαιμόνιοι Ἀπολλωνίω.

ΤἌν δεδομένην τιμαὶ σοι ἀπεσάλκαμεν τὸδε
αἰγίγραφον, σημηνόμενοι τῇ δημοσίᾳ
σφραγίδι, ἰναῖδης.

Ἀπολλώ-

Babyloniis causas disceptares. Quî enim
notus tibi foret popularis noster. Iam verò
imperium meum tentasti mihi litteris ad-
blanditus, & tantis imperiis relictis avari-
tiæ humanitatem præ tendis. Nihil autem
efficies, quia latere non potes,

ΕΥΦΡΑΤΑΕ.

ΡRaxiteles Chalcidensis furiosus homo
erat. Ille apparuit ante fores meas gladi-
um habens in Corintho, idque te conscio.
Quænam igitur harum insidiarum causa?
Nunquâ enim boues tuos exagitavi, post-
quam

*Inter sunt plurima valde
Umbri feri motes, resonantis & equoris undæ,
inter meam Philosophiam, & tuam.*

LESBONACTI.

ΑNacharhis Scytha sapiens erat. Si verò
Scytha, constat quod & Scythæ sa-
pientes.

LACEDAEMONII ΑΠΟΛΛΟΝΙΟ.

ΤRibutos tibi honores transmisimus
hoc Antigaphum: idque publico si-
gillo ob signantes, ut videas.

c 3

ΑΠΟΛ

Ἀπὸ τῶν ἐφόρων, καὶ Λακεδαιμονίους.

Ανδρας ὑμῶν ἐξεσάμην Ἰσθήνην μὴ ἔχοντα, τὰς μηρῶν, καὶ τὰ σκέλη λεῖψα, καὶ λευκὰς, μαλακὰς χλαῖδας ἡμφιεσμένους λεπῶν, δακτυλίους πολλὰς, καὶ καλὰς περικειμένους, ἰσοδεδεμένους ἰσπίδημα τ' Ἴωνικόν. Οὐκ ἐπέγνων ἔν τῶν λεγομένων πρέσβεις. ἢ δὲ Ἐπιστολὴ Λακεδαιμονίους ἔφασκεν.

Τοῖς αὐτοῖς.

Καλεῖτε με πολλάκις βοηθῆν ὑμῖν τῶν νόμων, καὶ τῶν νέων ἐσόμενον. Ἡ Σόλωνος δὲ πόλις ἔκαλεῖ με. Λυκῦργον αἰδέομαι.

Ἐφροσίων τῆς ἐν Ἀρλίμιδι.

Εἰ ὑμῖν ἄπαν ἀγιστείας, ἔθ' δὲ βασιλικῆς ἡμῶν. ἀλλ' ὑμεῖς ἐσιτάτρεις μὲν ἔδαιτυμόνας ἔμεμπτοὶ· μεμπτοὶ δὲ σπύοικαι τῇ θεῷ, νύκτας τε, καὶ ἡμέρας. ἢ σὺν ἂν ὁ κλέπτης τε, ἔλθῃ, καὶ ἀνδραποδιστής, καὶ πᾶς ἕτερος ἄδικος, ἢ ἱερόσυλος ἢ ὀρμώμενος αὐτοῦθεν; τὸ γὰρ τῶν ἀποστρέψαντων τύχης ἐστίν.

Τοῖς

APOLLONIVS PRAESIDIBVS,
& Lacedaemoniis.

Conspexi viros vestros barbā non habētes, fēmora & crura laevia, & candida, mollibus tenuibusque tunicis circumamictos, anulos multos & pretiosos illorum digitis circumdatos, Ionicis calceis calceatos. Non cognoui ergo Lacedaemoniis legatos. At Epistola Lacedaemonios illos dicebat.

E I S D E M

Vocatis me sepius in auxilium legum, & iuuenum vobis futurum. At Solonis ciuitas me non vocat. Lycurgum nemper eueremini.

EPHESIIS *QVI* IN
Artemide.

Vos semper in Sacrificiis versamini, in regali honore. At vos quod conuiuatores, & cōpotores fitis non reprehendendi: Reprehendendi autem, quod in aedibus cum Deā versamini die & nocte. An non quisquis fur, aut latro, aut plagiarius, atque adeo quisquis impius, & sacrilegus eo se cōferret? Nam illorū, quibus sua ablata sunt, fortunæ est.

c 4

IIS-

Τοῖς αὐτοῖς.

Η ἄθεν ἐκ τῆς ἐλλάδος ἄνθρωπος ἔλθην τὴν φύσιν, ὅσκιον Ἀθηναῖον, καὶ δὲ Μεγαρεύς. Γελῶσιον ὄνομα: παροικησῶν ὑμῶν τῆς θεῶν. Δότε μοι τόπον, ἔνθα μὴ καθαρῶν δεήσει μοι, καὶ περὶ ἔνδον αἰεὶ μένοντι.

Τοῖς αὐτοῖς.

Ανεῖται θυεστοὶ τὸ ἱερόν, εὐχομένοις, ὑμῶσιν, ἰκέταις, ἔλθῃσι, βαρβαροῖς, ἐλευθέροις, δούλοις. Ἴπερφυῶς θεῶν ὄνομος. Ἐπιγνώσκω τὰ σύμβολα τῆς Διὸς τε καὶ Λητῆος, ἐὰν μὲναι ταῦτα.

Μιλησίοις.

Σεῖσμός ὑμῶν τὴν γῆν ἔσεισεν καὶ γὰρ ἄλλων πολλῶν πόλεις. Ἀλλ' ἔπαυον μὲν ἀήτητον ἐξ ἀνάγκης: ἐλεῶντες δὲ, ἐμισῶντες ἀλλήλους ἐφαίνοντο. Μόνοι δ' ὑμεῖς, καὶ θεοῖς ὄπλα, ἐπαῦρον ἐπηνέγκατε, καὶ θεοῖς πύλας, ἃν καὶ οἱ ἐτέρωθεν δεόνται, καὶ μετὰ κινδύνου, καὶ περὶ κινδύνων. ἀλλὰ καὶ φιλόσοφος ἄνθρωπος.

* * *

ἡμεῖς ἑλλήνων δύο, δημοσίαι τὸ πᾶν φήναντα πόλεις καὶ παραγορεύσαντα γνομένοις σεισμοῦ αὐτῶν, ὅτε ἔσεισεν ὁ θεός, ποιῆν ἐλέγητε καὶ ἐκάστην ἡμέραν. ὅτι τῆς δημοσίας ἀμαθίας. Ἐπατὴρ ὑμῶν λέγεται Θαλῆς.

Τραλλί-

I I S D E M

Venit è Græcia vir quidam natura Græcus, non Atheniensis, neque Megarēsis, ridiculo nomine, vestræ Deæ Mineræ cohabitaturus. Date mihi locum, vbi expiatione mihi non opus sit, quamvis semper intus manenti.

I I S D E M

Sacrificanti bus templum dicatū est, orātibus, canentibus, supplicibus, Græcis, Barbaris, liberis, seruis. Admodū diuina lex. Agnosco indicia Iouis, & Latonæ, si modo sola hæc.

MILESIIS.

Terræ motus terram vestram concussit, ut & aliorum multorum sæpius. Verū quidquid aduersi acciderat ex necessitate patiebantur, alii alios miseratione, non odio prosequentes. Vos soli Diis arma & ignes infertis, & eiusmodi Diis, quibus etiā exteri indigent post & ante pericula. Sed & Philosophum virū * nos Græcorū duos, qui eiusmodi adfectionem publicè sæpe ostendit, ipsumque; adeo qui eiusmodi terræ motus prædixit, cum terrā Deus cōcuteret, facere dicebatis singulis diebus. O publicā ruditatē! Et tamē pater vester Thales dicitur.

e s TRAL

Τραλλιανούς.

Πολλοὶ πολλαχόθεν, ἄλλοι καὶ ἄλλας αἰτίας νεώτεροί τε, καὶ πρεσβύτεροι Φαίῳσι παρ' ἐμέ. Τὰς φύσεις ἔν ἐνός ἐκάστω σκέπησιν, καὶ τὰς τέρας, ὡς ἐνὶ μάλιστ' ἀνωτάτῃ. τότε πρὸς τὴν ἑαυτῶν πόλιν ἐκάστω δίκαιον ἦθ' ἔσται, ἢ τὴν αὐτῶν. εἰς τὴνδε τὴν ὑμετέραν οὐκ ἀνέχομαι προσκρίνασθαι Τραλλιανῶν ὑμῶν, ἢ Λύδων, οὐκ Ἀχαιῶν, οὐκ Ἴωνων. ἀλλ' ἐδέξασθε τῆς δεξιάσθαι Ἑλλάδ' Ἑσθίωνων, Κρότωνων, Ταρυνίωνων, ἢ Ἰνίωνων ἄλλων τῶν ἐκεῖ λεγομένων Ἰταλιωτῶν, ἢ ἑτέραν πινῶν. Τίς ἔν ἡ αἰτία, δι' ἣν ἀποδέχομαι μὲν ὑμᾶς. οὐ γνώσκω δὲ τίς τις ἀνδράσι σιώοικ' ἔσται, καὶ περ' ἀν' ἡμῶν ὑμετέρον; ἀλλοτὲ πρὸς ἂν εἴποιμι. Νυνὼ δὲ μόνον ὑμᾶς ἐπαγεῖν καιρὸς, ἀνδρας τὲ τὰς ἡγεμένους ὑμῶν, ὡς πολὺ κρείττους τῶν παρ' ἑτέροις ἀρετῆ καὶ λόγῳ, καὶ μᾶλλον παρ' οἷς γεγονήσθαι.

Σαίτας.

Ἀθηναίων δότογονοὶ ἔσθε, καθάπερ ἐν Τιμαίῳ Πλάτων Φησὶν. Οἱ δὲ τὴν κοινὴν ὑμῖν θεοῦ ἐξουσίαν τῆς Ἀθηναίων. Νῆιν μὲν τὴν ἐφ' ὑμῶν. Ἀθηνῶν δὲ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐνομαζομένην, ἢ μένοντες Ἕλληνας. Ὅπως

TRALLIANIS.

Multum est multis locis alii aliis de causis iuuenes, & senes apud me conuersantur. Vnius cuiusque igitur naturam considero, & mores, quam exactissimè id fieri potest, & vniciusque est ciuitate suâ iustos mores, aut contrarios. At vestrae ciuitati nihil habeo. quod praferam, Trallianici ciuitatis: non Lydos, non Achiuos, non Ionas; sed neque ex antiquâ Graecâ Thurios, Crotonas, Tarentinos, aut alios qui ibi beati Itali dicuntur, aut quosdam alios. Quanam igitur causa, quare vos non recipiam, neque huiusmodi viris cohabitarem, quum vestrum genus sim? Aliàs aliquando id dixero. Iam verò solummodo vos laudandi tempus est, quod vestri viri longè meliores apud alios censeantur virtute, & ratione, & potissimè apud quoscunque fueritis.

ΣΑΙΤΙΣ.

Ab Atheniensibus oriundi estis, quemadmodum in Timæo Plato dicit. Illi verò cōmunē vestram Deā ex Atticâ exterminant, quæ à vobis Nais, ab illis Minerua appellabatur, non manentes Græci. Qui

Ὁπῶς δ' ἐ μένοντες ἐγὼ Φράσω . Γέρον σφ-
 ρὸς ἐδείς Ἀθηναῖοι . ἐ γὰρ ἔφυγεν πᾶσαι πα-
 τὸς , ὅτι μηδεμία μηδενός . ὁ κέλευε πῶς ἴαίς
 πύλαις , ὁ σικεφαίτης πρὸ τῶν πυλῶν . ὁ μα-
 στροπὸς ἔπρὸ τῶν μακρῶν ἰσχυῶν . ὁ πῶς σιτ-
 πρὸ τῆς μευχίης καὶ πρὸ τῆ Πειραῖς . Ἡ Ἰε-
 ρὸς δὲ ἐδὲ Σύνιον ἔχει

Ἰωσιν.

Ἐλληνες οἶσατε δεῖν ὀνομάζεσθαι Διετὰ γῆν ,
 καὶ τὴν ἐμπροσθεν διαποιεῖται . Ἐλλήσι δ' ὁ-
 ππερ ἔτη καὶ νόμοι , καὶ γλῶττα , καὶ βίῃ ἰδι-
 οῦ , οὕτω καὶ σχῆμα , καὶ εἶδος ἀνθρώπων .
 Ἀλλ' ὑμῶν γε ἐδὲ τὰ ὀνόματα μένει τις πολλοῖς ἀλλ'
 ὑπὸ τῆς νέας ταύτης εὐθὺς μονίας διαπολελέκα-
 τε τὰ τῶν προγενῶν σύμβολα . Καλῶς ἐδὲ
 τοῖς πατέροις ἐκαῖνοι δεχοῖντ' ἂν , ἄγτε ἀγνώτας
 αὐτοῖς γηνομένους . Εἶγε πρότερον Ἡρώων ἦν ὀ-
 νόματα , καὶ ναυμαχῶν , καὶ νομοθετῶν . νυ-
 κὶ δὲ Λακκίλων , καὶ Φαυρκίων , καὶ Λευκανίων
 τῶν μακαρῶν . ἐμοὶ μὲν εἴη μάλλον ὄνομα Μί-
 μνερμοῦ .

Ἐστιαίω.

Ὁ πατὴρ ὑμῶν Ἀπολλώνιοι ἦν τρίτος τῶν
 Μηνοδότων . Σὺ δὲ ἀπᾶς ἐθέλεις
 ὀνομα-

Qui verò Græci non mancant, ego dicam.
 Senex Sapiens Atheniensis nemo: non e-
 nim omnis vxor omnis viri, eo quod nulla
 nullius. Colax in foribus, Sycophanta ante
 fores, Leno etiam ante longos muros, Pa-
 rasitus in Munychiâ portu, & in Piræo. Dea
 verò ne Sunium quidem habitat.

IONIBVS.

Græci appellari existimate ob genus, &
 prisca Colonias. Græcis verò quem-
 admodum consuetudines, & leges, & lin-
 gua, & vita propria: ita etiam forma, &
 figura hominum. At vestrum plerisque ne
 quidam nomina Græca amplius remanēt,
 sed ob nouam hanc felicitatem etiam ma-
 iorum vestrorum Symbola perdidistis. Re-
 ctè verò iidem ne sepulcris quidem ma-
 iorum suorum reciperentur, vt qui illis i-
 gnoti euaserint. Sanè cum prius heroum
 nomina fuerint, & victorum in nauibus,
 & legumlatorum: iam Luciorum, & Fa-
 briciorum, & Leucaniorum beatorum
 sunt. Ego verò Mimnermus potius di-
 cerer.

HESTIAEO.

Pater vester Apollonius tertius erat à
 Menodoto. Tu verò simpliciter cupis
 appellari

ὀνομάζεσθαι, Δεκρίπτε, ἢ Λέπερκε. Τίνος
 σὺ τέτων ἀπόγονος; Ἀίσχρον ἢ ὄνομα μὲν ἔχεις
 υἱός, τὸ δὲ εἶδος αὐτῆ μὴ ἔχεις.

Τῷ αὐτῷ.

Πατρίδ' ἐσμὲν πρῶτον σὺ δαίμονι· ἢ
 δὴ δὲ τῆς πόλεως πράγματα ἐν γῶν ἐβλα-
 λόμεν. Ὁ δ' αἶμα μοῖρα πρὸς τέλος ἀνδρῶν,
 οἱ τὰ πρῶτα λελογχασί τιμάν. Ἄρξει δὲ
 τ' λοιπὸν παιδάριον, καὶ μικρὸν ἐπ' αὐτῶν
 μείρακες. ἐνταῦθα πρὸς δέου, μὴ σφαλῆται
 ὑπὸ νεῶν κυβερνώμενα. Σοὶ δ' ἐδέου, ἐπεὶ
 βεβιάκαμεν.

Τοῖς Στωϊκοῖς.

Ὄρα καὶ λιμὸς ἦν βίωσθαι, καὶ περ' ὄντων ἰσ-
 πατεῖ συχνῶν χρημάτων. Πρῶτον μὲν ἐνέφυ-
 γε Μεγάρων ἐν ἐνὶ τῷ λεγομένων ἐρασῶν, αἶμα δὲ καὶ
 μαγραπῶν. Τροφῆς γὰρ ἀμφοτέροις ἔδει, ἢ ἐφοδῶ-
 νων. ἔπειτα ἐκέρχεν εἰς Συρίαν. ὑπεδέχετο δὲ πᾶν
 ἄραγον Εὐφρατῆς, καὶ εἴ τις ὁμοίως ἐδέου τοῦ τῆ-
 τε καλῆ, ὡς εἰρεῖν ἀπὸ τῶν αὐτῶν δι' εὐ-
 νοίαν.

Τοῖς ἐν

appellari Lucretius, aut Luperctus. Cuius
 horum tu filius es? Turpe fanè si nomen
 cuiusdam habeas, speciem eius non habes.

E I D E M

Longius à patria absumus Deo ita volen-
 te. Iam verò ciuitatis negotia in ani-
 mum conieci. Properat enim fatum ad
 finem illorum virorum, qui primos ho-
 nores in ciuitate fortiti erant. Imposterum
 pueri imperabunt, & paullo post illos in-
 fantes. Hoc tempore metuendum est, ne il-
 la quæ à iuuenibus administrantur minus
 rectè se habeant. Tibi verò nullus metus
 incutiatur: quia viximus.

S T O I C I S.

PVlcritudo, & fames aderant Basso, quā-
 uis patri eius multæ forent diuitiæ. Pri-
 mum igitur Megaram transfigit, vno di-
 ctorum amatorum simul & lenonum co-
 mite. Nutrimiento enim vtriusque opus e-
 rat, & viatico: Inde postea in Syriam. Rece-
 pit verò pulcrum illum Euphrates, aut si
 quis alius similiter illo tempore formoso
 indigebat, vt ita turpissimorum quid per be-
 niuolentiam sibi contraheret.

ILLI

Τοῖς ἐν Σάρδεσιν.

Ὁ καὶ; Ἀλυάπει σῶσαι τὴν ἑαυτῆ πόλιν ἀδύνατος ἐγένετο, καὶ ἀμήχανος, καὶ πρὸς τῶν βασιλευστέ καὶ Κροῖστος. Ἰμεῖς δὲ ποῖω πεπιθότες ἄρα λέοντι πόλεμον ἄσπονδον ἠρξάμε, παῖδες νέοι παῖτες, ἄνδρες γέροντες, ἀλλὰ καὶ παρθένοι, καὶ γυναῖκες; Ἐρινύων νομίσει ἄν τις τὴν πόλιν εἶναι, καὶ ἐχὶ Δήμητρος. Ἡ δὲ θεὰ Φιλαιθρῶπα ὑμῖν δὲ ἕως ἔτι ὀχόλα;

Τοῖς αὐτοῖς.

Ἐἰκὸς εἰς πόλιν δεχάμεν τὴ καὶ μεγάλην ἐβλήσται Φιλοσοφὸν δεχάμεν τὸν ἄρα γυέσται. καὶ παρεχόμεν ἂν αὐτῶς ἐκῶν, κληθῆναι μὴ τιμείας ὡς ὑφ' ἑτέρων πολλῶν, εἰ ποιήσεν μίαν ὑμῶν τὴν πόλιν ἐμελλοῦ ἦθει, καὶ φύσει, καὶ νόμῳ, καὶ θεῶ. καὶ τὸ ὅσον ἐπ' ἐμοῖ, πάντως ἂν ἐποιήσαι. Στάσις δὲ, ὡς ἔφη ἕως, πολέμου χαλεπότερον.

Φοιτηταῖς

Διὰ Φιλοσοφίαν εἴρηται τῶν ερημμένων ἐκαστον, ἢ δὲ εὐφρατήν. μήτὸ Πραξι-

ILLIS QVI IN SARDIBVS.

Verhalyattæ non fatis potens, neque validus erat, vt suam ciuitatem seruaret, quamuis rex esset, & Cræsus. Vos autem quali nam Leone confisi fracto foedere bellum maluistis, iuuenes pueri, viri senes, quin etiam virgines, & mulieres? Furiarum aliquis hanc ciuitatem esse cenfeat, non Cereris amplius. Hæc enim Dea hominum amans est: Vobis autem quænam hæc iracundia?

I I S D E M

Verisimile est in urbem antiquam, & magnam voluisse etiam antiquum Philosophum accedere. Et ipse sanè sponte accessissem, non expectaturus vt vocer tanquam ab aliis multis, si vestram ciuitatem moribus, & natura, & legibus & Deo vnam & concordem facere potuissem. Sanè quautum in me fuit, omnino feci. Seditio verò, vt dixit quidam, bello ipso grauior.

DISCIPVLIS.

Quidquid dicitur vnūquodq; per Philosophiam, non per Euphratē dicitur.

f

Ne quis

μη τ' Πραξιτέλης Ζίφου, η τ' Λυσις Φάρμακον
πεφοβήσασθαι με τις δόξη. Καί τ' τ' γάρ ἐστιν
ἐφ' ἐραία.

Σιγκαπήλοις.

Ἡ γῆ παύτων μήτηρ. δικαία γδ. ὑμῶς δὲ
ἀδικοὶ ὄντες, πεποίηθε αὐτὴν ἑαυτῶν μί-
νων μητέρα. Καί ἐι μὴ παύσηθε σὺν ἑαυτοῖς
ὑμῶς ἐν αὐτῇ ἐστάναι.

Βασιλεὺς Φραώτης

Ἰάρχα διδασκάλω, καί τ' τις πρὸ αὐτῶν σοφῶς.

Ἀπολλώνιος ἀνὴρ σφώπτου σφωπτερος ὑ-
μῶς ἑαυτῷ ἡγείται, καὶ μαθησόμενος ἢ
καὶ ἐπὶ ὑμέτερον. Πέμπτε ἐν αὐτῶν εἰδότα, ἐ-
πίσταίς. Ὡς ἀπολείπει ἐδὲν τῶν μαθημάτων
ὑμῶν. Καί γδ λέγει ἀρετὰ ἀνθρώπων, καὶ
μείνηται. Ἰδέτω ἔτι τὸν θρόνον, ἐφ' ἧ καθί-
σασθαι μοι τὴν βασιλείαν ἔδωκε Ἰάρχα πᾶτερ.
Καί οἱ ἐπίμενοι δὲ αὐτῷ ἄξιοι ἐπαίνου, ὅτι τ' ἰδὲ
αὐθρόος ἤτιθηται.

Ἀπολλώνιου τοῖς αὐτοῖς.

Ἀφικόμενῳ μοι περὶ ὑμῶν, ἔδωκα
τὴν θάλασσαν, ἀλλὰ καὶ σοφίας τῆς ἐν
ὑμῶν

Praxitelis gladium, aut Lysij venenum me
extimuisse censeat. Nam & hoc Euphratae
est.

FRUMENTI VENDITORIBVS.

Terra omnium mater. Iusta enim. At in-
iusti vos vestram tantum matrem feci-
stis. Et nisi cessaueritis, in illa vos consistere
non permittam.

R E X P H R A O T E S

Iarcha Doctore, & qui cum ipso, Sapien-
tibus.

Apollonius vir sapientissimus, vos semet-
ipso sapientiores iudicat, & venit ut a
vobis Sapientiam vestram discat. Remittite
igitur ipsum omni doctrina, qua vos, in-
structum, & sic nihil de doctrina vestra vobis
peribit. Nam optima inter homines
dicit, & beneficiorum meminit. Videat et-
iam folium illud in quo sedenti mihi re-
gnum dedisti Iarcha pater. Illi quoque qui
ipsum sectantur laude digni, eo quod a tali
viro superentur.

A P O L L O N I O S

Isdem.

Pedestri itinere ad vos accedenti mihi per
mare nauigium mihi dedistis: sed quia
f a vestrae

ὑμῖν κοινωνήσωτες δεδώκαίε, καὶ λαλῶ τῷ ἄρα
 νῆ ποροβέεσθ. Μεμνήσομαι τῶτων καὶ πρὸς
 Ἑλληνας, κοινωνήσω τε ὡς παρῶσι λόγων, καὶ
 μὴ μάτην ἔπον τῷ Τανταλῷ.

Τίτῳ βασιλεῖ.

Μὴ βεληθέντι σοι ἐπ' αἰχμῇ κηρύττεσθαι,
 μηδ' ἔπι δῆϊον αἵματι, δίδωμι ἐγὼ τὸν
 σωφροσύνης σέφανον· ἐπειδὴ ἐφ' οἷς δαῖ σέ-
 φανῶσθαι γνώσκεις.

Δημητρίῳ Σενιῖ.

Διδάμι σε βασιλεῖ Τίτῳ διδάσκαλον τῷ τῆς
 βασιλείας ἡθῶς. Σὺ δὲ ἀληθεύσῃ τέ με
 πρὸς αὐτὸν δίδα, καὶ γίγνε εὐπῶ, πλὴν ὀργῆς,
 πᾶσι.

Αὐτοκράτωρ Ὁυεσπασιανὸς Ἀπολλωνίῳ
 φιλοσόφῳ χαίρειν.

Εἰ πάντες Ἀπολλώνιε κατὰ παῦλα σοι φιλοσο-
 φῆν ἤτελον, σφόδρα ἀνδραμόνως ἐπεσῆ-
 τον, φιλοσοφία τε καὶ πενία. φιλοσοφία
 μὲν ἀδεκάεως ἔχουσι· πενία δὲ αὐ-
 γουρέτως. Ἐῤῥωσο.

Τ Ε Α Ο Σ.

vestrae etiam Sapientiae participem reddidi-
 stis, per coelum etiam transire concessistis.
 Memor horum apud Gracos ero, & praesentibus hosce sermones communicabo,
 nisi frustra illa ut Tantalii potum biberint.

TITO REGI.

QVando neque ob bellum gestum, aut
 hostium sanguinem effusum laudari
 cupis, trado tibi Prudentiae coronam, cum
 cognoscas, quibus aliquem coronari o-
 porteat.

DEMETRIO SEN-
 iensi.

TRado te Imperatori Tito praetorem
 regionum morum. Tu vero & ut veri-
 tatem de illo dixerim redde, & excepta ira,
 omnia de te sumat.

IMPERATOR VESPASIANVS
 Apollonia Philosopho
 Salutem.

SI omnes, Apolloni, eodē, quo tu modo
 philosophari vellent, valde beati vitam a-
 gerent in Philosophiā, & paupertate. In Phi-
 losophiā ut à muneribus incorrupti:
 in paupertate, ut liberè viuerent.

Vale.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΑΝΑΧΑΡΣΙΤΟΣ.

Αθηναίοις.

ΕΛΑΤΕ ἐμὴν Φωνὴν, διότι ἐ τρανώως ἐλληνικὰ γράμματα λέγει. Ἀνάχαρσις πρὸς Ἀθηναίους σαλοικίζει. Ἄθηναῖοι δὲ πρὸς Σκύθαις. Οὐ Φωναῖς διήνεγκαν ἀνδραποῖ ἀνδρῶτων εἰς τ' αἶναι ἀξίολογοι· ἀλλὰ γνώμοι, ὡσπερ καὶ Ἕλληνας ἐλλήνων Σπαρτιάται καὶ Θρακοὶ Ἀθηναίους, ἀλλ' ἔργοις λαμπροὶ, καὶ εὐδοκίμοι. Οὐ ψέγουσι Σκύθαι λόγον, ὃς ἐμφανίζει τὰ δέοντα, καὶ ἐπαμύνηται, ὃς ἀν μὴ ἐφικνύται τὰ δέοντα. Πολλὰ καὶ ὑμεῖς οἰκονομαῖτε καὶ προσέχοντες Φωνῇ ἀρθρα ὅσα ἐχέση. Εἰσάγετε ἰητροὺς Αἰγυπτίους· κυβερνήταις γρη῏δε Φοινίκην· ὠνεῖσθε ἐν ἀγορᾷ, καὶ διδόντες πλεῖον τῆς ἀξίας τοῖς ἐλλήνεσι λαλῶσιν· καὶ οὐκ ἀναλαμβάνετε.

EPISTOLAE

ANACHARSIDOS.

ATHENIENSIBVS.

Eridetis vocem meā, eo quod non planè Græcas litteras proferat. Anacharsis apud Athenienses vitiosè loquitur: Athenienses verò apud Scythas. Non vocibus homines hominibus intersunt, vt alicuius precii sint, sed animis. Vt neque Græcorū Græci Spartani exactè Atticissant, cum factis illustres sint, & admirandi. Non reprehendunt Scythæ sermonem, qui quid fieri deceat, declarat: neq; laudant, qui id, quod decorum est, non attingit. Multa quoque vos administratis non vocem morati, si vires non habeat. Introducitis medicos Aegyptios; gubernatoribus vtimini Phoenicibus: Emitis in foro, nec plus precio illis datis, qui Græcè loquuntur: Nec cunctatè à Bar-

λαμβάνετε ἄλλοι βαρβάρους, ἢ ἐπὶ πρὸς τρέποντα
 παλῶσι. Βασιλεῖς περσῶν καὶ κείνων φίλοι μεγα-
 λοφρονῶντες ὄσον βέλους πρὸς ἐλλήνων πρεσ-
 βευτὰς ἐλληνικῆ φωνῆ φθέγγεσθαι, ἀναγκάζουσι
 σολοικίζειν, ὃν ὑμεῖς ἔτε βέλους, ἔτε ἔργα κατα-
 μέμψασθε. λόγος δὲ κακὸς ἐ γίνεται, ὄσον βέλους
 ἀρεθῶν ὄσον, ἔργα καλὰ λόγοις ἄλλοις λαθεῖ.
 Σκύθαι δὲ Διαικρίνουσι λόγον Φαῦλον, ὅσον Διαι-
 λογισμοὶ Φαῦλοι γίνονται. Περσῶν καὶ Ἰουδαίων
 τε, ἂν δυσχεραίνετε φωνῆς βαρβάρους, ἔ-
 μετὰ τῆτο μη ἀναδεχόμενοι τὰ λεγόμενα. Πολ-
 λὰς γὰρ ποιήσατε ὀκνηρὰς ἀπογῆσθαι ὑμῖν τὰ συμ-
 φέροντα. Διὰ τὴν βαρβαρικὰ τιμᾶτε ὑφίστα-
 τα, φωνῆν δὲ βάρβαρον ἐ δοκιμάζετε; Ἄλ-
 λήτων, καὶ ἀδόντων φωνῆς ζητεῖτε ἐμμελεῖς,
 καὶ ποιητῶν ἐμμετρεῶν ποιούντων ὅτι λαμβάνε-
 σθε, ἐμὴ ἀναπληρῆσι γράμμασιν ἐλληνικῆς
 τὰ μέτρα· λεγόντων δὲ θεωρεῖτε αὐτὰ τὰ λεγόμε-
 να. τὸ γὰρ τέλος τῶν ἐπισημασίων ὄσον. καὶ βαρβά-
 ρους περὶ θόμενοι ὄσον ὅτι τρέψετε γυναῖξιν, καὶ
 τέκνοις, καὶ προσέχεσιν ὑμῖν ἢ ὄσον σολοικίζετε.
 Κρείσσον γὰρ σολοικίζετε ἢ ὄσον λαθεῖντας σώ-
 ζεσθαι, ἢ τρανῶς ἂ ὄσον ἢ ὄσον ἢ ὄσον ἢ ὄσον
 μέτρα βλάπτεσθαι. Ἀπαιδευτῶν ταῦτ' ἐστὶ, καὶ
 ἀπειροκόλων ἄνδρες Ἀθηναῖοι. Σώφρων γὰρ
 ἐδὲς ἂν Διανοηθεῖ ταῦτα.

à Barbato accipitis, si ritè vendat. Reges Per-
 sarum, eorumque amici superbientes, cum
 volunt ad Græcorum Legatos Græcâ linguâ
 loqui, vitiosè loqui coguntur; quorū tamen
 vos neque consilia, neque opera reprehen-
 ditis. Sermo autem malus non fit vbi bona
 consilia fuerint, & optima opera sermoni-
 bus consentiunt. Scythæ verò malum ser-
 monem discernunt, cum ratiocinationes
 malæ fuerint. Multis profectò rebus priua-
 bimini, si barbaris vocibus offendimini, &
 posthac quæ dicuntur, non recipitis. Mul-
 tos enim vt necessaria vobis adferant, segnes
 reddetis. Nam quare Barbaricas texturas in
 honore habetis, vocem autem barbaram
 non probatis? Tibicinum & canentium
 voces studiosè inquiritis, & Poetarum qui
 versus faciunt, quamuis metrum Græcis
 litteris non claudant, & quæcunque illi di-
 cunt attenditis. (Horum enim finis vtilitas
 est) & Barbaris vxoribus & liberis morem
 gerentes, vos non committitis, & vos cum
 vitiosè loquimini, obseruantibus. Satius
 enim vitiosè loquentibus obedire & salua-
 ri, quàm planè Atticissantes sequi, & magno
 dāno adfici. Rudiū hæc sunt, & insolentiū
 viri Athenienses. Nemo enim sapiēs, si hæc
 ita statuat.

Σ Ο Λ Ω Ν Ι.

Ελληνες σοφοὶ ἄνδρες ἔδεν γε σοφώτεροι βαρ-
 βάρων . Τὸ γὰρ ἴππιασθαι καλὸν εἶδέναι
 οὐκ ἀφείλοντ' οἱ θεοὶ βαρβάρων . Πῆραι δ'
 ἔχουσι λαμβάνειν ἐξετάζοντας λόγους , εἰ καλὰ
 φρονέμεν , καὶ βασιλεύειν εἰ συμφωνῶμεν . Λό-
 γοις γὰρ πρὸς ἔργα αἱ ὅμοιοι ἐσμεν ἥ τις ἀγαθῶς
 ζῶσι . Στήλαι δὲ καὶ κόσμησιν σώματι
 μὴ γινέσθωσαν ἐμπόδιον ὀρθῆς κρήσεως . Ἄλλοι
 γὰρ ἄλλως κατὰ νόμους πατέρων κεκοσμήκασιν τὰ
 σώματα . Σημεῖα δὲ ἀσωεσίας τὰ αὐτὰ βαρ-
 βάρους , καὶ ἔλλησιν ὁμοίως δὲ σωεσεως . Σὺ
 δὲ διὰ τὴν Ἀναχαρτίαν ἐλθὼν ἴππ' οὐκ ἴσθαι ἐβέ-
 λετ' σοὶ ξένου γινέσθαι , ἀπηξίωσας ; καὶ ἀ-
 πεκρίνω ἐν οἰκίᾳ χώρῳ μὴ εἶναι ξενίαν συνά-
 πτην . Εἰ δὲ τις σοὶ κύναι Σπάρτην ἐδωρεῖ-
 το , οὐκ ἂν προσέτασες ἐκείνῳ ἀνδρὶ κύναι τῆ-
 πον εἰς Σπάρτην ἀπαγόντα δῶναί σοι ; Πό * δὲ
 καὶ ἐσόμεθα ἐτέροις ἑτέροις ξένοι , ἐπειδὴ ἕκα-
 στω τῆσιν τὸν λόγον λέγει ; Ἐμοὶ μὲν ἔκκακῶς ἔ-
 χειν ταῦτα δοκεῖ Σόλων Ἀθηναῖε σοφῆ . καὶ μὲν
 καλεῖται

S O L O N I.

Græci Sapientes viri Barbaris nihilo sa-
 pientiores sunt . Nam honesti cogni-
 tionem Dii Barbaris non inuiderunt . E-
 ius rei documentum capere licet , si qui ra-
 tiones requirant , an honesta sentiamus , &
 explorent , an cum ratione consonemus .
 Sermone enim ad opera semper fimiles su-
 mus rectè viuentibus . Habitus verò , & or-
 natus corporis , ne æstimentur rectæ mentis
 impedimentum . Alii enim aliter secundū
 patrum leges corpus ornârunt . Signa verò
 ruditatis eadem Barbaris , & Græcis , quem-
 admodum & scientiæ . Tu verò cum Ana-
 charfis ad tuas ædes venerit , vt tuus hospes
 fieret , quare illum dedignatus es ? Et respō-
 disti in domesticâ regione non decere ho-
 spitalitatem contrahere . Quod si tibi quis
 Spartiatam canem dono dedisset , non illū
 virum canem istum Spartam abductum
 tibi dare . Et quomodo alter alterius ho-
 spes fuerit , vbi vnusquisque hunc tu-
 um sermonem vsurpauerit ? Mihi sanè
 hæc non rectè sibi habere videntur So-
 lon Atheniensis Sapiens . Et animus
 me

ἌΝΑΧΑΡΨΙΔΟΣ.

κελεύει θυμὸς πορεύεσθαι πάλιν εἰς τὰς θύρας,
ὅσα ἀξιώσονται ἐκὼς κρηττότερον, ἀλλὰ πευσόμενον
πῶς ἔχει ἅπερ ἀπεφώνω ὑπὲρ ξενίας.

Ἰ Π Π Ἀ ῤ Χ Ω ι.

Ὅτις πολὺς ἄκρατος ἀλλότριον τῷ καλῶς
τίθεσθαι τὰ καθήκοντα. Συγγεῖ γὰρ φρέ-
νας, ἐν αἷς ἰδρυται ἀνθρώποις τὸ λογίζεσθαι.
τὸν δὲ ἀρεγόμενον, ὅσα εὐχερὲς καλῶς περ-
ξαὶ ἀσπιβάλλεται, ἐνὸς μὴ νήφοντα βίον, καὶ
μερμηρητικὸν ἐνήσθηται. Ἄφεις ἔν κύβας
καὶ μέθην, τρέπῃ πρὸς τὰ δι' ἂν ἀρξῆς, κατὰ
τρόπον εὐεργεσίας πατρὸς ἑαυτῶ φίλος καὶ προ-
σαίτας εὖ ποιῶν. Εἰ δὲ πρὸς τῷ αἰσχροῦ ἔιναι
κινδυνεύσας ἰδίῳ σώματι, τότε μνησθήσονται
καὶ φίλοι ἀνδρὸς Σκύθης Ἀναχάρσιδος.

Μ Η Δ Ο Κ Ω ι.

Φθόνος καὶ πλοῆσις μεγάλα τεκμήρια Φαύ-
λης ψυχῆς. φθόνῳ μὲν γὰρ ἐπιταί λύπη
εὐπραγίας φίλων καὶ πολιτῶν. πλοῆσει δὲ
ἐλπίδες

Ε Π Ι Σ Τ Ο Λ Α Ι

42

me iubet iterum ad ædes tuas pergere, non
vt eadem rursus petam, sed vt quæram, qua-
lia illa sint, quæ de hospitio negato pronun-
ciasti.

H I P P A R C H O.

Vinum multum immodicè sumtum a-
lienum est ab officiis ritè administran-
dis. Confundit enim mentes, in quibus ho-
minū ratio sedem suam obrinet. Et illi, qui
res magnas meditatur, non promptum est
quæcunque aggreditur rectè perficere, nisi
sobriam & de illis rebus sollicitam vitam
institerit. Quare talis & ebrietate relictis,
ad illa, quibus imperabis conuertere, iuxta
morem beneficentiæ parentis tui, amicis &
mendicantibus benefaciens. Quod si, dum
turpis fueris, proprio tuo corpore periculū
subieris, tum amici tui olim Anacharsidis
viri Scythæ recordabuntur.

Μ Ε Δ Ο C Ο.

I Nuidia, & stupor magna malæ animæ
documenta. Inuidiam enim dolor
consequitur, ob felicitatem amicorum &
cuium

ΑΝΑΧΑΡΣΙΔΟΣ

ἐλπίδες κενῶν λόγων. Σκύθη σὺν δόποδ' ἐχόν-
ται τοιαύτας ἄνδρας, ἀλλὰ χαίρουσ' ἑπὶ τοῖς
εὖ πράξεσιν, καὶ ζητῶσιν ὧν, ἔυλογον αὐτὰς
τυχεῖν. Μῖσθ' ὁ δὲ, καὶ φθόνον, καὶ παῖ-
δύσκολον παῖθ' ὡς πολέμιον διώκασιν, καὶ παυ-
ρῶν ὄνειδιζέτωσιν.

Ἄνωσι.

Εμοὶ μὲν πείβλημα χλαῖνα Σκυθική· ὑ-
πόδημα δέρμα ποδῶν· κτίτη δὲ παῖσαι γῆ-
δειπνον καὶ ἄριστον, γάλα, καὶ τυρὸς, καὶ
κρέας ὀπιῖον, πίνειν ὕδωρ. ὡς ἐν ἀγρόντις με-
ρολήν ὧν οἱ πλείους ἐνεκεν ἀρολῶνται, πρὸς
ἡμᾶς πρὸς με, εἰπὶνά με χρείων ἔχεις. Δώροσ'
δ' οἷς ἐντροφέατε, ἀπιδωρέμαί σοι. Ἴμεις
δὲ ὅσοι Καρχηδονίων εἰς χάριν σὺ ἀνέστηθε
θεοῖς.

Ἰὼ βασιλέως.

Σοὶ μὲν αὐλοὶ καὶ βαλάντια· ἐμοὶ δὲ βέ-
λη, καὶ πύξα. Διὸ ἐκώτως σοὶ μὲν δῆλος ἐ-
γὼ δὲ ἐλευθέρ' ἔσομαι. καὶ σοὶ μὲν πολλοὶ πολέμοι·
ἐμοὶ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

43

ciuium. Stuporē verò spes inanium verbo-
rum. Scythæ eiusmodi homines non reci-
piunt, sed illis qui felices sunt, gaudent, &
quærunt illa, quæ ipsos consequi equum
est. Odium verò, & inuidiam, & omnem
tristem adfectum tanquam hostem à se fu-
gant, omnibusque viribus perseuerant.

ΑΝΟΝΙ

ΑMictus mihi læna Scythica, calceus
cutis pedū, lectus omnis terra, coena
& prandium, lac, & caseus, & caro affata,
aqua bibitur. Cum igitur ita ocium a-
gam, cuius causa multi in negotio sunt;
si me indiges, ad me accede. Ceterum
dona, quibus vox luxuriatis, reddo tibi.
Vestrum autem quotquot sunt, in gra-
tiam Garthaginensium Diis suam conse-
crate.

FILIO RE-
gis.

Τibi quidem tibiæ, & crumene, mihi
verò sagittæ, & arcus. Quare,
vt verisimile est, tu quidem seruus: E-
go verò liber. Et tibi plurimi hostes:
mihi

ἔμοι δε εἰδείς . Εἶδὲ θέλεις , ρίψαις τὸ δόρυ ἔξω
 ἐν φέειν πῆξα , καὶ Φαρέτραν , ἢ πολιτεύεσθαι
 μετὰ Σκυθῶν , ἢ παύσθαι καὶ ἐπὶ τῷ αὐτῷ .

Τ Η Ρ Ε Ξ .

Οἱ δὲ εἰς ἄρχων ἀρχῆς ἀπαλλύει δέχομένους,
 ἔδὲ ποιμὴν ἀρχῆς περὶ βαλῶν λυμαίνεσθαι.
 Σοὶ δὲ πᾶσι μὲν χεῖρα ἔρημῳ δέχομένῳ , καὶ
 κακῶς προσετυθεῖσι ὑπὸ δέχοντων . Πᾶς
 δὲ οἶκῳ ἰδιώτης εἰς ταπεινὸν πωτέσεται , ὥ-
 στε μὴ διῦσασθαι τοῖς πράγμασι χρησίμῳ εἶναι .
 Φείδεσθαι δὲ ἀμεινὸν σε ὡς ἀνῆς κύριον . Οὐ
 μὴ γὰρ ἴδιαι κτήματα ἐπωαίξεται τῇ βασιλείᾳ ,
 καὶ ἀλαμῆναι . Νυνὼ δ' εἰ παύσεις μὲν ἀν-
 δρῶν εἰς πόλεμον , ἀρπάζεις δὲ χρημάτων οἷς
 διοικῆς . * Οὐ στραπῶτας , καὶ δικῶως θεωρεῖ-
 ται ἐν σώμα , ἐὰν μὴ καταλείπῃς τροφὴν δέ-
 κῶσιν , ἐπιήσῃ , καὶ ἐν ὄρεσιν , ἐν ἐρήμοις πε-
 φυκῶσιν ἐν τέτοις οἰκήσῃσι , καὶ ἐργάζονται τῶν
 τῶν μελισσῶν .

Θ Ρ Α Σ Τ Λ Ο Χ Ω .

Κῆτων ψυχῆ ζῶον μνημονεῦον θεοργα-
 σίων , φιλεῖ τῶν εὐεργατῶν οἰκί-
 αν , ἀγαθῶν ὀνομίαν ἕως θανάτου .
 Σὺ δ'

mihi verò nullus . Quod si proiecto auro , &
 arcum , & pharetram ferre volueris , & cum
 Scythis Rempub . agere , illa tibi quoque
 suppetent .

Τ Ε Ρ Ε Ο .

NVllus bonus princeps subditos suos
 perdit : neque bonus pastor oves suas
 ledit . Tibi verò vniuersa regio à subditis de-
 ferta , & malè à principibus administrata
 est . Omnis verò priuata domus solo fere
 æquata est , vt operibus amplius accom-
 moda esse non possit . At melius est te illis
 parcere , quorum Dominus es . Nequaquã
 enim illa tanquam propriæ opes regno cre-
 scent , & permanebunt . Iam verò si viris
 ad bellum indiges , tuorumque subditorū
 opes diripis . * Non milites , & iustè vnum
 corpus intuentes , Nisi sufficientem alimo-
 niam reliqueris , auolarunt , & in monti-
 bus , ac solitudinibus quæ sunt , in illis ha-
 bitabunt , & apum opera exercebunt .

Τ Η Ρ Α Σ Τ Λ Ο Χ Ο .

CAnis suâ naturâ pulcrum animal bene-
 ficiorū recordatus benefactorū domū
 amat , æquitatem conseruans vsq; ad mortē .

G

Tu

Σὺ δ' ὑπολείπη κινῶς ἐνεργειῶν, διωάμεν
 συλλογισμῶ ἐξιστάται ἀνθρώποις. Ζητεῖ ἔν
 λόγῳ μὲν, ἵν' ἀνθρώποις θυμῶ δίκαιον, ὅ
 ταν πρὸς τὰς ἀεργέτας λείοντες ψυχὴν φορῆς
 Πειρῶ ἔν σωθήθειαν ἐμὴν, ἣν ἔχομεν πρὸς σε
 σῶζεν. Καὶ γὰρ ἐλπίδες καλαὶ ἀνδριτοῦστω.

ΚΡΟΪΣΩΙ.

Οἱ ἐν ἑλλησι ποιηταὶ λόγῳ κέσμον Διανέ
 μοντες Κρόνε πασι δὲ ἀδελφοῖς, λήξιν, τῶ
 μὲν ἔργων, τῶ δὲ θελαίτης, τρίτω δὲ ζέφω
 προσέθεσαν. Τῆτο μὲν ἰδιοπραγίας ἐλληνικῆς.
 Κοινωνίαν γὰρ ἑθεμίαν χημάτων ἔπειταμένοι,
 πρὸ ἑαυτῶν κακὸν θεοῖς προσένειμαν. Γῆν δὲ
 ὅμως ἐξαίρετον, καὶ ἔπει κεινὴν ἀπασιν ὑπε
 λείποντο. Φέρε τῆτο ἵποτε φέρε τὸ νόημα
 φρονίζωμεν. Πάντας ἐβέλοντο θεοῖς τιμῆς
 πρὸς ἀνθρώπων ἔχειν, καὶ πάντας ἀγαθῶν
 δωτῆρας, καὶ κακῶν ἀποτρέπώσας ὑπαρχῶν.
 Κεινὸν δὲ θεῶν κτήμα γῆ, κεινὸν καὶ ἀνθρώ
 πων τὸ πάλαι ἦν. Χρόνω δὲ παρηνόμησαν, ἵδρα
 ἐπονομάζοντες ἱεμένη θεοῖς καὶ πάντων κεινα. Θεοὶ
 δὲ ἀνὴ τῆτων δῶρα πρέποντα ἀντεδωρῆσαντο.
 Εἶλον

Tu verò canis beneficii inferior es, cum
 ratione hominibus equari possis. Quare
 ergo sermo meus, cuiam vnquam animo
 iustus euaseris, cum aduersus benefacto
 res Leonis animum geras? Stude igitur fa
 miliaritatem, quam mecum habes conser
 uare. Nam de eiusmodi homine benefe
 ramus.

CROESO.

POete in Græcia sermone suo mundum
 distribuentes, Saturni filiis sortem, alii
 cœli, alii maris, tertio verò inferni attribue
 runt. Hoc quidem Græci ex suo opere ita
 fecerunt. Cum enim rei ipsius nullam cõ
 munitatem pernoscerent, suum ipsorum
 malum Diis attribuerunt. Attamen & hi
 terram exceptam omnibus communem
 reliquerunt. Age quid hæc sententia sibi
 velit, cõsideremus. Omnes Deos ab homi
 nibus honore adfici voluerunt, & omnes
 bonorum datores, & malorum liberato
 res esse. Communis autem Deorum pos
 sessio, terra, communis etiam hominibus
 quondam erat. Tempore demum paulla
 tim aberrarunt, dũ Diis proprios lucos di
 carũt, q̄ omnib⁹ erant cõmunes. Dii verò p
 his cõueniẽtia dona retribuerũt, Discordiã

ΑΝΑΧΑΡΣΙΔΟΣ

ἔριν γὰρ, καὶ ἡδονὴν, καὶ μικροψυχίαν ἀνθρώπων.
 Ἀπὸ τῶν μιγνόμενων τε, καὶ διακρινόμενων πάντα ἔφυ τὰ κακὰ τοῖς πῶσι θνητοῖς, ἄροτοι, ἀπόροι, μεταλλεαί, πόλεμοι. Καρπές τε γὰρ ἐπεισενγόντες πολλαπλάσιους ὁποφέρονται μικρῶν, τίχνας τε ποικίλοντες ἠλιθίβιον εὐρηνται τρυφήναια τε γῆς.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
 ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.

Ἀρχελάω.

Ὁ μὲν δ' ἀργύριον ἐπέμφαμέν σοὶ πάλιν, ὅπερ ἡμῖν Ἀμφίας ἐκόμισεν. οὐ δοξάει κείνην θηρώμενοι, εἰ μή γὰρ καὶ ἀχθεσάμεθα μάλλον, ἢ ὁποδίζεσθαι ἡμῶς δι' αὐτὸ ἐνομίζομεν. Τὰς δ' ἄλλας αὐτὸ τῆτοδὴ καὶ μάλισται συκοφαντῆν ὀπιχειρήσειν ὡς ὀπίδειξιν ἔσται τὸ πῆγμα, καὶ πρῶτον μᾶλλον εἰς τὰς πολλὰς, ἐμεγαλοφροσύνην ἐδεμίαν. ὥστε τῶν μὲν ἀμφοῖν ἕνεκα κἄν ἐδεξόμεθα. Καὶ Κλίτων δὲ ἐπέσειλεν ἡμῖν, ὅπως λάβωμεν, ἀπειλήσας ὀργεῖσθαι μὴ λαβῆσιν. Ἀλλ' ὡς τ' μὲν αὐταῖρες ἡμῖν τε, καὶ τοῖς φίλοις παρόν. τὸ δὲ ὑπὸ σὲ πεμφθέν πλεῖον, ἢ ὅσον ἦτε κτήσις ἡρμοζέ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

& voluptatem, pusillanimitatem hominibus. Ab his siue commixtis, siue discretis omnia mala sunt omnibus hominibus, arationes, feminationes, scrutationes metalli, bella. Fructus enim multiplices conferentes reportant pro paucis, illosque artibus variantes breuiem vite luxum in terrâ inuenerunt.

EPISTOLAE

EURIPIDIS.

ARCHELAO.

Argentum, quod Amphias nobis exhibuit, tibi remisimus, non vanam aliquam gloriâ venati, eo quod offendi potius, quàm cōmendari idipsam existimaremus; aliosque idipsam calumniaturos esse tanquam ostentationis opus esset, & pretextus potius ad alios, animi verò magnitudo nulla. Vt hisce duabus de causis illud recepissimus potius. Nam & Clito scripsit nobis vt reciperemus, indignaturum se interminatus, nisi reciperemus. Verum nobis, & amicis nostræ possessiones sufficiūt: Illud autem quod tu misisti, maius quàm huic nostræ

ἤρμοζε, καὶ ἦν ἡμῖν ἡ Φυλακὴ ῥαδίαια. Περὶ
 τῶν Πελλαίων νεανίσκων, καὶ πρῶτον μὲν
 ἐπετείλαμέν σοι δεόμενοι. Καὶ νῦν δεόμεθα
 σῶσαί τε αὐτούς, καὶ ἀνεῖναι τῶν δεσμῶν.
 οὐδὲν γὰρ ἀδίκειν εἰκόασιν, ἢ εἰδὲν βλάψειν ἀ-
 φηγόντες ἐπι. Μέλτριον δὲ καὶ τὸ χαλεπώτατον
 δεόμενοις ἡμῖν. καὶ τὸ ἐλεῆσαι δὲ τὸν πατέρα
 αὐτῶν γέροντα, ὡς ἐστὶ πτωχάνεστον τῶν ὠφει-
 ζάτων ἐν Πέλλῃ, καὶ κατὰ πάλλα δοκίμων. ὅς
 αὐτὸς ἐλθὼν Ἀθήνας ἐφ' ἡμᾶς κατέφυγεν,
 ἐλπίσας διώσασθαι πατέρα σου. καὶ ἐδέηθη πῶ-
 τα ἑπιτελεῖσθαι σοι. ἀλλὰ μὴ φαυλότερον γῆ-
 ρει ἡμᾶς, ἢ ἐκείνῳ ὑπέλαβεν.

ΣΟΦΟΚΛΕΪ.

Ἐκομίσθη Ἀθήνας ἐν ᾧ Σοφόκλεις, ἢ πρὸς
 τὸν εἰς χίον πλεῖν ὑπομένη σοι συμφορὰ. καὶ
 ἴσθι ἔγωγε διατεθεῖσθαι τὴν πόλιν ἀπαισιν,
 ὡς μηδὲ τὰς ἐχθρὰς ἦσσαν ἀχθεσθῆναι τῶν
 φίλων. Τὸ δὲ τοσούτοις κακῶς ἦγοντος πε-
 ριτάξασθαι σε καὶ τὸ τῶν σωόντων σοι φί-
 λων, μηδὲ θρασυόντων ἀποβαλεῖν μηδένα,
 οὐκ.

possessioni conueniat, nec illius custodia
 facilis nobis erat. De Pellæis iuuenibus &
 prius tibi supplicantes scripsimus, & nunc
 obtestamur, vt illos salute dones. & à vincu-
 lis liberes. Nihil enim iniuste egisse viden-
 tur, nec nocituri si iam dimissi sint. Acquū
 est, vt & hoc nobis rogantibus gratificeris,
 & patrem illorum senem misereris, virum,
 vt ex relatione accepimus, ex omnibus
 qui in Pellâ nobilissimis, & cetera opti-
 mum. Qui ipse Athenas ad nos confugit,
 sperans me aliquid apud te posse. petiitque
 vt hæc ad te perscriberem. Tu verò nihilo
 difficilior aut morosior erga nos appareas,
 quàm ille ratus est.

SOPHOCLEI.

Athenas allata est, ô Sophocles, qua tibi
 in Chium nauiganti accidit calamitas.
 Atque ita totam ob id ciuitatem con-
 turbatam scias, vt non minus hostes, quàm
 amici, doluerint. Quod verò à tanto
 malo quod tibi accidit, liberatus sis, vt
 nullum, qui tibi aderant, amicorum,
 & ne seruum quidem vllum perdidderis,

ὅτι ἀλλ' οὐκ ἔγωγε, ἢ θεῶν κενόνοιαν ἡμέσων παύ-
 ρημα. Ἡ μέντοι πάλαι δράματα συμφορῶν,
 ἢντις ἐχρὶ κεινὴν ἀπίσθησιν τῆς ἐλευθέρου νομίσειεν
 ἂν, δεινὴ μὲν, ἀλλὰ περὶ τῶν γε σὺ βραδύως
 ἐπανορθωθήσεσθαι, σκόπει δ' ὅπως ἀσφαλές τιαν
 ἢ τρυφῶν πωήσας τιαν ἐπαποδόν. Καὶ ἤπει ἄρα
 ἢ γάλασσα, ἢ τὸ κρύος τῶν ὄρων ἐξημαινηχόμενον γε,
 ἢ ὑστερον κακώσθαι δοκεῖ, βραδύως τὸ σώμα σπύγγον
 ἢ στυγῆ ἐπιβίβη, καὶ τὰ οἴμαι ἰσθὶ κατὰ νῦν, καὶ
 ὅσον ἐπέσειλας ὀπιπυλῆ ὄντα. Ἀσπασίαν χι-
 νιδὴν τε, καὶ Λαπρετήν, καὶ εἰδέτωσαν ἡμῶς
 ἐχ' ἡκιστα καὶ ἐπ' αὐτοῖς χαίροντας ὅτι σώζον-
 ται. Ἀντιχίον τὸν ἰατρὸν, εἴπερ ἔπ' ἐν Χίῳ
 κατὰ λαμβάνεις καὶ μη ἀπὸ πῶς πω εἰς Ρόδον,
 ἄσπασίαν, καὶ ἰσθὶ ἀνδρῶν βέλτερον ὄντα, καὶ
 τῶς Κρατίνου υἱεῖς.

Ἀρχελάω.

Ἀφικετὸ Ἀθηναῖζε πρὸς ἡμῶς ὁ Πελλαῖος γέ-
 ρων ἄμα τῆς ἐαυτῶ νεανίσκοις, καὶ ἐγένετο
 μὲν ἡ οὐψις ὡς βέλτερος βασιλεῦ ὑδῆα μὲν μοι τῶ
 θεωμένῳ τε καὶ δὲ ὄν τῶντα, ἐγένετο. Καλὴ δέ,
 καὶ σοὶ ἀπὸντι, καὶ φέρσας δοξάν πολλήν, καὶ
 ζῆλον τῶντα πᾶσι τῆς τε ὀπιπυλῆ τοῖς ἐμοῖς,
 καὶ

nullam ego aliam rem quàm Dei providen-
 tiam fuisse censeo. Illud verò ob perditas
 Tragoedias infortunium, quod quis non
 ad uniuersam Græciam spectare existimet,
 graue illud quidem, sed quod superstitite ta-
 men te adhuc facile refarcietur. Vide autem
 vt tutiorem potius, quàm celeriore ad nos
 reditum instituas, & quia mare adhuc, & fri-
 gus statim ingruens, vel impostherum malè
 aliquem adfligere posse videtur, corpus tuū
 prius reficiēs placidè ad nos reuertere. Domi
 verò tue omnia ex sententia, & illa quæcunq;
 scripsisti, perfecta esse scias. Saluta Chioni-
 dem & Lapretam, qui sciant nos nihil minus
 illorum gratia lætari, quòd seruati sunt. An-
 tigenem medicum si adhuc in Chio depre-
 hendis, necdum in Rhodum abiit, saluta, il-
 lumq; virorū optimū scito, & Cratini filios.

ARCHELAO.

VEnit Athenas ad nos Pellexus ille senex
 vnà cum suis filiis, & facta est facies eius,
 regum optimè, iucundo mihi, cuius caussa
 huc venerat adspicienti, pulcra verò & absen-
 ti tibi, secū adferens multā de se existimatio-
 nē, & amorē apud omnes meos familiares,

G 5 & omnes

καὶ Ἀθηναίων ὅσοι εἶδον · εἶδον δὲ πολλοὶ · καὶ ἑδείς, ὅσις σὸς ἡγάδη τε σὲ τῆς Φιλασθραπίας, καὶ συνεύξατό σοι πρὸ ἀργυροῦ· Περιήεις γὰρ γέρων ἐ πολλαῖς πᾶν ἡμέραις πρότερον ἐστράδε, ῥυπῶν τε καὶ κέρμη ἔχων, ἐν ἄτω πρὸς λιτῇ πνὶ ἐλπίδι τεθειμένῳ τὴν σωτηρίαν τῶν παιδῶν· λαμπρὸς τε ἐξαίφνης, καὶ μετὰ δυοῖν παιδῶν νεαρίων, θυῶν τε ταῖς θεοῖς, ἐμὲ τε ὑμῶν καὶ παρῶν, ὅτι σώσῃμι αὐτὰ τὲς υἰέας, καὶ τὴν πόλιν τὴν τῶν Ἀθηναίων, ὅτι τοιῶντας πολιτάς κρέφοι· Εγὼ δὲ πολλὰ μὲν καὶ ἕτερα ἐπιπεῖν ἔχω· οὐ βάλωμαι δὲ, ὅππαικινὸς ὅσα παλαιοὶ ἐν τέττα πεαυτὸν ἄνησας, ἢ ἄλλον τινὰ ἀνθρώπων δοκῆν· Διὰ τῆτο ἐλάττω σοὶ χάριν ἔχειν· ὁμολογῶ δὲ αὐτὸς τε εὖ τὰ μέγιστα πεπονθέναι· καὶ περὶ αὐτῶν τῆ καλῆ τέττα ἔργα πολλὰ πᾶν καὶ μεγάλα πρὸ ἀργυροῦ χάριν χαριστήρια· ὅτι ἔτε τὸν δέλιαιον γέροντα ἐκείνον ὅτι ἡτύχει τῆς ἐφ' ἡμῖν, ἔτε ἡμᾶς τῆς ὅππαι σοι γιγνομένης ἐψεύσω ἐλπίδι·

τῶ αὐτῶ.

ΚΑὶ πρὸς τὲς Πελλαίους, ὧ βέλτιστε Ἀρχέλαε, καὶ πολλὰ ἄλλα, πεπολίτευτῶ σοι καλῶς· καὶ πρὸς ἐμὲ, καὶ πρὸς ἑτέρας ὅππαικινῶς τε
καὶ

& omnes Athenienses quotquod eum viderunt, (Viderunt verò plurimi) nullius illorum, qui tua humanitate non gauderet, tibi que omnia bona exoptaret. Circuibat enim hic senex ille non multis ante diebus squallens, & comam habens, in tenui admodum spe positam habens salutem filiorum suorum: Et euestigio splendidus una cum duobus filiis Diisque sacrificat, & me hymnis & carminibus laudat, quod filios ipsi serauerim, & urbem Atheniensem, quod eiusmodi ciues alat. Ego verò cum multa alia dicere habeam, nolo iam ostendere quantum hoc ipso tibi profueris, ne alius hominum quidam existimet hoc ipso minorem tibi gratiam referri. Confiteor verò ipse maximo à te beneficio adfectum esse, & tentaturum ut pro tam præclaro officio multas & magnas tibi gratias referam, quod neque miserum illum senem, cum in calamitate foret, de nobis, neque nos de te concepta spe fecelleris.

E I D E M.

ET in negotio illo de Pellæis, optime Archelæe, & in multis aliis optime te gestisti, & erga me, & erga alios bonos viros, & quan

καὶ ἀπεδοῦς ἀξίους πολλούς . Καὶ ἔχῃ ἦσαν αὐτὰ εὐ
 ἴασι , ὅσα πρὸς ἄλλους ἰανῶς , ἢ ὅσα πρὸς ἡμᾶς ἰδίας
 πέπρακται σοι καλῶς . Ἐπιμαλές μοι εἰδέναι ἔ
 Φιλοπράγμονι ἔντι , ἀλλὰ χαίροντι ἐφ' οἷς δι
 δοκιμῆντες πικρῶν ἡμῶν . Καὶ χάριν σοὶ σὺν ἐ
 λάτῃ ὑπὲρ αὐτῶν ἔχω . οὐ γὰρ ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔ
 παθὼν ἡ ἰδία δὲν μᾶλλον ἠδύνηται , ἢ ὅτι σὲ τοῖσ
 τον ὄντα ἔγνω , ἔγωγε νομίζω . Ταυτὸ δὲ τῆτό
 μοι ἐπίεστιν ἀπὸ παντὸς ἔργου , ὅτι ἂν εἰς ὀνπι
 νῆν τῶν ὀπικῶν πικρῶν ἡμῶν σε καλῶς πε
 πολιτευμένον . καὶ μέμνησο τῶν , ὃ βέλπι
 σε Ἀρχέλαε , ὅτι τῶ μὲν ἄλλα ἔδεν πλέον ἢ πολ
 λὸς πόνος καὶ πολλὰς Φροντίδας ἔδωκε σοὶ ὁ
 Θεός . ἐν δὲ ἔδωκεν ἰσχυρῶν , διωκῶν εὐ ποιῆν ἐς
 ἂν ἐθέλης . θέλειν δὲ δεῖ τὸς ἀξίους . Καὶ τὰ
 μὲν ἄλλα ἐπὶ αὐτῷ βελομένῳ ἐστι ἀφελείαν .
 Ἐν δὲ ἔδὲ βεληθεῖς ποτε ἀφαιρήσεται τὸ πολλὸς
 εὐ ποιηκέναι . Ὡς εὐ ἴασι , ὅτι ἐδεμία μέ
 ζων ἀνδρῶν γινόμενα ποτὲ ἐν διωκόμεναι μεταμέ
 λαια , καὶ πολυδιωκία γίνεται , ἢ εἰ διδόν
 τῶ τῆ θεῶ μὴδὲνα ἔδρασαν ἀγαθὸν μὴδὲν
 βελομένῳ δὲ δρᾶν πέπτωται διδῶν ὁ θεός .
 Ἀλλὰ ἔ σὺγα ἂν τῆτο πῶποτε πάθῃς .
 οὐ δὲ ἀνάσῃ ὅτι οἴχεται ὁ καιρὸς
 εἰς

& quantiuis precii plurimos . Et non minus
 illud quoq; scito, non minus erga alios quof
 dam, quàm quæ erga me priuatim præclarè
 præstitisti, exactè mihi cognita esse, quamuis
 curiosus non sim, sed gaudeam illis, qui
 bus bonam tui famam consequi te audio.
 Nec minorem gratiam tibi illorum causa ha
 beo. Non enim ob illa quæ priuatim à te per
 cepti beneficia gaudendum potius censéo,
 quàm quod talem te esse cognoui. Idque in
 quolibet negotio accidit mihi, quodcunque
 in quemcumque virorum bonorum, rectè
 te administrare audio. Tu autem optime Ar
 chelae memineris, quod inter alia nihil mag
 is, quàm multos labores, multasq;ue caras
 DEVS tibi concesserit, vnum verò Bonum at
 tribuit, quod, quibuscumque volueris, be
 nefacere possis; velis autem dignis. Et reli
 qua quidem omnia in illo qui aliis benè cu
 pit, auferri potest, vnū verò ne cupienti qui
 dem vnquam auferetur, multis benefecisse.
 Atq; adeo scias qd nulla maior viro, quàm olim
 in summâ potētīâ cōstitutus fuit, poenitētia,
 & dolor cōtingat, quàm si, cū Deus multa ad
 fatim dederit nullo vnquā beneficio vllū ad
 fecit, & cum velit iam benefacere, DEVS dare
 desinit. Sed eiusmodi nunquam tu patieris.
 Ne dolebis olim, quod occasio benefaciēd

εἰς ἀνθρώπων ἀεργεσίᾳ αἰεθεῖς Φρεσὶς
 ἤδη, καὶ πέπρωται παρῶν ὁ θεός. Ἀλλὰ καὶ
 παρέσται μὲν αἰεὶ, καὶ εἴσεται κατόπιν ἀξίω
 γε ὄντι, καὶ χρωμένῳ τῆς ἐμῆς χάρισι δε-
 ζιῶς. Ἀλλὰ δεῖτε καὶ ἰπὶ σφῆ πύων, παύ-
 τως ἤδη καὶ πόλεις, Ἐθνη, Ἐιδιώται πολ-
 λοὶ, καὶ ἦσαντο πῆς πῆς διωόμεως ἐσὺ κα-
 κῶ, καὶ ἔχουσιν δόλοισιν τῆς πῆς ἐνπεραξί-
 ας. Καὶ οἱ μὲν πόνοι παύσονται ἂν ἐκείνη-
 τος, καὶ τὸ κινδυνεύειν, καὶ αἱ φροντί-
 δες. Τὸ δὲ σικεῖδος, ὧν τε ἔπαθον, τοῖς πα-
 θῆσι καὶ σοὶ τῷ πεποιοκῆτι αἰεὶ μένει, ἔμικρον
 ἔτε κῆμα, ἔτε δόλοισμα, ἀλλὰ δεῖτε τῆ-
 το ἔνδυπραγίας ἡδονῆς παρέχων. Ταύ-
 τα δὲ πῶρα κελεύομαι πράττειν τε αἰεὶ, ἔμὴ
 δόλοισιν. ὡσπερ ἐδὲ δόλοισιμοις ἂν, ἐδὲ
 ἐστὶ τις τέτε κέρτος. Τὰ δὲ ἄλλα πράως ὁ-
 μοίως καὶ δεξιῶς χεῖρα τῆ παρῆσι διωάμεναι.
 Καὶ γὰρ τῆτο αὐτό, ἔτε ἄλλον τινὰ ἀνθρώ-
 πων, ἐδὲ ὅστις τεθνήξεται πῶρα χεῖρα μέλ-
 λων σὲ κελεύονται ἀφεθῆ, ἐκείνον μάλλον
 ἢ σεαυτὸν ὄφασιν τὸ τοῖστων εἶναι τῶν πῆστων.
 Ἔτι γε μὴν καὶ τοῖς ἀπαντοχόθι τιμῆς, καὶ
 λόγος τινὸς τῶν Ἑλλήνων ἀξίως, καὶ μάλισ-
 τῆς κατὰ τέχνας ἀσπασζόμενος. Καὶ πάλιν
 αὐτὸ μάλιστῆ τῆτων ἀπῆτων τῆς ποιῆν ἡλέ-
 γειν καὶ παιδείαν διωάμενος μετὰ καλεῖσθαι σε
 πάντων

hominibus præterit, vbi iam destitutus
 depositusque fueris, & Deus præsens esse
 cessauerit. Sed ille semper tibi aderit, & an-
 te faciem tuam semper constituetur, vt qui
 dignus sis, & dextre gratiis suis vtaris. Verū
 enimvero licet vel suam gratiam tibi adflare
 desisteret; iam omnino & ciuitatis, & po-
 puli, & multi priuati benignè tuam potent-
 tiam senserunt, & tuæ felicitatis portionem
 aliquam habent. nam & si potentia illa tua
 priuareris, laboribus etiam, & periculis,
 & curis liberareris. Conscientia verò illo-
 rum quæ tolerata sunt, quam illis qui pas-
 si sunt, & tibi qui egisti, semper manet, non
 parua siue possessio siue iactura est, sed quæ
 satis fit vel in calamitatibus gaudia exhibere.
 Hæc tibi auctor sum vt semper facias, nec
 vnquam defatigeris, vt nec defatigaris, nul-
 la enim huius fatietas. Reliqua verò humi-
 liter simul & dextre vsurpes præsentis pote-
 state. Hoc ipsum enim non alium quen-
 dā hominū, ne quidē si quis te imperate sta-
 tim moriturus ē medio auferretur, illū ma-
 gis, quàm te ipsum talē esse moribus demō-
 strat. Porro illos, quicūq; Græcorū honore,
 & studio digni, maximè quicūq; in artibus
 versantur, & rursus omnib; maximè qui pe-
 doctrinam aliquid facere, & dicere possunt,

πανταχόθεν, καὶ χορηγίας τῶν Ἰπιδείων ἀφ' ὅθινοις, καὶ ταῖς ἄλλαις φιλοφροσύναις τημελῶν, ὅπως ἀπαλαγάντες τῶν ἄλλων φρονιδῶν Ἰπιδιδῶσιν αἰεὶ διὰ σε, καὶ περὶ ἰωσιν ἐν ταῖς ἑαυτῶν ἐκαστοῖς τέχναις. καὶ τὸ τέτων ἀναπιμπλάναμι τὸν οἶκον, ἀλλὰ μὴ κελεύειν, καὶ βωμολόχων ἀνθρώπων, καὶ τέττας ἡεροπεύειν αὐτὸν, ἐχ' ὑπὸ ἐκείνων ἡεροπεύεσθαι, μᾶλλον ὁμολογῶντα. ὡσπερ ἢ πικρὰ νεύειται πολλὰ κίς, ὅτ' ἐπ' ἐκείνοις μᾶλλον ἐστὶ τὸ σὲ εἶναι ὀπίσθιον, καὶ τὸ πρῶτον ὄντα πρῶτον τοῖς ἑσσιτα ἀνθρώποις λόγῳ τυχεῖν, ἢ Ἰπιδῶσιν ἐκείνης ὀτυχεῖν. ἐκείνοις μέντοι καὶ ὑπολίπασιν αἰετῶν σὲ δωρεῶν, καὶ πλεῖστον αὐτοῖς, καὶ δόξαν εἶναι, καὶ ἡδονὴν ταῖς τέχναις. τίς οὐκ ἐν ἀνάσσει καὶ μακαρίσει τῶν ἀπάντων, καὶ μάλιστα ὅτι ὁμολογῶσιν ἤδη, καὶ ἴσασιν πάντες εἰς τῶν σε ἡκοντα τῆς πρὸς τὸς σιμώντας σὺ φιλανθρωπίας, ὥστε τὴν μὲν ἰσχυρῶ καὶ πάντοσοι συμβάλλεσθαι. τὸ δὲ ὄνομα μηδὲν ἀνέπρασσειν τὸ τῆ βασιλείας εἰς τὸ ἐργασθαι ὑπὸ τῶν φίλων.

Κηφισοφῶντι.

Καὶ ἀφικόμεθα εἰς Μακεδονίαν ὃ βέλπεις Κηφισοφῶν, τό, τε σῶμα καὶ μοχθηρῶς διατεθέντες, καὶ ὡς αἰόντες μαλιστα ἢ ὀπτικῶς νομιζόμενοι συντόμως,
καὶ

undiquaque conuoca, & sufficienti rerum necessariorum impensa, aliisque beniuolentiæ officiis prospice, vt aliarum curarū vacui, perte semper augmentum capiat, & in suis quique artibus proficiantur. Et hūc domum adimplere, non autem parasitis, & impudentibus scurris, & hosce ipsum colere potius, quàm ab ipsis coli profiteri, quemadmodum etiam sæpe agnoscere, quod illis potius debeas, quod talis sis, qualis es, & talis apud posteros famam sis consecuturus, aut quod illos consecutus sis, & illis, si tuis etiam muneribus destituantur, & sufficientes diuitias, & gloriam, ac voluptatem esse ipsius artes. Quis autem non admiretur, & beatū prædicet ob hæc omnia, eoq; impensius, quod omnes & confitentur, & norunt, eo te humanitatis erga familiares tuos processisse, vt potentia vel maximè tibi cōducat, nomē autem regis nihil obstat, quo minus ab amicis tuis diligaris.

C E P H I S I P H O N T I.

IN Macedoniā puenim^o optime Cephiphō, & corp^o nō adeo magno labore adficiētes, & quātū maximè ex voto fieri poterat,
h breui

παυτήμως, καὶ ἀπεδεξάτο ἡμᾶς Ἀρχέλαος
 ὡς εἰκός τε ἦν, καὶ προσεδοκᾶμεν ἡμεῖς ἔδω-
 ραῖς μόνον, ὧν ἔδεν ἐχρήζομεν ἡμεῖς, ἀλλὰ
 καὶ Φιλοφροσύνης, ὧν ἔδ' ἂν ἄλλοις ἕως
 μολύβου βασιλέων. καὶ καταλαβομεν
 Κλιτωνα ἐρρωμένον, καὶ ἔστιν ἡμῖν σιωπῶν
 ἡμῶν. Καὶ ὅταν τύχη σιωπῶν Ἀρχέ-
 λάου ἀμεμπτή Διευγωγή, πρὸς τε τοῖς ἔργοις
 ἔδεν κωλυόμεθα τοῖς τέτων γίνεσθαι. Ἀλ-
 λου καὶ πολλὸς μὲν ἔγκειται ὁ Κλιτων, πολλὸς
 δὲ ὁ Ἀρχέλαος ἐκάστω φρονίζειν αἰετι, καὶ
 ποιῆν τῶν εἰωθῶτων ἀναγκάζοντες. Ὡς ἐ-
 μοιγε μισθὸν οὐκ ἀποδοῦν μὲν ἔν, ἔδὲ ἄπνον δοκεῖ
 Ἀρχέλαος ἀναπεράσασθαι, τῶν τε δωρεῶν,
 ὧν ἔδωκέ μοι ἄθως ἀφικόμενῳ, καὶ ὅτι ἐ-
 στα λαμπρότερον, ἢ ἐμοὶ Φίλον ἦν ἐκάστω ἡμέ-
 ρας. Περὶ δὲ ὧν ἐπέσειλας ἡμῖν, σὺ μὲν εὐποιεῖς
 ὅππῃ ἂν δοκεῖς ἡμῖν εἰδέναι Διευφέρειν. Ἰδοὶ
 μὲντοι μηδὲν μᾶλλον ἡμῖν, ὧν νῦν Ἀγάθων,
 ἢ Μεσάτος λέγει, μέλον, ἢ τῶν Ἀριστοφάνους
 Φληναφημάτων οἷός τε μέλον, καὶ τέ-
 τοις γε καὶ ἀδικήσει ἡμᾶς εἰς τὰ
 μάλιστα ἀποκρινόμενον ποτε, καὶ ὅπως
 μὴ παν-

breui temporis spatio eo nos recipientes, &
 suscepit nos Archelaus vt verisimile erat,
 & nos iam ante exspectaueramus non mu-
 neribus solum, quibus nihil nos indigeba-
 mus, sed & beniuolentia, qua nihil ampli-
 quis à regibus sibi exoptet. Ibiq; inuenimus
 Clitonē saluū. nobisq; cū ipso multa neces-
 situdo intercedit. Etiam vbi cum Archelao
 iucunda nobis cōuersatio, & quāuis cum
 hisce cōuerseremur: in nullo tamen opere
 impedimur. Quin etiā ipse Cliton multum
 vrget, vt idem etiā Archelaus magnopere
 facit, vt semper cōsuetorum operū aliquid
 medicemur, & faciamus cogentes, ita vt ip-
 se Archelaus mihi non iniucundam mer-
 cedē, sed neq; labore carentē efflagitare vi-
 deatur pro muneribus quæ statim venient-
 ti mihi obtulit, & quod me singulis diebus
 splendidius conuiuui exceptit quàm mihi
 gratū erat. In illis autem, quicunq; ad nos
 perscripsisti, bene tu facis qui mihi illa scri-
 pseris, quæ cognita è re mea futura existima-
 sti. Scias autem ex illis quæ Agathon & Me-
 satus dicit nihil magis curæ nobis esse,
 quàm Aristophanis nugas, quas olim me
 curasse nouisti. Illis verò si vel maximè re-
 spōderis, iniuria nos adficiis, quamuis illos

μη παυόμενες τῆς ἀναγωγίας αὐτὰς ὄρας·
 Ἦν μέντοι τίς τῶν ἀξίων περὶ Εὐριπίδου λέγειν πὶ
 χ' ἀκρίβειν αἰτιῶν αἰτιῶν ἡμῶν πρὸς Ἀρχέλαον ὁδὸν·
 Ἄ μὲν τὸ πρῶτον εἴπωμεν περὶ τῶν μὴ δᾶν εἰς
 Μακεδονίαν ἡμῶν ἀπαδημῶν ὄπισθ' ἀμεινοσ, ἀδὲ
 μετὰ ταῦτα ἡμῶν ἀπηνάγκασε βασιλεὺς ἀγνοῶν,
 τῶν δὲ ἀξίων νόμιζε δὴ λῆν αὐτῶ ἄπερ οἶδα ἢ
 Κηφισφῶν, ἔστωσ πεπαύσεται ἀγνοῶν τῆς
 αἰτίας, καὶ ἄμα, ὅπερ εἰκὸς ἐστὶ τῶν ἀγνοῶν-
 τῶν πάσχειν, καταγνώσκων ἡμῶν ὡς Φιλοχρη-
 μάτων γυρομένων. οὐ γάρ μιν πορφύρου καὶ
 σκηπτήρον φορεῖν, ἢ φέρεται λαβόντας ἐν τρι-
 βάλλοις ἡγεῖσθαι ὑπόχρεω καλεσμένους ὀρεχθῆ-
 ναι τίς ἂν φήσῃεν ἡμῶν, καὶ Διὰ τῶν δὲ
 σείλασθαι τὴν πρὸς Ἀρχέλαον ὁδόν· Ἀλ-
 λά δὲ δὴλον ὅτι πλάττει ἕνεκα. εἶτα πῶς ἂν
 ὅτε ἴδῃ τε, καὶ ὅτε μύσοι τὴν ἡλικίαν ἡμῶν,
 καὶ ὅτι ἐπὶ ζωῆς ἡμῶν τῆς μητρὸς, ἥσ ἕνεκα
 ἂν μόνος ἐβελόμεθα πλεῖσθαι, εἴπερ ἄλ-
 λως ἐβελόμεθα, ἔχ ὅπως ἐδιώξαμεν, ἄλ-
 λά ἔ ἀπεωσάμεθα, ἐγκείμενον τῶν αὐτῶν
 τῶν πλεῖστον, ἡδὲ τῆλικῶσδε ἔσιν ἡμῶν ἡμερ-
 τῶν εἶναι εἰκὸς ἂν ἴδῃ νομίσαν. εἰ μὴ Διὰ τῶν
 τῶν ἄρα πολλὰ λαβεῖν σὺν ἀδοξίᾳ τε τινὶ ἡμε-
 τέρᾳ, καὶ ἔσθ' ἀπελάσσει ἔτι ἐδεμῖα ἐπιθυ-
 μήσασθαι, ἵνα ἐν βαρβαρίᾳ γῆ ἀπαθῶμεν· καὶ
 ἵνα πλεῖστον Ἀρχελαῶ καταλίπομεν χεῖματῶν.
 ἔτε

à sua cōtumacia desistere planè non videas.
 Quod si quis ex illis qui digni sunt de Euri-
 pide aliquid dicere, & audire, nos accusat,
 quod ad Archelaū profecti simus, qui sciat
 & quæ prius dixerimus quod in Macedo-
 niam nos ire minimè deceret, & quæ post-
 ea nos eo proficisci coegerit nesciat; hunc
 dignū esse cense, cui illa quæ nosti, ὁ Ceph-
 siphon, aperias, & sic causas meæ profe-
 ctionis ignorare, simulque quod ignoran-
 tem facere verisimile est, nos, quia iam o-
 pum cupidi simus facti, accusare desinet.
 Neq; enim purpurā, aut sceptrū ferre, aut
 opida in Triballis capientes præfides ap-
 pellari desiderasse nos aliquis dixerit, &
 propterea iter ad Archelaum ingressos esse:
 Sed nimirū opū gratia. Et quidē cū partim
 iuvenes sim⁹, partim circa mediā ætatē, &
 mater nobis adhuc viuat. cuius vel soli⁹ gra-
 tia ditescere velimus, (si modo alias volu-
 mus) non quod appetamus, sed repudie-
 mus etiā molestas hæc diuitias. Porro cū
 tātæ nobis sint diuitiæ, optandū quis esse cē-
 feat, si propterea nō multa cum nostra infam-
 ia & nulla omnino fruitione accipere de-
 siderassemus, vt in barbarā terrā moriamur,
 & plures Archelao diuitias relinquamus.

Ἐγὼ δὲ δὴ καὶ προσθήεις, ὅτι ἐπεὶ δὴ πάχιστοι ἀ-
 Φικόμεθα εἰς Μακεδονίαν, ὀλίγαις ὑστερον ἡμέ-
 ραις πτωσάροντα ἑκατά τὰ δρηγυρία δίδονται
 Ἀρχελάω, καὶ ἀνανακλήντ' ὅτι ἐλαμβάνοι-
 μοι, ἀντίχομεν μὴ λαβεῖν. Τῶν ἄλλων
 δωρεῶν ὅποσα ἢ Κλίτων ἔδωκεν ἡμῖν, ἢ Ἀρχε-
 λάω ἔπεισε λαβεῖν, ὅσα ἑαδ' ὅτι ἐνθάδε ὑπο-
 λελοίμεθα, ἀλλ' οἰχομένη αὐτῷ φέροντες
 ἄπερ καὶ πάντην τὴν ἑπιτολήν φέρεσι ὑμῖν πῆς
 αὐτῷ ἐπαύροις, καὶ ἑπιτηδείοις νεμήσαντες ἀ-
 παντα. Τίς δὲ ἔτιως ἀρεθείη εἰς σκαῖος καὶ
 βῆσκαν τὸν τρόπον, ὅσις ἀνὴρ φιλοχρηματία
 με θελήσεται πάντην δωροδοκίαν ὑπολαβὴν
 τὴν δωροδοκίαν; Ἀλλὰ δὴ πῶς ἀλαζονείαν π-
 νά, ἢ τῆς διωάδα πὴ μίγα ἑπιθυμίαν ἐρῶσιν.
 Ἀλλ' ἢ μὲν διωάμις ἡμῖν καὶ μινεσιν ἢ πῶσθ
 Ἀρχελάω καὶ πάλαι ἦν. Ἄλλως τε καὶ Κλίτων
 ἐτῶσθ ἐδιώατ' ἡμέρα, τῆ μὴ ἄλλον ὄν προσε-
 μνη ἐξ ἀρχῆς τρόπον βίβν ἡμε, μηδ' ὅπως μὴ
 ἐθέλοισι δωροδοκεῖν. τελευταῖον δὲ καὶ παρέ-
 χεν λόγος ἐπὶ τῆς κακῶς βελομένοις ἡμῶς
 λέγειν. Εἰ δὲ δὴ καὶ διωάμεώς πιν ἄρε-
 θυμεν, ἢ ἄλλο ταύτη τῆ διωάμις, ἢ πῶσθ
 τὸν μὲν εἰς τῆς πόλεως, ἔπειτα εἰς τῆ τῶν
 φίλων χρησιμῶν ἐμέλημεν; Ἀλαζονείας
 πένεκα πολὺ ἀν μᾶλλον ἐπὶ οἴσει τῶν τε φίλων,
 καὶ

Illud etiam addes, quod quam primum in
 Macedoniam peruenimus, paucis post
 diebus, cum quadraginta talenta aurum
 donaret, & indignaretur quod non acci-
 peremus, accipere recusauerimus. Reli-
 qua munera quaecunque Cliton dedit no-
 bis, aut Archelaus accipere persuasit, non
 est ut hic relinquamus, sed adferunt illa,
 qui & hanc tibi Epistolam adferunt, ut illa
 omnia sociis, & familiaribus nostris ibi di-
 stribuant. Quis autem adeo siue impro-
 bus, siue inuidus moribus inueniatur, qui
 opus desiderio hanc a nobis susceptam peregrina-
 tionem existimet? Sed nimirum ex superbia
 aliqua, vel magnae cuiusdam potentiae cupidi-
 tate factum dicent. Verum potentia mihi apud
 Archelaum etiam iam olim, cum Athenis adhuc
 commorarer, magna fuit. Sed neque Cliton
 tantum potentia valuisset, ut alio, quam
 initio institui more viuerem, & ubi nollem
 morerer, & denique illis, qui semper no-
 bis cupiunt maledicere sermones exhibere.
 Quod si alicuius potentiae cupidi fuissetis,
 qui aliter illam ipsam potentiam, quam primum illa
 in comoda urbis, deinde amicorum, v-
 sus fuisset? Iactantiae autem gratia
 multo potius in conspectu amicorum,

καὶ ἐχ' ἤμισα τῶν ἐχθρῶν διώασαί τε ἐβελόμε-
 να . Καὶ μὴν ἀμέτρητον ἐμέ , ἔπε εἰς
 τὰ ὀπτηδόμενα , ἔπε εἰς ὑμᾶς τὰς φίλας ,
 καὶ ἐχ' ἦσαν εἰς τὰς ἐχθρὰς σκοπῶν εἶποι πῶς
 ἂν , οἷς ἀπασιν ἐκ νέου μέχρι τῆς νῦν πῆς αἰ-
 τῆς κέρρημα , πολλὴν ἐνός ἀνδρὸς Σοφοκλέους .
 Πρὸς γὰρ ἠτῆτον μόνον ἴσοσι με πᾶσα ἐχ' ὁμοί-
 ωι· αἰετὴν γνώμην ἐχόντα· ὃν ἐγὼ ἐμισοῦσα
 μὲν εἰδέσθαι , ἐθαύμασα δὲ αἰετὴν , ἐστέρηα δ' ἐχ'
 ὁμοίως αἰετῆν . Ἀλλὰ φιλοφιλώτερον μὲν ἵνα εἰ-
 δέναι περὶ δόξας ὑπεῖδον· ἐβληθέντα δὲ ἐκ-
 λύσεισθαί τε νείκη προσηυμώτατα ὑπεδεξάμεθα .
 Καὶ ἀλλήλας μὲν ἐξ' ὅτε σωείβη σέβρομεν
 τὰς δ' ἐμβάλλοντας ἡμῖν πλάκας τὰς ὑπονοί-
 ας εἶναι ἐπὶ τῶν ἡμῶν ἀπεχθάνεσθαί , τὸ ἕτερον
 θεραπεύειν , ἀλλ' ἡ πλείον ἐχῶσι διαβεβλή-
 μεθα . Καὶ νῦν , ὃ βέλυσεν Κηφισφῶν ,
 οἷδ' ὅτι ἔτοι εἰσιν , οἱ τὰς περὶ ἡμῶν λόγους ἐμ-
 βάλλοντες εἰς τὰς ὄχλους . Ἀλλ' ὡς περ αἰ-
 ετὴν ἀπρασυτοῦ αἰτῶν αἰετὴν κακῶν γλώσσοι ἐγρήοντο ,
 καὶ γὰρ λῶσαι ἐξ' αὐτῶν καὶ μίσθον , ἐδὲν πλε-
 ον ὠφλίσκων , καὶ νῦν ἴσθι ὅτι ἐπὶ ἀ-
 πραστοῖ μόνον , ἀλλὰ καὶ ὀπτη κακῶν
 σφισίν

minus hostium, potentes esse vellemus.
 Sed neq; mutabilem me in studiis, neq; er-
 ga vos amicos, neq; minus aduersus hostes
 me animaduertisse aliquis dixerit, quibus om-
 nibus à puero huc vsq; isdē vtor, vnico
 Sophocle excepto. Aduersus enim hunc
 solum norunt me forsan, non similiter sem-
 per adfectum fuisse. Quem nimirum
 ego nunquam odi, semper demiratus
 sum: sed non similiter semper amaui. Sed
 illum contentiosiore quendam olim ra-
 tus suspicabar, sed postea lites solui cupi-
 entem promptissimè in amicitiam meam
 recepi. Et ex quo inter nos tempore
 conuentum est, nos inuicem amamus,
 & amauius. Qui verò sapius nobis
 suspicientes incusserunt, quasi alteri odio
 essemus: alterum si quid plus haberet ve-
 nerantes, reprehensi sumus. Et nunc
 optime Cephisiphon noui quod hi sint qui
 de nobis sermones in populo ferunt. Sed
 quemadmodum semper illorum male
 linguæ sine effectu sunt, & nihil ampli-
 us, quàm risum & odium lucra-
 tæ sunt: Et nunc scito, quod non
 inefficaces solum, sed sibi etiam damno

σφισιν ἔσονται . Σὺ μὲντι εὖ ποιῆς πρὸς τῶν ἡμῖν γραφῶν , ἐπειδήπερ οἶε ἡμῖν Διαφέρειν . Ἀλλ' ὡσπερ εὖ ποιῆς γραφῶν , ἕτως ἀδικεῖν Φησομὶ ἂν ἡμᾶς ἀνελέγοντα ὑπερ αὐτῶν ἕως οὐκ ἀξίοις .

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΘΕΑΝΟΥΣ.

ΕΥΒΟΥΛΗΙ.

Περὶ τέκνων ἀνατροφῆς.

Ακῶ σε πὰ παιδία τρυφερώς ἀγειν . Ἔστι δὲ ἀγαθῆς μητρὸς , ἢ ἢ πρὸς ἡδονὴν ὀπιμλειατῶν παιδῶν , ἀλλ' ἢ πρὸς τὸ σῶφρον ἀγαγή . Βλέπε ἔν μὴ ἐ Φιλίας , ἀλλὰ κολακίας ἔργον ποιήσης . Σιωπεφομένη γὰρ ἡδονὴ πασιν ἀκαλάς τις ποιεῖ . Τί γὰρ ἡδονὴ νέοις σωτήριος ἡδονῆς ; Χρὴ ἔν , ὡ φίλη , τὴν τροφὴν τῶν παιδῶν μὴ Διατροφὴν ἔχειν . ἢ δὲ Διατροφὴ τῆς φύσεως ἔστιν , ὅταν Φιλήθονοι μὲν ταῖς ψυχαῖς , ἡδυπαθεῖς δὲ τοῖς σώμασι γένωνται . καὶ τῆς μὲν Φυλοπῆνοι , τῆς δὲ μαλακώτεροι . Δεῖ δὲ πρὸς τὰ φοβερά γυμνάζειν τὰ τρυφερόμενα , καὶ λυπηθῆναι , καὶ πῆσαι δὲ ἢ , ἵνα μὴ τῶν παθῶν ἢ δελα τῶν , καὶ πρὸς τὰς ἡδονὰς λιχναί , καὶ πρὸς τὰς πίνεσ ἐκνηρά , ἀλλ' ἵνα τὰ καλὰ πρὸ πάντων τιμῶσιν , ὧν μὲν ἀπορρόμενοι , τῆς δὲ ἐμμένοντες .

ἢ δὲ

futura sint . Tu autem rectè facis de illis nobis scribens , cum nostra interesse existimes . Sed velut rectè facis illa scribens , sic à te iniuria adfici dicam , si de illis non dignis hominibus contradixeris .

E P I S T O L A E
T H E A N V S .

E V B V L A E .

De liberorum educatione.

AVdio te liberos tuos delicatè educare . Est autè bonæ matris , nō vt ad voluptatē libris omnia percuret , sed vt ad temperantā deducat . Vide ergo , ne tam amātis , quā adulātis matris opus facias . Nā voluptas quā cum pueris educata luxuriosos reddit . Quid enim dulcius iunioribus cōsuetā voluptate? Decet ergo , ὀ φίλη , educationē liberorū peruefionē nō habere . Naturæ autem peruerfic est , cum animis voluptuarii , corpore autè delitiosi euadunt : & hoc quidē labores fugāt , illis autē molliores fiant . Oportet autem in terribilibus liberos exercere , siue dolere aliquid , siue laborare oporteat , ne horū adfectuum mancipia , & circa voluptates gulosi , circa labores tardi sint : Sed vt honestatē præ omnibus colant , vt ab illis abstineant , his autem immorentur ,

ἔδὲ πλεθμονικὰ μὲν παῖς τροφαῖς, πολυτε-
 λῆ δὲ παῖς ἡδοναῖς, ἀπολαύσει δὲ παῖς ἀνέδην
 παυδαίς αὐτὰ ποιῆν· καὶ παῶ μὲν λέγειν, παῖν
 δὲ ἴππηδῶν εἶσση. Ἐλὶ δὲ φοβεμένην
 μὲν ἦν κλαίη, φιλοδοξομένην δὲ ἵνα γελοῖ,
 καὶν σε κακῶς εἴπη γελοῦσαι· ἢ τῆ μὲν θέρ-
 ρας ψυχῆ, τῆ δὲ χειμῶν καῦμα παρέ-
 χουσαι, ἢ πολλὴν χλιδὴν, ὡτοί πενήσιοί γε παῖ-
 δεσ ἐδενὸς πειρῶνται, ἢ τρέφονται μὲν ῥᾶον,
 αἰῶνται δὲ ἐχ ἥσπον, Δάμειναι δὲ παῖσι
 πολὺ κρεῖσσον. Σὺ δὲ οἷον Σαρδαναπάλη
 ζογὴν πηγῆν τὰ τέκνα, τὴν ἰῶν ἀρρένων φύσιν
 θρύπτεσαι ἰαῖς ἡδοναῖς. τί γὰρ ἂν ποιήσῃ τις
 σπαιδίον, ὃ ἂν μὴ τῆριον φάγη κλαίει, καὶν
 ἐσθίη τὰ τερπνὰ τῶν ὄψων ζητεῖ, καὶν καῦ-
 μα παρέται, καὶν ψυχῆ πτωματίζει, καὶν
 ἴππηδῶν τις ἀντιμάχεται· καὶν μὴ παῖς ἡ-
 δονῆν ἀσχετῆ λυπεῖται, καὶν μὴ μα-
 σᾶται δυσκολαίνει, καὶν κακοχολαῖ παῖς
 ἡδονῆν, καὶν βαταλίζεται παλαιόμο-
 νον; Ἐπιμελῶς δὲ, ὡ φίλη εἰδῶα,
 ὅτι

Nec illos alimentis adimpletos, aut volu-
 ptatibus sumtuosos, aut turpibus lufibus
 luxuriosos facere oportet, & omnia dicere
 aut omnia sectari permittere. Porro perti-
 mescis cum illa fleuerint, das operam ut ri-
 deant, si nutricem pulset, aut tibi maledi-
 cat, rides, æstate ipsi frigus, hieme calo-
 rem præbes, multamque mollitiem, quo-
 rum pauperum liberi nihil experiuntur,
 & facilius tamen nutriuntur, nec minus
 crescunt, & longè melius valent. Tu
 verò tanquam Sardanapali foetum nutris
 tuos liberos, & musculorum naturam vo-
 luptatibus emollis. Quidnam enim
 aliquis ex illo puero fecerit, qui nisi ci-
 to satis comedat flet, & si come-
 dat delicatioribus cibis querit, si calor sit,
 frangitur, si frigus, torpescit, si quis
 increpet, repugnat, & si quis non omnia
 ad voluptatem administret, dolet, & si
 non comedat, indignatur, & malè in vo-
 luptatibus otatur, & vndique circumdu-
 ctus delicatè ac molliter vivit? Tu verò
 probè hoc scias, ô amica, quod pueri in
 deliciis

ὅτι καταπλῶνται τῶν παιδίων, ὅταν ἀνημάση πρὸς
 αὐτὰ ἀνδραπόδα γίνεται. τὰς τριτάτας ἡδονὰς
 ἀφαίρει, καὶ τὴν τρυφήν μὴ ἀεσηραίν, μὴ τρυ-
 φερῶν ἔγω ποιῶσαι, καὶ εἰς αὐτὸν ἔλιπον καὶ
 εὐφροσύνην ἐνεγκῆν, εἰ καὶ ψυχῆ, καὶ θαλά-
 σσῃ καὶ αἰδῶ τὴν δόξο τῶν σωηλικίων ἢ τῶν ἐ-
 πισταῶν. οὕτω γὰρ καὶ γυνὴ εἶναι συμ-
 βαίνει τῇ κατὰ ψυχὴν ἀνατεινόμενα. οἱ γὰρ
 πόνοι, φιλῆ, περιουσιφαί λινες πῆς παῖσιν
 εἰσι τελειωθησομένης δρετῆς, αἷς ἐμβαφέντες
 ἀποχρώντως, πῶ τῆς δρετῆς βαφίω οἰκει-
 προν φέρουσι. βλέπε ἔν, φιλῆ, μὴ κα-
 θάπερ τῶν ἀμπέλων αἱ κακοτροφόμενα τῶν καρ-
 πῶν ἐλλείψουσι, καὶ ὑπὸ τῆς τρυφῆς οἱ παῖ-
 δες ὑβρεως καὶ πολλῆς ἀχρηστότητὸς κακίαν
 γυμῆσασιν.

ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΗΣ.

Πρὸς τὴν ζηλοτυπῶσαν παρσμουθική.

Ἦκον τὴν τῆ ἀνδρὸς σε ὁρῶνοισιν, ὅτι τὴν
 εἰταίραν ἔχει. Σὺ δὲ, ὅτι ζηλοτυπῆς
 αὐτὸν. Εἰ γὰρ δὲ, ὡ φιλῆ, πολλὰς ἐγνω-
 κα τῆς αὐτῆς νόσῃ. Θηρόνται γὰρ
 ὡς εἰκεν ὑπὸ τῶν γυωαμῶν τέτων.
 ἔπειτα

deliciis habiti, si ad virilem ætatem perue-
 nerint mancipia euadant. Aufer ergo hu-
 iusmodi delicias, & educationem austeram,
 non ad eò delicatam effice, & famem & si-
 tim experiri permitte, quin etiam frigus, &
 calorem, & pudorẽ apud æquales, & præ-
 ceptores. Sic enim etiam natiua sæpe eua-
 dunt, quæ contra naturam excitata & au-
 cta sunt. Labores enim, ô amica, adstrin-
 gunt quasi pueros ad perficiendam virtutẽ,
 quibus imbuti sufficienter virtutis tincturã
 familiarius proferunt. Caue ergo, ô amica,
 ne quemadmodum vitium, quacunque
 malè educantur, fructus relinquunt, etiam
 pueri tui ob delitias, contumeliarum, &
 nullius bonæ frugis malitiam proferant.

NICOSTRA TAE.

*Ad Zelotypiã laborantem Conso-
 latoria.*

Avdiui de mariti tui insaniã, quod mere-
 tricẽ habeat, tuq; illũ Zelotypiã profe-
 quaris. Ego verò, ô amica, multos eodem
 morbo laborantes noui. Captantur enim,
 vt verisimile est, ab hisce mulieribus,
 & possi-

καὶ κατέχονται, καὶ σοὶ ἔχουσι νῦν. Σὺ δὲ ἄθυμῳ εἶ, καὶ νύκτα, καὶ καθ' ἡμέραν, Ἐάδημονεῖς, καὶ μηχαναῖς ἢ καὶ αὐτῶν. Μὴ σὺ γὰρ, ὦ φίλη. Γαμετῆς γὰρ δόξα ἐστὶν, ἔχῃ ἢ ἀφροσύνης ταιδρός, ἀλλ' ἢ συμπεριφορῶν. Συμπεριφορῶν δὲ ἐστὶ τὸ φέρειν ἀγναιῶν. εἴθ' ἑταίρα μὲν πρὸς ἡδονὴν ὀμιλεῖ. γαμετῆ δὲ πρὸς τὸ συμφέρον. Συμφέρον δὲ κακοῖς κακὰ μὴ μίσγειν, μηδὲ ἀφροσύνην ἀφροσύνην ἐπάγειν. Ἐνια δὲ ἀμαρτήματα, φίλη, ἐλεγχόμενα μὲν ὑπὸ πλεον ἐρεθίζονται, σιωπώμενα δὲ παύεται μάλλον. Ὡς πῦρ ἢ συχία φασὶ σβέννυσθαι. Ἐὰν δὲ βεβλημένον σε λεληθέναι δοκῆν ἐλέγχουσαι, ἢ φαιρήσεις τὸ ἀφροσύνην τῶν πάντων, καὶ φανερώς ἀμαρτήσεται. Σὺ δὲ τὴν φίλειαν ἢ γῆ τῶν ἀνδρῶν, σοὶ ἐν τῇ καλοκαγαθία. Τῶν γὰρ ἢ χωρὶς τῆς κοινωνίας. Νόμιζε ἔν πρὸς μὲν τὴν ἑταίραν ῥαθυμῶσθαι πρὸς ἑαυτὴν ἐκείνην σοὶ δὲ συμβιώσθαι παρῆναι. καὶ σε μὲν φίλειαν κατὰ γνώμην. ἐκείνην δὲ τῶν πάντων. Βραχύς δὲ ὁ τῶν κατὰ. Ἀ' μα γὰρ ποτε ἔχει καὶ κέρρον, καὶ παρῆναι ταχύν, καὶ παύεται.

ὀλιγη

& possidentur, mentemque non habent. Tu vero tristis propterea es diebus & noctibus, & iniquo animo illud fers, & moliris aliquid contra ipsum. Non ita ὁ ἀμικά: Coniugis enim virtus est non viri custodia, sed tolerantia. Tolerantia autem est stultitiam proferre. Dein cum meretrice ob voluptates conuersatur, cum coniuge propter utilitates. Utilitas autem ne malis mala misceamus, nec vni stulticiae stulticiam aliam super inducamus. Quaedam enim peccata ὁ ἀμικά, si reprehendas magis irritas, sin fileas, citius fedantur, non secus atque ignis quiete extinguitur. Quod si illum quite latere peccans velle videtur reprehendas, adfectus velamen abstuleris, & aperte ac palam peccabit. Tu vero amicitiam viri non in probitate sitam existima: hoc enim etiam extra consuetudinem consistit. Statue igitur ipsum quidem ad meretricem segnem accedere, tibi vero ut tecum viuat adesse: & te quidem ex ratione diligere, illam ex adfectu. Breue vero huius tempus, similiter etiam olim satietatem habet, & cito apparet, ac desinit.

I

Pei

ὁ λιγυρόντι ἡδὲ κερμὸς ἐστὶ πρὸς ἐταίρῳ ἀνδρὶ
 ἔσφοδρα κακῶ. Τί γὰρ ἐστὶ μαλίσσιον ὀπιθυμί-
 ας δόλολαύσης ἀδικίας; Διὰ τὴν μείων τὴν βίαν, καὶ
 Διαβάλλων τὸ δὲ σχημον αὐθιγῆσται ποτε
 οὐδαὶ γὰρ ὀπιθιμένοι φρονῶν αὐθιγῆσται βλάβη
 Καλέμεν ἔν ὑπὸ τῶν πρὸς σὲ διηγήων, καὶ
 τὰς πρὸ τὸν βίαν ἐλπίσας ὄρων, αὐθιγῆσται
 ποτὶ σε· καὶ τὴν δόλο τῆ, κατὰ γνώσεως ὕβρι-
 ἔ φέρων παχὺ μέγα ὄσεται. Σὺ δὲ Φιλι-
 ζήσι ἐχὲταίραις δόλο ρινομέη, τῆ μὲν εὐταξί-
 πρὸς τῶν ἀνδρα Διαφρασαι, τῆ δὲ ἐπιμελει-
 πρὸς τὸν οἶκον· τῆ δὲ συναλλαγῆ πρὸς τὰς χρο-
 μένας· τῆ δὲ Φιλοσοφίᾳ πρὸς τὰ τέκνα
 οὐ ζηλοτυπητέον ἐν σοι πρὸς ἐκείνην· Πρὸ
 γὰρ τῆς ἐναρέτης ἐκτείνειν τὸν ζῆλον καλόν· ἐὰν
 τὴν δὲ παρεκτίον ἐπιτηδείαν ταῖς Διαλλαγῆ.
 Τὰ γὰρ καλὰ ἦδη, καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄνοιαι
 Φέρει, Φίλη, ἔ μόνης καλοκαρδίας ἔργη
 ἐστὶν ἡ τιμή. Ταύτη γὰρ καὶ διωκτὸν ἀνδρὸς ἐξ-
 σίαν κατὰ πρὸς ἔχεν γυναικί, καὶ πρὸς ἀδελ-
 φῶν, ἢ πρὸς ἀλλοτρίων ἐχθρὸν. Κατὰ ἄρῳμεν
 ἔν ὑπὸ σὲ μᾶλλον ἀιχύνετα· Τάχιον δὲ Δια-
 λαγῆσαι θελήσει· Προσπειθέτερον δὲ Φιλοσοφί-
 σαι συναγνωκῶς πρὸς ἀδικίαν τὴν εἰς σε· κατὰ ἄρῳ
 δὲ τὴν πρὸς ἄλλοτρίων ἐπὶ τῆ βίᾳ, καὶ πρὸς τὴν σε
 γῆς λαμβάνειν τῆς πρὸς αὐτόν. Ὅσπερ δὲ
 καὶ κατὰ πρὸς τῆς σώματι ἡδέας πρὸς
 ἀναπν-

Per tempus enim apud meretricē breue ad-
 modū est vir nō prorsus malus. Quid enim
 vanius est cōcupiscentiā, q̄ iniustā re pfrui-
 tur? Nā p̄pterea & se & suā vitā iminuere, &
 honestā famā atterere olim sentiet. Nemo
 enim sapiēs in damno per se cōtracto p̄ve-
 verat. Tuā ergo iustitiā reuocat°, & vitæ suæ
 iacturā intuitus te quōdā sentiet, & cōtētus
 cōtumeliā nō amplius sustinere valēs, breui
 resipiscet. Tu verò, ô amica, viuē nō meriti-
 cibus assimulatā, sed ab illis differēs mode-
 stiā erga virū, diligētīā in domo, iustitiā erga
 illas q̄ tecū cōuerfantur, amore erga liberos.
 Nō ergo Zelotypiā illā prosequere. Nā ad op-
 timos æmulationē extēdere pulcrū est, sed
 te cōeiliationi viri cōmodā exhibe. Nā ho-
 nesti mores etiā apud hostes beneuolētiam
 referūt ô amica, & honor soli° probitatis o-
 pus est. Hanc n. ratione viri imperiū, q̄ femi-
 nā sustinere æquum est, potius in honore
 habere, quam hostem venerari poteris. De-
 testatus igitur à te maiori pudore afficietur,
 & citius tibi reconciliare cupiet: & maiō-
 re adfetu te amabit, iniustitię conscius, su-
 amque vitam attentius perpendens, & tuī
 erga se amoris documentum capiens. Que-
 madmodū verò mala cōpōtis adfectiones,

requiem

UNIVERSITY

ἀναπαύσεις · οὕτως αἱ Διαφοραὶ τῶν φίλων
 εἰκειότεραι τῆς Διαλλαγῆς φέρονται. Σὺ δὲ καὶ τῆ
 βελούματῳ τῆ παιδὸς ἀντίθετος. Νοσῶντι ἄνθρωποι
 ἐκείνους ἢ σὲ ἐξοικαζομένη νοσῶν τῆς λύπης,
 ἢ ἀμαρτάνοντος πρὸς τὸ ἀχρημον, καὶ σὲ πρὸς
 τὸν νόσον ἀμαρτάνειν, ἢ κατὰ βλάβοντος τοῦ βί-
 ον, ἢ σὲ κατὰ βλάβοντος συμφύρον· ἀφ' ὧν ἐπὶ αὐ-
 τὸν σου εὐχθῆσαι δοξάζεις, καὶ καλοζωμένην ἐκείνον, ἢ σὲ
 αὐτῷ καλοζωῖν· εἰ γὰρ καὶ ἀφεμένη πρὸς σὲ, ἐ-
 πέρας ἄρα πειραζήσῃ ἀνδρὸς τῆς περὶ σὲ ἀπα-
 λαγεῖσαι · καὶ ἐκείνη ἄμαρτη, καὶ ὁμοί-
 α καὶ ἄλλῃ · οὐ φορητὴ γὰρ νέαις χη-
 ρείαις · ἢ μόνῃ μενεῖς ἀπὸ ἀνδρὸς οἰόντες ἀζύ-
 ῃ ἀλλὰ ἀμελήσεις τῆς οἴκου, καὶ κατὰ φη-
 ρεῖς τὸν ἄνδρα · ἐπιπύδοντες ἄρα εἰς συμ-
 ψαφήσῃ τῷ βλάβῳ. ἀλλ' ἀμυνῆ τῷ ἐπι-
 ψαφῆσῃ; Παρασησῆσῃ σὲ φιλατιμένη · καὶ
 ἀμυνῆ, μάχιμος ἐστὶν σὲ ἐρυθριῶσαι γυνή.
 Ἀλλὰ καλὸν ὁσημέραι μάχεσθαι πρὸς τὸν ἄνδρα;
 καὶ ἢ πλεον; αἱ γὰρ μάχαι καὶ λοιδορίαι τῷ
 μὲν ἀπολασίαν ἐπιπύδοντες, τῷ δὲ Διαφορὰ
 τῆς περὶ σὲ αἰχμασίαι. Τί δὲ βελούματῳ ἢ καὶ
 ἐκείνους

requiem ineundam efficiunt : Sicuti
 amicorum differentia firmiores secum
 reconciliationes adferunt. Tu verò con-
 filia ipso adfectui præpone. Nam ægrotan-
 te illo adfectu te quoque dolore suo ut æ-
 grotas inuitat, & si ille aliquid præter deco-
 rum peccauerit, te quoque præter deco-
 rum peccare, & si ille vitæ officiat, te
 quoque illud quod vitæ est, impedi-
 re. Quibus eiusdem ordinis cum ipso
 esse videris, & ipsum puniens temetipsam
 punire. Etenim si ipsum relinquens alio
 migraveris, alius nimirum viri periculum
 facies, à priore alienata : & si ille consi-
 militer peccauerit, rursus alius. Nam vi-
 duitas à iuuenis non facile perfertur. An
 sola à viro aliena manebis ut iniugata?
 Sed domum tuam negliges, & virum tuum
 perdes? Calamitosa sane vita damnū tuum
 compensabis. Sed meretricem punies? Sed
 illa sibi cauens tibi resistet, quamuis eam
 punias, nam quæ est sine pudore mulier
 pugnax est. At pulcrum est. singulis diebus
 litigare cum viro? Quid tum postea? lites n.
 & calumniæ luxuriam non sedant, diffidi-
 um autem progressu temporis adaugent.
 Quid autem tanquam inimica contra ipsos

ἔπεινος μὴ, Φίλη; ζηλοτυπίας κρατῆν ἢ τραγωδία ἐδίδαξε δραμάτων ἔχουσι σὺντάξιν, ἐν οἷς παρηγόμησε Μήδεια. Ἀλλ' ὡπερ τῆς νόσου τῶν ὀφθαλμῶν ἀπέχειν δεῖ τὰς χεῖρας· οὕτω καὶ σὺ τῆ παίδεως χώριζε πλεον προσωπίσιν. Διακαρτερῆσαι γὰρ ἴαττον τὸ παίδεος σβέσεως.

ΚΑΛΛΙΣΤΟΪ

Περὶ θεραπειῶν παροισίας ὑποθετική.

Ταῖς νεωτέρας ὑμῖν ἢ μὲν ἐξέσται παρὰ τῶ νόμου δέδοται τῶν οἰκετῶν δεῖχαι ἅμα τῶν γήμασιν· Ἡ δὲ διδασκαλία παρὰ τῶν πρεσβυτέρων ἀπαντῶν ὀφείλει περὶ τῆς οἰκονομίας αἰετῶν παραινέντων. Καλῶς γὰρ ἔχει παρῆγον μαυθάνειν, αἰ μὴ γινώσκειται, καὶ πλεον συμβαλὴν οἰκειοπάτιον τῶν πρεσβυτέρων ἠγεῖσθαι. τῆσιν γὰρ παρῆγοντοροφῆσθαι δεῖ νέαν ψυχὴν. Ἀρχὴ δὲ εἶναι οἷα παρῆγον γυναιξίν δεῖχαι θεραπειῶν. Ἔστι δὲ, ὦ Φίλη, μέγιστον ἴππὶ δαλῆα βίονια. αὐτὴ γὰρ ἐστωαγοράζειται τοῖς σώμασιν ἢ κτήσιν. Ἀλλ' ἐξ ὑστέρων γινώσκιν αὐτῶν οἱ σωετῆρι δεσπόται. Δικαία δὲ χρῆσις αἰνῆα τέστι, ἵνα μήτε διὰ τὸν κόπον κάμνωσι, μήτε ἀδωατῶσι διὰ πλεον ἔνδειαν. Ἐἴσι γὰρ ἀνθρώποι τῆ φύσει. Ἐνῆαι δὲ κερδῶ τὸ ἀνέρδεσθαι ἠγεῖνται πλεον τῶν θεραπειῶν κακῆσιν, βαρύνουσαι μὲν τοῖς ἔργοις, ὑπο-

cofiliū capis? Zelotypiā cohibere Tragoedia docet quæ Dramatum ordinē continet, in quibus Medea peccauit. Verum quemadmodum ab oculorum morbis manus remouendæ sunt: ita tu quoq; adfectuum imperium remoue. Si enim æquo animo tuleris, facilius adfectum illum extinxeris.

CALLISTOE.

De Imperio in famulas Abortatoria.

Iunioribus nobis illa ex legibus potentia conceditur, vt simul nupsimus, familiae imperemus. At doctrina à senioribus profecta, de domo rectè administranda, quam illi semper inculcant comitari debet. Rectè enim se habet, vt prius discantur, quæ quis ignorat, & parentum consilium optimum censeatur. Cum his enim animā iuuenem tanquam virginem simul enutrirī oportet. Primum autē matronarū in domo imperiū in famulas. Est verò maximū in seruitute, ὀ amica, beniuolētia. Hęc enim possessio nō vna cū corporib⁹ emitur, sed posterius illam benigni domini generāt. Iust⁹ verò vsushui⁹ ipsi⁹ causa, vt neque labore defatigētur, nec ob egestatē nō possint. Sūt enī natura homines. Quędā verò lucrū cēsant quod est dānosissimum, si ancillas miserrimè habeant, ipsas &

ὑποσπλάσμεναι δὲ τῶν ὀπιτηδείων . Εἴτω ὁ βο-
 λιμαῖα κέρδη πωλοῦμεναι μεγάλαις ζημιῶνται
 τιμήμασι δυσνοίαις καὶ ὀπιβλαῖς κακίαις .
 Σοὶ δὲ πρὸ χειρὸν ἔσω τὸ μέγεθος τῶν σιῶν
 πρὸς τὸν δεξιμόν τῆς ἐργασίας τοῖς ἐφ'
 ἡμέραι πόντοις . καὶ πρὸς μὲν τὴν δίαίτην
 ἕτως . Πρὸς δὲ τοῖς ἀξίαις τὸ σοὶ πρέ-
 πον , ἐ τὸ σκεῖναι συμφῆρον ἐξυπηρετητόν .
 Τιμῶν μὲν γὰρ δεῖ θεραπεύειναι τὸ κατ' ἀξίαν .
 τὸ μὲν γὰρ ὡμὸν σκε οἶσαι τῷ θυμῷ χάριν . τὸ
 δὲ μισοπῶνον ἐκ ἡπτόν ὁ λογισμὸς βραβύει .
 Εἰάνδ' ἡ ὑπερβολὴ τῆς κακίας τῶν θεραπευ-
 τῶν ἀκίνητ' ἢ , ἐξοριστεῖν μετὰ πείρας . τὸ γὰρ
 ἀλλοτριον τῆς χρείας ἀλλοτριεῖσθαι καὶ τῆς κυρ-
 τίας . Ἐτω δὲ σοὶ γνώμη τῆς περὶ εὐδρίας , καὶ ἢ
 γνώμη τ' μὲν ἀληθὲς τῆς ἀμαρτίας πρὸς τὸ τῆς
 καταγνώσεως δικαίον . τὸ δὲ τῶν ἡμαρτημέ-
 των μετὰ πρὸς τ' κατ' ἀξίαν τῆς κελεύσε-
 ων . Δεσποτικὴ δὲ ἢ ἡ γνώμη χάρις ἐφ' ἡμαρτη-
 μέτης ζημίας ἀποκλάσσει . εὐτω δὲ τὸ πρέ-
 πον ὅτι τῆ οἰκεία πρὸς ἀεφυλάξει . Ἐ-
 ναι γὰρ , ὦ φίλη , ὑπὸ ὡμότητ' καὶ ματίξ-
 σι τῶν θεραπευτῶν σώματι , θηριεῖται ἀφ'
 ζήλον , ἢ θυμόν , οἷον ὑπομνηματοδοξαφῆμεναι
 τῶ

operibus aggrauātes, & de rebus necessariis iis
 demētes. Inde cū aliquot obulorū lucrū sibi
 adq̄suerūt, magnis rursus dānis adficiūtur,
 maliuolētā, & insidiis ancillarum pessimis,
 Tibi vero cibariorum mensura in promptu
 sit ad lanificii numerum laboribus in sin-
 gulas dies . Et ita quidem circa Diētam.
 In confusione verò operum in domo, quod
 te deceat, non quod illis vtile est. comparan-
 dum est . Nam ancillas pro delicto cōdignè
 castigare oportet . Nam crudelitas nullam
 ex animo gratiam reportat , contra malos
 odisse nihilominus ratio gubernat. Quod
 si excessus malitiæ in ancillis prorsus im-
 mutabilis sit, venditione exterminanda est.
 A quacunque enim ministeria aliena sunt,
 eadem etiam à dominā suā alienetur.
 Esto verò tibi huius principale hoc indici-
 um, secundum quod veritatem peccati, &
 condemnationis iustitiam cognoueris, &
 peccatorum magnitudinem, & quā illa pæ-
 nā merito adficientur. Nam herilis imperii
 gratia excessu pœnæ perit . Sic verò
 decorum in domesticis moribus obserua-
 bis. Quædam enim, amica, ex crudelitate
 etiam famularū corpora flagellant, ita præ-
 zelo & irā efferatæ, quasi commentantes

εὐὸ ὑπερβολῶν τῆς πικρίας . Αἱ μὲν γὰρ
 ἀνηλώθησαν χρόνῳ διαπονούμεναι . αἱ δὲ φύ-
 γη τῶν σωτηρίων ἐπορεύσαντο . τινὲς δὲ
 ἐπαύσαντο τῆ ζῆν αὐτοχρεῖ θανάτῳ μετασῶ-
 σαι . Καὶ λοιπὸν ἡ τῆς δεσποίνης μόνωσις ὀ-
 θυρομένης τῶν οἰκείων ἀβελίων ἔρημον μετέ-
 νοιαν ἔχει . Ἀλλ' , ὦ Φίλη , ἴσθι μιμημέ-
 νη πᾶ ὄργανα , ἀ Φωνῆ μᾶλλον αἰσιμένα . Ἐκ-
 ρήπεται δὲ μᾶλλον ὀπιτείνόμενα , καὶ γὰρ ὀπι-
 τῶν θεραπειῶν τρυπῶν . Ἡ μὲν ἄγαν ἀνεπίς
 διαφωνίαν ἐμπιῖσαι τῆς κειραρχίας . ἡ δὲ
 ὀπιτάσις τῆς ἀνάγκης ἀλάλυσιν τῆς φύσεως,
 καὶ ὀπιτέτε δεινοῖν ,

Μέτρον δ' ὀπι' πᾶσιν ἄριστον .

ΜΕΛΙΣΣΑ ΚΛΑΡΕΤΑΙ.

Αὐτομάτως ἐμοὶ φαίνη κλέονα τῶν κα-
 λῶν ἔχειν . τῶ γὰρ ἐπαυδασμένως ἐθέ-
 λεν πᾶ ἀκῆσαι πρὸ γυναικὸς ἀκισμίας,
 καλὰν ἐλπίδα δίδοι , ὅτι μέλλεις πολυ-
 ἄται καὶ δρετῶν . χρῆ ἔν ται σάφρονα,
 καὶ

in excessum acerbitatis. Aliæ enim famulæ
 lōgi tēporis seruitio omnino cōsumptæ sunt,
 aliæ fuga salutem sibi quæsiuerunt, quæ ve-
 rò viuere desierunt sua manu morte illata
 hinc migrantes, denique domina ita de
 relicta suam stultitiam postmodo deplo-
 rans vanam pœnitentiam habet. Verum
 tu, ô amica, instrumenta Musica imitari
 moneris, quæ remissa magis sonant, in-
 tensa autem magis franguntur. Eodem
 modo circa ancillas se habet, vbi nimia re-
 missio in obsequendo imperio dissonan-
 tiam parit, & nimia necessitatis intensio
 naturæ dissolutionem. Nimirum hic il-
 lud considerandum est:

In te modus optimus omni.

MELISSA CLARETAE.

PER temetipsam plurima mihi pulcra
 habere videris. Nam eo quod
 tanto studio de vero matronæ ornatu
 aliquid audire cupis, pulcram de te
 spem exhibes, quod in virtute consene-
 scere cupias. Decet ergo prudentem
 & libe-

Ἐλευθέραν τῷ κατὰ νόμον ἀνδρὶ ποτῆ μὲν ἀσυ-
 χία κεκαλλωπισμένην, ἀλλὰ μὴ πολυτελῶς.
 ἢ μὲν δὲ τῶ ἐσθῆτι λευκεύμονα, καὶ καθάρ-
 ιον, καὶ ἀφελῆ, ἀλλὰ μὴ πολυτελῆ καὶ περυσόν.
 Πικραυτητίον γὰρ αὐτῶν τῶν Δραυγῆ, καὶ
 Δεσποφυρον, καὶ τὰ χρυσόπιστα τῶν ἐνδυμά-
 των. Ταῖς ἐταίραις γὰρ ταῦτε χρήσιμα πο-
 τῶν τῶν πλεονῶν θήσαν. Ταῖς δὲ ποτῆ ἕνα,
 τὴν ἰδὸν διαρῆστος γυναικὸς κόσμος ὁ τρε-
 πῶ πέλει, καὶ ἔχαι σολαί. Ἐυμορφον
 γὰρ τῶν ἐλευθέρων ἀδέσχη τῶ αὐτῶν ἀνδρῶν
 ἀλλ' ἐ τοῖς πλησίον. Ἐχθροὶ δ' ἀνδρῶν τὰς
 ὄψιμι ἐρύθημα μὲν Σαμῆον αἰδέως ἀντὶ φύκε-
 ς. Καλοκαρδίαν δὲ καὶ κοσμιότητα, καὶ
 σωφροσύνην ἀντὶ χρυσῶ, καὶ σμαράγδα.
 οὐ γὰρ εἰς τὰς ἐσθῆτι πολυτέλειαν φι-
 λοκαλεῖν δὲ τῶν γλιχομένων τὰς σωφροσύνας,
 ἀλλ' εἰς τὴν οἰκονομίαν τῆ οἴκου. Ἀφίσκειν δὲ
 τῶ αὐτῶν ἀνδρῶν Ἰππελέας ποιεύσιν τὰς ἐκ-
 εἰνωθῆσαι. Αἱ γὰρ τῶ ἀνδρῶν θελήσας
 νόμιμι ὀφείλει ἀγραφοῖ εἶναι κοσμία γυναι-
 κῆ, ποτῆ ὄν χρηβίων αὐτῶν. Νομίζεν δὲ
 περὶ τὰ ποτηνῆχρησῶ ἅμα αὐτῶ καλλίσαν, καὶ
 μακρῶν τῶν ἀταξίαν. Πιστεύει γὰρ χρη-
 τῶ τὰς ψυχῶς καλλεῖτε καὶ πλάτω μάλ-
 λον, ἢ τῶ τὰς ὄψιμι καὶ τῶν χρημάτων.
 ταμῆν

& liberam matronam suo legitimo viro
 mediocriter exornatam esse, sed non sum-
 tuosè. Vt nimirum vestibus alba & munda
 sit, & simplex, sed non sumtuosa, & nimia.
 Recusanda enim ipsi vestis pellucida, & in
 medio purpurea, & auro intexta iadumenta.
 Meretricibus enim isthac vilia, vt plu-
 re illis venentur. Honestæ verò matronæ
 ad vnum & proprium maritum ornatus
 mores honesti sunt, & non stolæ. Decorum
 enim est matronam liberam suo marito
 placere, & non vicinis. Habeas verò in facie
 herbam Samiam, quâ faciem rubore pin-
 gas, ver ecundiam potius, quàm fucum, &
 probitatem, & venustatem, & temperan-
 tiam pro auro, & smaragdo. Illa enim quæ
 temperantiam sectatur, nõ in sumtuosis ve-
 stibus ornatum quærere debet, sed in admi-
 nistratione domus, & suo viro placere, dum
 eius voluntatem perficit. Voluntas enim
 viri honestæ matronæ lex non conscripta
 esse debet, secundum quam ipsam vivere æquum est,
 & existimare dotem se-
 cum optimam, & maximam esse alla-
 tam modestiam. Pulcritudini enim
 & diuitiis animi potius confidere o-
 portet, quam faciei, & opum.

Τὰ μὲν γὰρ φθόνῳ, καὶ ἔσθῳ ἀφροσύνηται· τὰ δὲ μέχρι θανάτου πάρεσι ἐπιτρέφόμενα.

ΜΥΙΑ ΦΥΛΛΙΔΙ.

Γενομένη τοι μητρὶ παίδων ἅδε ἀφροσύνηται· Τίθω μὲν ἐκλέξασθαι τῶν Ἰππηλειῶν, καὶ κατάριον· ἔτι δὲ καὶ αἰδήμονα, καὶ μὴ ὑπὸ προσοικειμένων, μὴ δὲ μὲν μέθῃ. Ἀτοιαὶ δὲ γὰρ ἂν κρῖνοιτο κρῖναι ποτὶ ἐκτρέφειν ἐλευθέρως παῖδας. Εἰ μὲν γὰρ δὴ γάλα τρέφονέχη, καὶ μὴ ταῖς πατρὸς ἀνδρα κείταις ἐνίκατῳ πέλη. μεγάλα γὰρ μερὶς ἐν τῷδε, καὶ πρῶτα, καὶ προκαταρκτικῶτα εἰς ὅταν τὴν βιοτὴν πέλει· ἐν τῷ τρέφουσα ποτῶν καλῶν τραφῆμεν· ποιήσει γὰρ πάντα κατὰ ἐν τῷ πιστευομένῳ κερῶ. Τὸν ἡδὸν τε καὶ μαζόν, καὶ τρέφαν δόμεν, μὴ κατὰ ἐπενθὸν ἀλλὰ μετὰ πνῶ προσοίας. οὕτω γὰρ εἰς ὑγιειαν ἄξει τὸ βρεφῶ. Μὴ ὅτε αὐτῷ θῆλει καθεύδεν νικῆται· ἀλλ' ὅπταν τὸ νεογνὸν ἀνειπαύσιτῳ ἐρονέχει. ἔ μικρὸν γὰρ ἄκῳ τῷ πα-

Has enim invidia, & morbus adimit: Illa vero admortem usque in sua pulcritudine praesto sunt.

ΜΥΙΑ ΦΥΛΛΙΔΙ.

Cum liberorum mater facta sis, haec te admoneo: ut nutricem eligas maxime idoneam, & mundam, & verecundam, nec somno, nec ebrietati deditam. Huiusmodi enim optima iudicetur liberorum liberis educandis: si lac adultum habeat, nec facile ad viri concubitum pelliciat. Magna enim & prima, & eidentissima in hoc est portio ad totam vitam ut à nutrice in ipsa honestate enutriatur. Omnia enim honesta convenienti tempore exsequetur, mammam autē, & vbera, atque alimentum dei non iniuita, sed cum benivolentia quadam. Sic enim ad sanitatem infantem perducet. Nec cum ipsa dormire voluerit, cogat, sed cum infans quietis amore tenetur. Illud enim non mediocre sanitatem pueri

τῷ παιδί προσπίσσει . Ἔστω δὲ μήτ' ἀργύρα ἰσ-
 θανὰ , μήτε πρὸ γλωσσῶν , μήτε ἐς
 τῆς τῶν σπιῶν λήψεσιν ἀδιόφορον , ἀλλὰ
 τετραγμένα , καὶ σάφρων . Δυνατῶν δὲ
 ὄντων μὴ βαρβάρων , ἀλλὰ ἑλληνῶν . Ἀρι-
 στον , εἰάν τις γάλακτι χρησῶς περιλά-
 μενον τὸ νεογνὸν οὕτως εἰς ὑπνον τρέπηται . Ἀ-
 δεία γὰρ νίοις ἀνεσις , καὶ ὠκατέρρας
 αἰ τοιαύδε σίτισις . Αἰ δὲ καὶ ἀπέραν δό-
 μεν χεῖ ἀπλυσάται . Οἴνω δὲ τὸ πιράσταν ἀ-
 πέχεσθαι τῷ θυάμιν ἰσχυρὰν ἔχειν , ἢ κατ-
 τὸ σπῆνιον μετὰ διδόμεν τῷ κρεῖσει δέειλον γα-
 λακλιῶδες . Ταῦτα δὲ λατρεῖα μὴ ποιεῖν σιω-
 χῆ . Ἀ γὰρ τῶν σπῆνιων , ἔστω κρεῖτων
 κρεῖσιν ἀμείνων . Κατὰ τὸ δὲ καὶ ἀγρὸ ἐπι-
 τῆσαι ἰαλπεῖς , καὶ ῥίνας ἔχων τῶν συμ-
 μετερίαν . Καὶ οἰκησις δὲ μήτε ἄγαν ἐπιπρο-
 μένα , μήτε ἄγαν κατὰ σπῆνιων . Οὐ μὲν ἀλλὰ
 ἔστω ὑδρὸς μήτε ἀπόσπληρον , μήτε ὠτὸς ἀγυγόν .

Καὶ φωνῆ

puero adferet . Nec nutrix iracunda sit,
 nec garrula, nec in sumendis cibis nullum
 delectum habeat, sed ordinem in illo ser-
 uet, & temperantiam. Et si fieri potest,
 non Barbara sit, sed Græca. Optimum
 etiam si lacte puerum rite satiatum, sic de-
 mum ad somnum conuertat. Iucunda e-
 nim pueris requies, & huiusmodi cibatio
 digestu facilis est. Quæ ipsi danda est sim-
 plicissima. Vino vero omnino abstinen-
 dum, eo quod validâ aliquam vim habeat,
 aut parçè admodum cum lacte permistum.
 Lauacra autem non continuo adhibenda.
 Eorum enim rarus & temperatus usus me-
 lior. Adhibeatur etiam aër idoneus calo-
 ris & frigoris habens aliquam symmetriam.
 Domus porro nec vndique ventis exposita,
 nec vndique tectis cooperta. Sed & aqua
 nec auster animis, nec minus fluida.

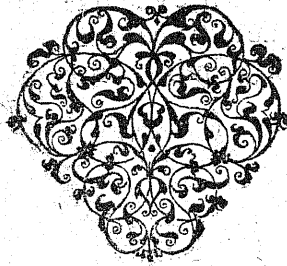
Κ

Et

ΘΕΑΝΟΥΣ.

Καὶ φρονεῖν δὲ ἐτραχέια, ἀλλὰ περιωπίζουσι
 τῷ χρωαλί διαρμόσως. Ἐν πᾶσι γὰρ τέττις τὸ
 οἰκείον ἀ φύσις ὀπιποθεῖ, ἀλλ' ἐ τὸ πολυπι-
 λές. Ταῦτα μὲν ἐν ὀπι τῷ παρόντι ὅσον
 ἀρχεῖον ὑπογράψαται τῶς ἐλπίδι ὅσον ὀκτροφῶς,
 ἢ κατῆον ὑφαιγεόμενον γιγνομένης. Θεῶ δὲ
 συλλάμβανόντι ὑπὲρ τῶς ἀγωγῶς τῶ
 παιδὸς αὐθις τῶς ἐνδεχομένης
 καὶ ποτε οἰκείας κομιῆμας
 ὑπομνήσεις.

Τ Ε Α Ο Σ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

Et lectus nec durus nimis, sed ipsi
 corpori congrenter accidens. In o-
 mnibus enim natura non tam sumtuosita-
 tem, quam quid sibi conueniat requirit.
 Hæcigitur præsentia præscripsisse non alie-
 num fuerit, spei nutrimenta, aut quæ ad il-
 lum qui educatur, pertinent. Deo autem
 in educatione pueri adiuuante, huius
 admonitionis olim domesti-
 cos fructus recipie-
 mus.

FINIS.

